

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
1964-1965

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ

ΑΘΗΝΑΙ 1965

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Ἱδρυσις Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν περιλαμβάνετο μεταξύ τῶν σχεδίων τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Τῷ 1911 ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κατέθεσε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἀποστόλου Ἀλεξάνδρῃ καὶ νομοσχέδιον περὶ ἰδρύσεως τοιαύτης σχολῆς. Τῷ 1924 ὁ ἐκ Κύπρου πολιτευτῆς Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἵνα καταστήσῃ δυνατὴν τὴν Ἱδρυσιν, συνέστησε σωματεῖον τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως». Ὁ τελευταῖος, ὡς πρόεδρος τούτου, διενήργησεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίου τῆς ὑπὸ Ἱδρυσιν σχολῆς μεταξύ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Γαλλίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν Β. Ἀμερικῆς καὶ Κύπρου. Θερμοὶ συνεπίκουροι τῶν προσπαθειῶν τοῦ τούτων ὑπῆρξαν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, πρῶτος δωρητὴς ἐν τῷ ἔράνῳ, καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλλήν πρεσβευτὴς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων Νικόλαος Πολίτης. Τῇ 2 Ἰανουαρίου 1927 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἐν οἰκοπέδῳ παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ παρὰ τὸν Ἰλισὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου. Τὸν ἀγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Τῷ 1930, ἐπικουροῦντος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Γεωργίου Παπανδρέου, ἡ κυβέρνησις Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐπεχορήγησε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου. Ὁ ἀποβιώσας κατ' Ἰούνιον 1930 ἐν Παρισίοις Ἀλέξανδρος Ἰ. Πάντος, ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων, κατέλιπε διὰ διαθήκης του, συνταχθείσης τῷ 1915, ἀπασαν τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ἐγένετο ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ὁ τότε πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κηρύξας τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του δὲν ἠδύνατο, λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν του, νὰ διδάξῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐν σχολῇ, προοριζομένη νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἔθνους. Ἡ τελετὴ ἔληξε δι' ἐνάρξεως τῆς πρώτης διδασκαλίας ὑπὸ τοῦ καὶ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητοῦ Κυριάκου Βαρβαρέσου. Πρῶτος πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ὁ καὶ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητὴς Στυλιανὸς Σεφεριάδης καὶ πρῶτος διευθυντὴς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης. Ὡς ἐμβλημα τῆς σχολῆς ὠρίσθη ἡ κεφαλὴ τοῦ

Ἀριστοτέλους. Τῇ 5 Ἰουνίου 1931 διὰ συμβάσεως ὑπογραφείσης μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου καὶ τοῦ προέδρου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» Γεωργίου Φραγκοῦδη ἡ τελευταία αὕτη ἐδῶρθε τὸ κτίριον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς διαθήκης Πάντου. Ἐκτοτε ἡ Σχολὴ ὠνομάσθη «Πάντειος».

Ἀπὸ τοῦ 1930 μέχρι τοῦ 1937 ἀπετέλεσεν ἡ σχολὴ ἰδιωτικὸν ὀργανισμόν, παρέχουσα εἰς τοὺς ἀχροατὰς αὐτῆς μόρφωσιν εἰς τὰς πολιτικὰς, οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐν γένει ἐπιστήμας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδίδαν ἐν αὐτῇ οἱ Κ. Ἀμαντος, Κ. Βαρβαρέσος, Μ. Βολονάκης, Χρ. Εὐελπίδης, Δ. Καλιτσουνάκης, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Π. Κανελλόπουλος, Ἀ. Κεραμόπουλος, Σ. Κουγέας, Θ. Κουτούρης, Β. Λαμπρινάκης, Ν. Λούβαρις, Ἡ. Λιακόπουλος, Σ. Μενάρδος, Ἀ. Μυράτ, Κ. Παπαλεξάνδρου, Γ. Πετρόπουλος, Χρ. Σγουρίτσας, Στ. Σεφεριάδης, Ἀ. Σίδερης, Π. Σκουριώτης, Ἀ. Σπουργίτης, Ἰ. Συκουτρῆς, Θ. καὶ Κ. Τσάτσος, Γ. Φραγκοῦδης, Π. Φωτήλας κ.ἄ.

Ἐπὶ κυβερνήσεως Ἰ. Μεταξᾶ διὰ τοῦ νόμου 886/1937 ἀνεγνωρίσθη ἡ Σχολὴ ὡς δημοσία Ἀνωτάτη Σχολή, ἐν τῇ τάξει τῆς πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας. Ὡς πρῶτος πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ὠρίσθη, ὁ Δ. Λάμπας καὶ ὡς πρῶτος διευθυντὴς ὁ Δ. Σταύρου. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1939 ἰδρύθη ἐν τῇ Παντείῳ καὶ δευτέρα σχολὴ δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, λειτουργήσασα μόνον ἐπὶ διετίαν, διὰ δὲ τοῦ νόμου 540/1943 ἐτέθησαν αἱ νέαι βάσεις τῆς διαρθρώσεως τῆς Σχολῆς καὶ προεβλέφθη ἡ ἴδρυσις τμήματος δημοσιογραφικῶν σπουδῶν. Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1943 περίοδον ἐδίδαν μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν Σχολὴν ὡς καθηγηταὶ οἱ Π. Βάλληνας, Η. Γάφος, Α. Γαζῆς, Δ. Δελιβάνης, Π. Δερτιλῆς, Χ. Εὐελπίδης, Ε. Ζολώτας, Γ. Κασσιμάτης, Κ. Καραβᾶς, Σ. Κατηφόρης, Α. Κεραμόπουλος, Β. Λαμπρινάκης, Κ. Τσάτσος, Α. Ἀνδρεάδης, Κ. Εὐσταθιάδης, Γ. Μαντζούφας, Ἀγγ. Ἀγγελόπουλος, Ν. Κούμαρος, Γ. Ρωμανός, Γ. Πετρόπουλος, Β. Παπαδάκης, Ν. Φωκᾶς καὶ ἄρκετοὶ ἐκ τῶν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ καθηγητῶν.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Π.Α.Σ.Π.Ε.), κατὰ τὸ Β. Διάταγμα 672/1963 εἶναι Ἰδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας καὶ λειτουργεῖ ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἰσότιμος ἀπολύτως πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῖν Πανεπιστήμια καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Κράτους (Πολυτεχνεῖον, Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν). Λειτουργεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας, ἀσχοιμένην ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερ-

νήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξ. Πάντου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ὁρησκευμάτων καὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ.

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1963-1964 καὶ ἐφεξῆς, ἡ φοίτησις ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι τετραετής. Ἀπὸ δὲ τοῦ τετάρτου ἔτους ἡ Σχολὴ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, εἰς τὸ Τμήμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ εἰς τὸ Τμήμα Δημοσίας Διοικήσεως. Ἡ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μετ' εἰδικῆς μνείας τοῦ Τμήματος, τὸ ὁποῖον ὁ φοιτητὴς παρηκολούθησε κατὰ τὴν εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν φοιτήσιν του. Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω Β.Δ. 672/1963 ἐγγραφέντας φοιτητὰς ἐξακολουθεῖ ἰσχύον τὸ παλαιὸν καθεστὼς τριετοῦς φοιτήσεως.

Δύνανται ὅμως καὶ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς νὰ ἐγγραφῶσι εἰς τὸ τέταρτον ἔτος, ὅποτε μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις λαμβάνουν καὶ τὸ πτυχίον τετραετοῦς φοιτήσεως.

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον καὶ ἰσοδύναμον κατὰ πάντα πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ Τμήματος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διὰ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν ὡσαύτως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, εἰς κοινωφελῇ Ἰδρύματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. ιδρύθη παρὰ τῇ Παντείῳ Σχολῇ Ἰνστιτούτον Δημοσίας Διοικήσεως, προοριζόμενον διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίους ὑπαλλήλους μέχρι 3ου βαθμοῦ καὶ οὐχὶ πρεσβυτέρους τῶν 35 ἐτῶν, πτυχιούχους Πανεπιστημίου ἢ ἄλλων ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν, καὶ ἰδιώτας πτυχιούχους ὡσαύτως, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ προσεχῶς. Εἰς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως παρέχεται εἰδικὸν πιστοποιητικόν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιωδῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα. Μολονότι ἔχει ἕδρας τινὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς ἕδρας ἐτέρων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ Σχολῶν τινων τῶν Πανεπιστημίων, ἐν τούτοις ἔχει ὅλως διάφορον ἀποστολήν. Ὑπὸ τὴν ἐννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀκολουθοῦσα τὰς νεωτάτας κρατούσας ἀντιλήψεις παρὰ τῇ διεθνείᾳ ἐπιστημονικῇ κοινωνίᾳ, περὶ τοῦ ἐνδεικνουμένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς πολιτικῆς, περιλαμβάνει κύκλους μαθημάτων νομικῆς (ιδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως, ὡς ἀπαραίτητον περιεχόμενον ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας.

Εἰδικώτεροι σκοποὶ τῆς Παντείου Σχολῆς εἶναι :

α) Ἡ παροχὴ ἀνωτέρας πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, ἡ καλλιέργεια τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ προετοιμασία διὰ τὸν δημόσιον βίον.

β) Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ μετεκπαίδευσις δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰδίᾳ διὰ τοῦ ἰδρυθέντος Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως, καὶ

γ) Ἡ ἐξύψωσις τοῦ λειτουργήματος τῆς δημοσιογραφίας ἐν Ἑλλάδι.

Γενικῶς ἡ Πάντειος Σχολὴ συμπληροῦ καὶ ὁλοκληροῦ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐν γένει τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας, πληροῦσα τὰ ἐν τῇ ἀνωτάτῃ ἐκπαιδεύσει ὑφιστάμενα κενὰ καὶ ἐκπληροῦσα οὕτως ἰδίαν ἀποστολὴν καὶ ἴδιον προορισμόν, διάφορον ἐκείνου, ὃν ἐπιδιώκουσιν ἕτεραι σχολαὶ πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας.

Ἀρχαὶ τῆς Παντείου Σχολῆς εἶναι ὁ Πρύτανις, ἡ Σύγκλητος καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς.

Πρόεδροι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς διετέλεσαν οἱ Δ. Λάμπας (1937-1941), Ν. Λούβαρις (1941-1943), Χρ. Εὐελπίδης (1944-1946), Σ. Κουγέας (1946-1948), Π. Πέρδικας (1948-1950), Χρ. Εὐελπίδης (1950-1951), Μ. Στασινόπουλος (1951-1952).

Πρυτάνεις οἱ κ.κ. Μ. Στασινόπουλος (1952-1958), Π. Πέρδικας (1958-1960), Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης (1960-1961), Ἰ. Παρασκευόπουλος (1961-1962), Δ. Ζακυθινός (1962-1963), Ἰ. Γεωργάκης (1963-1964), Γεώργ. Παπαχατζῆς (1964-1965).

ΑΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Α΄

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

Β΄

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Πρύτανις :	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
Προπρύτανις :	ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ
Ἀντιπρύτανις :	ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ
Συγκλητικοί :	
Τακτικοί :	ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀναπληρωματικοί :	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ
Ἐισηγητὴς Γραμματεὺς :	Ἡ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς Β. ΚΟΥΓΕΑ

Γ΄

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαιδευτικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Σχολῇ, συγκροτεῖται δέ :

Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἀρχῶν τῆς Σχολῆς, Καθηγητῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἢ περὶ ἐξετάσεως ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τακτικὸν ἢ ἐκτακτὸν Καθηγητὴν, ἐκ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν.

Προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὴν Σχολήν, ὡς καὶ περὶ πάντων τῶν λοιπῶν θεμάτων, ἐκ τῶν ἐπιτίμων, ὁμοτίμων, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Καθηγητῶν καὶ ἐντεταλμένων ὑφηγητῶν.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ι. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ
 Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
 Δ. ΣΤΑΥΡΟΥ
 Δ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ
 Α. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ

ΙΙ. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς (Τακτικός: 27 Ὀκτωβρίου 1961)
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ, τῆς Γεν. Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος (Τακτικός: 14 Μαΐου 1951)
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (Τακτικός: 25 Φεβρουαρίου 1950)
 ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ, τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου (Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ, τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ τῆς Ἐγκληματολογίας (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)
 ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου (Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)
 ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας (Τακτικός: 27 Ὀκτωβρίου 1961)
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Λογιστικῆς (Τακτικός: 14 Ὀκτωβρίου 1957)

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27
Νοεμβρίου 1943)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ, τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου (Τακτικός : 25
Ὀκτωβρίου 1957)

III. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΕΠΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Τοῦ Κοινωνικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κοινωνικῆς
Πολιτικῆς

IV. ΥΦΗΓΗΤΑΙ

ΠΛΑΤΩΝ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ, τῆς Κοινωνιολογίας.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΒΟΗΘΟΙ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΚΟΠΕΤΟΥ, Τοῦ Σπουδαστηρίου Πνευματικῶν Ἐπιστημῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΟΥΣΗΣ, Τοῦ Σπουδαστηρίου Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ, Τοῦ Σπουδαστηρίου Νομικῶν Ἐπιστημῶν

ΒΟΗΘΟΙ ΤΩΝ ΕΔΡΩΝ

ΑΝΝΑ ΑΒΡΑΜΕΑ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας Νεωτέρας
Ἑλλάδος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΜΑΚΟΛΛΑΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΑΡΚΑΔΑΚΗ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ Ἑγκλη-
ματολογίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ Διοικητικοῦ Δικαίου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ
Συνταγματικοῦ Δικαίου

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΜΙΝΑΡΗΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΛΙΝΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Γεω-
γραφίας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐφηρμοσμένης
Οἰκονομικῆς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον
Δίκαιον καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΒΗΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Λογιστικῆς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Δικαίου

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΡΛΑΒΑΝΤΖΑΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου
 ANNA ΠΟΤΑΓΑ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν
 ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιω-
 τικῆς Οἰκονομικῆς
 ΕΛΕΝΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου
 ΚΩΝΣΤ. ΤΡΙΚΑΙΟΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ
 Διεθνoῦς Δικαίου

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ — ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Aix - en - Provence κ. Ο. MERLIER
 Γραμματεὺς: ἡ κ. ΕΛ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
 Ὑπεύθυνος τοῦ Ἀγγλικοῦ Τμήματος: ἡ κ. Ο. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
 Ὑπεύθυνος τοῦ Γαλλικοῦ Τμήματος: ἡ κ. Μ. ΤΖΕΛΕΠΑ — CHANTRET
 Ὑπεύθυνος τοῦ Γερμανικοῦ Τμήματος: ἡ κ. Ε. ΚΑΠΟΥ
 Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰταλικοῦ Τμήματος: ὁ κ. V. MASCARO
 Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰσπανικοῦ Τμήματος: ὁ κ. Β. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΧΑΛΟΥ — ΚΟΥΓΕΑ,	Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς, Διευθυντῆς Β'
ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ — ΧΡΥΣΑΝΘΗ	Ὑπογραμματεὺς, Εἰσηγητῆς
ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ,	Γραμματεὺς β'
MARIA ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ — ΣΙΓΑΛΑ,	Γραμματεὺς β'
ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ,	Γραμματεὺς β'
ΑΡΓΥΡΩ ΛΙΟΥΔΑΚΗ — ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ,	(δακτυλογράφος), Ἀκόλουθος
ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ,	Γραφεὺς α'

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΔΕΣ Προϊστάμενος Λογιστηρίου, Διευθυντῆς Β'
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ὑπογραμματεὺς, Τμηματάρχης α'
 ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΑΓΛΑΟΥΕΡ — ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Εἰσπράκτωρ, Ἀκόλουθος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ, Βιβλιοφύλαξ, Τμηματάρχης α'

ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ,	κλητήρ β'
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΒΕΡΤΗΣ,	θυρωρός, κλητήρ α'
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ,	κλητήρ β'
ΗΛΙΑΣ ΜΑΡΚΟΣ,	κλητήρ β'
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ,	καθαρίστρια, κλητήρ β'

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ — ΕΦΟΡΕΙΑΙ — ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ Βοηθητικοῦ Διδακτικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ ὡς καὶ ἐπὶ τῶν σπουδαστῶν καθήκοντα Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ καθήκοντα Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ.

ΕΦΟΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἐφορος : Ὁ Πρύτανις Γεώργιος Παπαχατζῆς.
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταί : Ἰ. Θεοδωρακόπουλος, Δ. Ζακυθινός, Ἰ. Παπαζαχαρίου, Π. Πέρδικας, Δ. Βεζανῆς, Γ. Τενεκίδης, Ἰ. Παρασκευόπουλος, Ἀγγ. Ἀγγελόπουλος, Ἰ. Πίντος, Ἰ. Σπανδανόπουλος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : Ὁ Πρύτανις Γεώργιος Παπαχατζῆς.
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταί Δ. Ζακυθινός, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Ἀγγ. Ἀγγελόπουλος, Ἰερώνυμος Πίντος, Γ. Τενεκίδης.
Γενικὸς Γραμματεὺς : Ὁ Προπρύτανις Ἰωάννης Γεωργάκης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

- Πρόεδρος :** Ὁ Πρύτανις **Γεώργιος Παπαχατζής.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Διονύσιος Ζακυθηνός,**
 Ἰωάν. Παπαζαχαρίου, Γεωργ. Τενεκίδης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

- Πρόεδρος :** Ὁ Ἀντιπρύτανις **Ἰωάν. Παπαζαχαρίου.**
Μέλη : Ἡ Γραμματεὺς **Βασ. Κουγέα,** ὁ Τμηματ. **Νικ. Παπαγεωργίου.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

- Πρόεδρος :** Ὁ Πρύτανις **Γεώργιος Παπαχατζής.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ Καθηγηταὶ **Διονύσιος Ζακυθηνός,**
 Μιχαήλ Στασινόπουλος, Σ. Καλογερόπου-
 λος - Στράτης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

- Πρόεδρος :** Ὁ Ἀντιπρύτανις **Ἰωάν. Παπαζαχαρίου.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Μιχ. Στασινόπουλος,**
 Γ. Δασκαλάκης, Δ. Βεζανῆς.
 Ὁ Διευθυντὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας,
 ὁ καθηγητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς παρὰ τῇ
 Σχολῇ **Γρηγόριος Πανουτσόπουλος.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

- Πρόεδρος καὶ Ἐφορος :** Ὁ Προπρύτανις **Ἰωάννης Γεωργάκης.**
Μέλη : Οἱ καθηγηταὶ **Σπ. Καλογερόπουλος - Στρά-**
 της, Μ. Στασινόπουλος, Ἰωάννης Σπανδα-
 νόπουλος καὶ Γεώργιος Τενεκίδης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

- Πρόεδρος :** Ὁ Ἀντιπρύτανις **Ἰωάννης Παπαζαχαρίου.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰ. Παρασκευόπουλος,**
 Γ. Δασκαλάκης, ἡ Προϊσταμένη τῆς Γραμματείας **Βασιλικὴ Κουγέα,** ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου **Κωνσταντῖνος Δέδες.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ

- Πρόεδρος :** 'Ο 'Αντιπρύτανις **Ίωάννης Παπαζαχαρίου.**
Μέλη : 'Ο τακτικός καθηγητής **Γεώργιος Τενεκίδης,**
 ό ύφηγητής **Π. Σταματιάδης** καὶ οἱ ὑπάλ-
 ληλοι **Ο. Στραβολαίμου, Μ. Δρακοπούλου.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

- Πρόεδρος :** 'Ο Πρύτανις **Γεώργιος Παπαχατζής.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Μ. Στασινόπουλος, Γ.**
 Δασκαλάκης καὶ ἡ Γραμματεὺς **Βασιλ. Κουτέα.**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

1. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

(ἐν τῇ Σχολῇ)

- Διευθυντής :** 'Ο ἱατρός **ΣΠΥΡ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ**
 'Ο ἱατρός **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΗΛΑΪΔΙΤΗΣ**
Νοσηλευτικὸν προσωπικόν : 'Η ἀδελφὴ **ΦΡΑΓΚΙΣΚΗ ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΥ**

2. ΧΟΡΩΔΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

(ἐν τῇ Σχολῇ)

- 'Ο καθηγητὴς τῆς Μουσικῆς **ΘΑΝΟΣ ΕΡΜΗΛΙΟΣ**

3. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
(ὁδὸς Κοδριγκτῶνος καὶ Μαυρομματαίων)

- 'Ο καθηγητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς **Γ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1964 - 1965

ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- "Ωρα 12-2 μ.μ. *Είσαγωγή εις τὸ Δημόσ. Δίκαιον* (Καθηγ. Γ. Δασκαλάκης)
 » 4-5 μ.μ. *Κοινωνιολογία* (Υφηγ. Π. Σταματιάδης)
 » 5-7 μ.μ. *Διοικητικὸν Δίκαιον* (Καθηγ. Μ. Στασινόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. *Κοινωνιολογία* (Υφηγ. Π. Σταματιάδης)

ΤΡΙΤΗ

- "Ωρα 11-12 μ. *Οικονομικὴ Γεωγραφία* (Καθηγ. 'Ι. Πίντος)
 » 5-6 μ.μ. *Λογιστική* (Καθηγ. 'Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 6-8 μ.μ. *Ἀσκήσεις Θεωρητικῆς Οἰκονομικῆς* (Καθηγ. 'Ι. Παρασκευόπουλος)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- "Ωρα 3-5 μ.μ. *Λογιστική* (Καθηγ. 'Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. *Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου* (Καθηγ. Π. Πέρδικας)
 » 6-7 μ.μ. *Είσαγωγή εις τὸ Δημόσ. Δίκαιον* (Καθηγ. Γ. Δασκαλάκης)

ΠΕΜΠΤΗ

- "Ωρα 4-5 μ.μ. *Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου* (Καθηγ. Π. Πέρδικας)
 » 5-7 μ.μ. *Πολιτ. Ἱστορία Νεωτέρας Ἑλλάδος* (Καθηγ. Δ. Ζακυθινός)
 » 7-9 μ.μ. *Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ* (Καθηγ. 'Ι. Παρασκευόπουλος)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- "Ωρα 11-12 μ. *Οικονομικὴ Γεωγραφία* (Καθηγ. 'Ι. Πίντος)
 » 3-4 μ.μ. *Λογιστική* (Καθηγ. 'Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 4-5 μ.μ. *Διοικητικὸν Δίκαιον* (Καθηγ. Μ. Στασινόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. " " " "
 » 6-8 μ.μ. *Φιλοσοφία* (Καθηγ. 'Ι. Θεοδωρακόπουλος)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- "Ωρα 3-5 μ.μ. *Οικονομικὴ Γεωγραφία* (Φροντ.) (Καθηγ. 'Ι. Πίντος)
 » 5-7 μ.μ. *Είσαγωγή εις τὸ Δημόσ. Δίκαιον* (Καθηγ. Γ. Δασκαλάκης)
 » 7-8 μ.μ. *Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου* (Καθηγ. Π. Πέρδικας)

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Ώρα 8-9 π.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθηγ. Γ. Παπαχατζής)
 » 4-6 μ.μ. » » » »
 » 6-8 μ.μ. Ἀσκήσεις Θεωρητικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (Καθηγ. Ἰ. Παρασκευόπουλος)

ΤΡΙΤΗ

- Ώρα 4-6 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Καθηγ. Γ. Τενεκίδης)
 » 6-8 μ.μ. Πολιτική Οἰκονομία (Καθηγ. Ἰ. Παρασκευόπουλος)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- Ώρα 5-6 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Καθηγ. Γ. Τενεκίδης)
 » 6-8 μ.μ. Γενική Πολιτειολογία (Καθηγ. Δ. Βεζανῆς)

ΠΕΜΠΤΗ

- Ώρα 4-6 μ.μ. Ποινικόν Δίκαιον (Καθηγ. Ἰ. Γεωργιάκης)
 » 6-8 μ.μ. Δημοσία Οἰκονομική (Καθηγ. Α. Ἀγγελόπουλος)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Ώρα 4-6 μ.μ. Ποινικόν Δίκαιον (Καθηγ. Ἰ. Γεωργιάκης)
 » 6-8 μ.μ. Γενική Πολιτειολογία (Καθηγ. Δ. Βεζανῆς)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Ώρα 11-12 μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθηγ. Γ. Παπαχατζής)
 » 5-6 μ.μ. Δημοσία Οἰκονομική (Καθηγ. Α. Ἀγγελόπουλος).

ΤΡΙΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Ώρα 9-12 μ. Ἐγκληματολογία (Καθηγ. Ἰ. Παπαζαχαρίου)
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθηγ. Μ. Στασινόπουλος)
 » 6-8 μ.μ. Ἐγκληματολογία (Καθηγ. Ἰ. Παπαζαχαρίου)

ΤΡΙΤΗ

- Ώρα 9-12 μ. Ἐγκληματολογία (Καθηγ. Ἰ. Παπαζαχαρίου)
 » 5-6 μ.μ. Διπλωματική Ἱστορία (Καθηγ. Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)
 » 6-7 μ.μ. Ἰδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον (Καθηγ. Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)
 » 7-8 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Καθηγ. Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

Ώρα 5-6 μ.μ. Εφαρμοσμένη Οικονομική (Καθηγ. Α. Αγγελόπουλος)

ΠΕΜΠΤΗ

Ώρα 3-5 μ.μ. Δημοσιονομικόν Δίκαιον καὶ Δημόσιον Λογιστικόν (Καθηγ. Μ. Στασινόπουλος)

» 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθηγ. Μ. Στασινόπουλος)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ώρα 12-1 μ.μ. Αγροτική Πολιτική (Καθηγ. Ι. Πίντος)

» 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθηγ. Μ. Στασινόπουλος)

» 6-8 μ.μ. Εφαρμοσμένη Οικονομική (Καθηγ. Α. Αγγελόπουλος)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ώρα 4-5 μ.μ. Αγροτική Πολιτική (Καθηγ. Ι. Πίντος)

» 5-7 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθηγ. Γ. Παπαχατζής)

» 7-8 μ.μ. Εφαρμοσμένη Οικονομική (Καθηγ. Α. Αγγελόπουλος).

ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Ώρα 5-6 μ.μ. Ειδικά Θέματα Φιλοσοφίας (Καθηγ. Ι. Θεοδωρακόπουλος)

» 6-8 μ.μ. Κοινωνικόν Δίκαιον καὶ Κοινωνική Πολιτική (Καθηγ. Γ. Κασσιμάτης)

ΤΡΙΤΗ

Ώρα 5-6 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Ειδικά θέματα) (Καθηγ. Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης)

» 6-8 μ.μ. Συνταγματικόν Δίκαιον (Καθηγ. Γ. Δασκαλάκης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

Ώρα 6-7 μ.μ. Κοινωνικόν Δίκαιον καὶ Κοινωνική Πολιτική (Καθηγ. Γ. Κασσιμάτης)

» 7-8 μ.μ. Συνταγματικόν Δίκαιον (Καθηγ. Γ. Δασκαλάκης).

ΠΕΜΠΤΗ

Ώρα 4-5 μ.μ. Κοινωνιολογία του Δικαίου καὶ Θεσμοί (Καθηγ. Ι. Γεωργιάκης)

» 5-7 μ.μ. Διεθνείς Όργανισμοί (Καθηγ. Γ. Τενεκίδης)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- "Ωρα 5-7 μ.μ. Διεθνείς Σχέσεις (Ἡ ἑλληνική ἀνεξαρτησία) (Καθηγ. Γ. Τενεκίδης)
 » 7-8 μ.μ. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνική Πολιτική (Φροντιστήριο) (Καθηγ. Γ. Κασσιμάτης).

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- "Ωρα 6-7 μ.μ. Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Καθηγ. Π. Πέρδικας).

* *

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- "Ωρα 4-5 μ.μ. Ἀνακριτική (Καθηγ. Ἰ. Παπαζαχαρίου)
 » 6-8 μ.μ. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνική Πολιτική (Καθηγ. Γ. Κασσιμάτης)

ΤΡΙΤΗ

- "Ωρα 4-5 μ.μ. Οἰκονομική Γεωγραφία (Καθηγ. Ἰ. Πίντος)
 » 6-7 μ.μ. Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον (Καθηγ. Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- "Ωρα 4-6 μ.μ. Λογιστική (Καθηγ. Ἰωάννης Σπανδανόπουλος)
 » 6-8 μ.μ. Δημοσία Οἰκονομική (Φροντιστήριο) (Καθηγ. Α. Ἀγγελόπουλος)

ΠΕΜΠΤΗ

- "Ωρα 5-6 μ.μ. Δημοσία Οἰκονομική (Καθηγ. Α. Ἀγγελόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Καθηγ. Μ. Στασινόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. Συνταγματικὸν Δίκαιον (Καθηγ. Δ. Βεζανῆς)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- "Ωρα 4-5 μ.μ. Ποινικὸν Δίκαιον (Καθηγ. Ἰωάννης Γεωργάκης)
 » 7-8 μ.μ. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνική Πολιτική (Φροντιστήριο) (Καθηγ. Γ. Κασσιμάτης)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- "Ωρα 4-5 μ.μ. Οἰκονομική Γεωγραφία (Καθηγ. Ἰ. Πίντος)
 » 5-7 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Καθηγ. Γ. Παπαχατζῆς)
 » 7-8 μ.μ. Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομική (Καθηγ. Α. Ἀγγελόπουλος)

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΑΡΧΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον.

Περὶ Δικαίου καὶ τῶν κανόνων αὐτοῦ. — Κανόνες Δικαίου, κανόνες ἠθικῆς καὶ λοιποὶ κανόνες συμπεριφορᾶς. — Περὶ διακρίσεων τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. — Στοιχεῖα περὶ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ Δικαίου καὶ τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ. — Τὸ Δίκαιον κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἀρχαιότητα. — Ἡ Ἰουστινιανέιος Κωδικοποίησις. — Ἡ Μετιουστινιανέιος ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου. — Τὸ Δίκαιον εἰς τὸ Βυζάντιον. — Τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ. — Τὸ Δίκαιον μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν. — Ἡ σύγχρονος θεωρία. — Αἱ κωδικοποιήσεις τοῦ Δικαίου. — Τὸ Κανονικὸν Δίκαιον. — Ἰδιωτικὸν καὶ Δημόσιον Δίκαιον. — Ὑποδικαιρέσεις καὶ ἄλλοι κλάδοι τοῦ Δικαίου.

Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ἱστορία τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Νεωτέρᾳ Ἑλλάδι. — Περὶ κανόνων τοῦ Δικαίου καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ. — Αἱ πηγαὶ τοῦ Δικαίου. — Διακρίσεις τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. — Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον. — Ἑρμηνεία τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. — Τὸ φυσικὸν πρόσωπον. — Τὰ νομικὰ πρόσωπα. — Περὶ δικαίων ἢ δικαιωμάτων. — Δικαιοπραξία. — Συμβάσεις. — Αἱρέσεις καὶ προθεσμίαι. — Ἀντιπροσώπευσις καὶ πληρεξουσιότης. — Συνκίνεσις καὶ ἔγκρισις. — Ἀξιώσις, ἀγωγή καὶ ἔνστασις. — Περὶ παραγραφῆς. — Ἀσκησις δικαιώματος ἀνωμόλως.

Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον

Ἔννοια τοῦ Δημοσίου Δικαίου. — Δίκαιον καὶ Κοινωνικὸς Ἐλεγχος. — Δημόσιον Δίκαιον. — Ἰδιωτικὸν Δίκαιον. — Αἱ πηγαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου. — Ἑρμηνεία. — Βιβλιογραφία.

Τὸ Κράτος ὡς νομικὴ ἔννοια. — Τὸ Κράτος καὶ τὸ Δίκαιον. — Τὰ στοιχεῖα τοῦ Κράτους καὶ ἡ δικαϊκὴ διαμόρφωσις των.

Αἱ νομικαὶ μορφαὶ τοῦ Κράτους. — Σύνταγμα καὶ Κράτος. — Μορφή Κράτους. — Διαίρεσις τῶν κρατικῶν μορφῶν — Μοναρχία — Ἀριστοκρατία —

Δημοκρατία — Αὐταρχικά καὶ Δημοκρατικά Κράτη — Ἀνεπτυγμένα καὶ ὑπανάπτυκτα Κράτη — Ἑνώσεις Κρατῶν — Ὁμοσπονδίαί — Συνομοσπονδίαί.

Τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους. — Ἑννοία τοῦ κρατικοῦ ὀργάνου. — Ἀνώτερα — Κατώτερα — Ἀμεσα — Ἑμμεσα — Ὑποχρεωτικά — Προαιρετικά.

Λαὸς — Βουλὴ — Βασιλεὺς — Κυβέρνησις — Διοικητικὴ καὶ μὴ Διοικητικὴ Γραφειοκρατία.

Αἱ λειτουργίαι τοῦ Κράτους. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις — Νομοθετικὴ — Διοικητικὴ — Δικαστικὴ — Σύνταγμα — Νόμος — Διάταγμα — Διοικητικὴ πρᾶξις — Διοικητικὴ ἀπόφασις.

Θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου — Νομιμότης — Καλὴ Πίστις — Δημόσιον Συμφέρον — Προστασία Πολίτου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

Πρόλογος — Εἰσαγωγή. — Σημασία καὶ χρησιμότης τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης. — Ἑννοία Πολιτικῆς Ἐπιστήμης. — Πολιτικὴ Τέχνη. — Ὑποδιαίρεσις τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης. — Μέθοδοι. — Κλασσικαὶ μέθοδοι — Πολιτικοὶ θεσμοί. — Πολιτικὴ Συμπεριφορὰ. — Ἱστορία τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.

Εἰσαγωγικαὶ Ἑννοιαί. — Ἐπίδρασις. — Δύναμις. — Κοινωνικὸς ἔλεγχος. — Κοινωνικοὶ περιορισμοί. — Κρατικὴ δύναμις. — Κυριαρχία. — Αὐθεντία. — Δίκαιον. — Σύνταγμα. — Ἀξίαί.

Τὸ Κράτος. — Ἑννοία. — Στοιχεῖα (Χῶρος — Λαὸς — Ἔθνος — Οἰκονομία — Κοινωνικὴ διάρθρωσις — Κοσμοθεωρία — Κυριαρχία — Δίκαιον — Κυβέρνησις). — Δικαίωσις τῆς υπάρξεως τοῦ Κράτους. — Σκοποὶ τοῦ Κράτους. — Κρατικαὶ λειτουργίαι. — Τύποι Κράτους (Αὐτοκρατορίαί — Κράτη). — Γεωργοοικονομικαὶ μορφαὶ Κρατῶν.

Κυβέρνησις — (Κεντρικὴ). — Ἱστορικαὶ μορφαὶ Κράτους. — Ἐξωτερικὰ γνωρίσματα. — Σύγχρονοι μορφαὶ (Αὐταρχικὸν Κράτος — Δημοκρατία). — Κυβέρνησις — Ὀλιγαρχία. — Ἑλεγχοὶ Πολιτικοὶ — Κοινωνικοί.

Κυβέρνησις — Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις. — Αὐτοδιοικούμεναι ἐνώσεις. — Εἰδικαὶ μορφαὶ : Θρόνος, Ἐκκλησία, Ἑργατικά Σωματεῖα, Διοικητικὴ Γραφειοκρατία. — Συμμαχικὸς παράγων. — Δικαιοσύνη.

Τεχνικὴ Κυβέρνησις. — Δημοσίᾳ Διοίκησις.

Μεταβολὴ καὶ ἐξέλιξις. — Εἰρηνικὴ ἐξέλιξις. — Ἀναθεώρησις Συντάγματος. — Σιωπηρὰ ἀλλοιώσεις. — Ἐπανάστασις. — Ρυθμὸς μεταβολῆς. — Πολιτικοὶ τύποι. — Ἀνθρώπινοι τύποι ἡγετῶν μεταβολῆς.

Πολιτικὴ Δυναμική. — Πολιτικαὶ Ὅμαδες (γενικῶς). — Τὸ Κοινόν. — Ἀνοργάνωτος μᾶζα. — Ἀντιπροσώπευσις (γενικῶς). — Πολιτικὰ Κόμματα. — Ὁργανωμένα συμφέροντα.

Πολιτική Συμπεριφορά. — Ἄτομον (αὐταρχική — δημοκρατική προσωπικότης). — Νομική — οὐσιαστική τοποθέτησις : πολίτης — ξένος — ἀτομικά δικαιώματα — ἐλευθερία. — Κοινή γνώμη. — Δημόσιον αἶσθημα. — Πολιτική γνώμη. — Πολιτικὸν αἰσθητήριον. — Πολιτική συνείδησις. — Πολιτική εὐθύνη. — Πολιτική δρᾶσις. — Εἶδη : Μορφαὶ συμμετοχῆς. — Πολιτική ἀπάθεια. — Ἠγεσία. — Ὁπαδοί. — Ἐκλεκτική συμπεριφορά.

Διεθνῆς πραγματικότητα. — Διεθνῆς Κοινωνία. — Διεθνῆς Ὀργάνωσις. — Διεθνεῖς σχέσεις. — Διεθνὲς Δίκαιον.

Πολιτικαὶ Ἰδεολογίαι. — Ἐννοιαὶ καὶ περιεχόμενον. — Ἀνάλυσις. — Ἱστορία. — Συντήρησις. — Ἀνατροπή.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰσαγωγή. — Ἡ περίοδος τῶν τοπικῶν συνταγμάτων καὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων (τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας). — Ὁ ἀνόμος τῆς Ἐπιδαύρου (καταστατικὸς χάρτης τοῦ 1822). — Ἡ Β' ἐν Ἀστρεὶ Ἐθνοσυνέλευσις (1823). — Ἡ τρίτη Ἐθνοσυνέλευσις (ἐν Τροιζῆνι, 1827). — Ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου. — Ἡ Δ' Ἐθνοσυνέλευσις (ἐν Ἀργεῖ, 1829). — Ἐπικύρωσις τοῦ πολιτικοῦ πραξικοπήματος. — Δολοφονία τοῦ Καποδιστρίου καὶ Ἐθνοσυνέλευσις ἐν Προνοίᾳ. — Ἡ περίοδος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας (1833-1843). — Ἡ περίοδος τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας (1844-1862). — Ἡ περίοδος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας μετὰ τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ (ἀπὸ τοῦ 1864). — Ἡ περίοδος τοῦ ἀναθεωρηθέντος συντάγματος (ἀπὸ τοῦ 1911). — Ἡ περίοδος τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (1927-1935). — Ἡ σύγχρονος περίοδος.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Θεμελιώδεις ἔννοιαι. — Ἐννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου. — Πηγαὶ τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου. — Σύνταγμα, νόμοι καὶ συνταγματικὰ ἔθιμα («συνθήκαι τοῦ πολιτεύματος»). — Οὐσιαστική καὶ τυπική ἔννοια τοῦ συντάγματος. — Ὁ καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας. — Ἡ συντακτικὴ ἐξουσία καὶ αἱ συντεταγμένοι ἐν τῷ κράτει ἐξουσίαι. — Ἡ διαδικασία τῆς ἀναθεώρησης ἐξουσία συντεταγμένη. — Τὸ ἐν Ἑλλάδι σύνταγμα (1864-1911) καὶ τινες διατάξεις τοῦ συντάγματος τοῦ 1927. — Τὸ ἰσχύον Σύνταγμα ἔτους 1952. — Παράλληλος ἰσχύς πρὸς τὸ συνταγματικὸν κείμενον καὶ ἐτέρων ἡῤῥημένης τυπικῆς δυνάμεως κειμένων. — Οἰκουμενικὴ διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἔτους 1948. — Διάκρισις συντάγματος καὶ συνταγματικοῦ κειμένου. — Τακτικὴ, ἑκτακτος καὶ ἐξαιρετικὴ ἀσκήσις τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας.

Νομικὴ ἰσχὺς τῶν διαφόρων συνταγματικῶν κανόνων. — Ἀρχὴ τοῦ ἐνιαίου συντάγματος. — Τὸ συνταγματικὸν κείμενον τῆς 1-1-1952. — Ἑρμηνευτικαὶ δηλώσεις. — Συντακτικαὶ πράξεις καὶ ψηφίσματα. — Ἀγραφοὶ κανόνες δικαίου συνταγματικῆς ἰσχύος. — Γενικαὶ ἀρχαί. — Γενικαὶ ρῆτραι, συνθετικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐννοίας τοῦ συντάγματος. — Τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἐλληνικοῦ Συντάγματος ἔτους 1952. — Τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλληνικοῦ Συντάγματος. — Λαϊκὴ κυριαρχία. — Δημοκρατία. — Κράτος δικαίου. — Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι. — Οἱ θεμελιώδεις θεσμοὶ τοῦ Συντάγματος. — Διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν». — Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα. — Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

Ἡ κατὰ τὸ σύνταγμα ὁργάνωσις τῆς Πολιτείας. — Ὁ λαὸς ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κράτους. — Ἡ διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν». — Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. — Παρ' ἡμῖν ἰσόβιος καὶ κληρονομικός. — Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα ἀρμοδιότητες αὐτοῦ. — Νομικὴ αὐτοῦ θέσις ἐν τῇ νομοθετικῇ, τῇ ἐκτελεστικῇ καὶ τῇ δικαστικῇ «ἐξουσίᾳ». — Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας. — Οἱ Ὑπουργοί. — Νομικὴ θέσις καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν κατὰ τὸ σύνταγμα. — Ἀρμοδιότης προσυπογραφῆς τῶν βασιλικῶν πράξεων. — Ποινικαί, ἀστικαὶ καὶ κοινοβουλευτικαὶ εὐθύναι τῶν ὑπουργῶν.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἐν Ἑλλάδι. — Σχέσις μεταξὺ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ κοινοβουλίου. — Ὁ Βασιλεὺς, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Βουλὴ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι. — Συνέπειαι τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς. — Ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς. — Σύνοδοι τῆς Βουλῆς τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι. Τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν. — Οἱ ἐν γένει κανόνες λειτουργίας τοῦ συστήματος τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως.

Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Βουλῆς. — Ἡ ἐκλογὴ τῆς Βουλῆς. — Καθολικὴ, ἄμεσος καὶ μυστικὴ ψηφοφορία. — Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα. — Ἐκλογικὸν δίκαιον. — Ἐκλογικὸν δικαίωμα ἐνεργητικὸν καὶ δικαίωμα ἐκλογιμότητος. — Ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν. — Ἐκλογικὰ συστήματα (πλειοψηφικόν, ἀναλογικὸν κλπ.). — Ἀνακήρυξις τῶν ἐπιτυχόντων καὶ διαδικασία αὐτῆς. — Ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς. — Ἐκλογοδικεῖον. — Ὁργάνωσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ λειτουργία αὐτῆς. — Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς. — Ἀπαρτία. — Πλειοψηφία. — Ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ ὅρια αὐτῆς. — Πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ. — Ἀρμοδιότητες τῆς Βουλῆς (νομοθετικὸς παράγων — συγκατάθεσις εἰς ὀρισμένας βασιλικὰς πράξεις, σύναψιν συνθηκῶν, ἀπονομὴν χάριτος εἰς ὑπουργοὺς κλπ., ἔλεγχος τῆς κυβερνήσεως). — Διαδικασία καταρτίσεως τῶν νόμων. — Ἐπερωτήσεις, ἐρωτήσεις, συστάσεις. — Προνομίαι καὶ ἀσυλίας τῶν βουλευτῶν ἐκ τοῦ Συντάγματος.

Αἱ λειτουργίαι τῆς Πολιτείας. — Κριτήρια διακρίσεως τῶν κρατικῶν πράξεων ὑπὸ ἔποψιν οὐσιαστικοῦ περιεχομένου. — Νομοθετικὴ, διοικητικὴ καὶ δι-

καστική λειτουργία. — Ειδικώτερον «οὐσιαστικὸς νόμος» καὶ «τυπικὸς νόμος». — Νόμος καὶ διάταγμα. — Νόμοι ἀντισυνταγματικοί. — Κυρώσεις τῶν παραβάσεων τῆς συνταγματικῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος, ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας. — Ἡ νομιμότης ἐν τῇ διοικήσει. — Εἶδη διαταγμάτων.

Συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν, κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, χάρις, ἀμνηστία. — Ἡ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Βουλῆς. — Συνταγματικοὶ περιορισμοί. — Ἡ διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. — Ἰδιότυπος νόμος. — Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ πρῶμα τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου. — Περὶ χάριτος καὶ ἀμνηστίας.

Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι. — Περὶ πολιτικῶν, ἀστικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐν γένει. — Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας. — Ἡ ἐλευθερία τῆς πνευματικῆς κινήσεως (τύπος, ἀλληλογραφία, τηλεπικοινωνία, ἐκπαίδευσις, συναθροίσεις, σωματεῖα). — Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῆς ιδιοκτησίας. — Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς ἀρχάς.

Ἑκκλησία καὶ Πολιτεία. — Ἡ «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» κατὰ τὸ Σύνταγμα. — Ἐπίσημος ἐλληνικὴ Ἑκκλησία. — Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας (ἐρμηνεία τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος). — Ἀπαγόρευσις τοῦ προσηλυτισμοῦ. — Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἐλληνικῆς Ἑκκλησίας.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Ἔννοια τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος. — Στοιχεῖα τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος. — Λειτουργίαι τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος. — Δυνατότητες συγκρίσεως. — Πολιτικὰ Ἀξίαι. — Πολιτικὰ συμφέροντα.

Εὐ ρ ῶ π η :

Τὸ Βρετανικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Κοινοβουλευτισμὸς καὶ πολιτικὴ.

Τὸ Γαλλικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Προεδρικὸς Κοινοβουλευτισμὸς (1959) καὶ Δημοκρατία.

Τὸ Γερμανικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Κοινοβουλευτικὴ Ὁμοσπονδία καὶ Κοινωνικὸν Κράτος.

Τὸ Ρωσικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Αὐταρχικὴ Πολιτεία καὶ ἰδεολογικὸς ἀγών.

Ἀμερική :

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Φιλελευθέρα Προεδρική Δημοκρατία καὶ διεθνὴς ἀτομικισμός.

Ἀσία :

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῆς Κίνας.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Ἀσιατικὸς αὐταρχισμός καὶ τεχνολογικὴ ἐπανάστασις.

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῆς Ἰνδίας.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Δημοκρατία καὶ ἀγὼν ἐπιβιώσεως.

Πολιτικὸν Σύστημα καὶ Κοινωνικὴ ἢ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις.

Οἰκονομία — Ἐκβιομηχάνισις — Ἀστισμός — Ἐκπαίδευσις.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ἔννοια Ὁργανώσεως. — Ὁργάνωσις — Συνταγματικὴ Ὁργανωτικὴ Ἐξουσία — Ἐκτασις Ὁργανώσεως — Ὁργανωτικοὶ Νόμοι — Νόμος καὶ Ὁργάνωσις.

Κοινωνικαὶ Οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις. — Κοινωνικὴ διάρθρωσις καὶ οἰκονομικὸν σύστημα. — Ἀλληλεπίδρασις μορφῶν καὶ περιεχομένων ὀργανώσεως.

Ὁργανωτικαὶ Ἀρχαί. — Ὁργανωτικαὶ μονάδες. — Κριτήρια διακρίσεως — ἱεραρχία — ἔλεγχος — συντονισμός, ἀπόδοσις, οἰκονομία — ἀποφυγὴ συγκρούσεων.

Ὁργανωτικαὶ Μέθοδοι. — Γενικοὶ κανόνες — ἰδιαίτερα σχήματα — ὀργάνωσις καὶ ἐξέλιξις.

Πολίτευμα καὶ Ὁργάνωσις. — Αὐταρχικὸν Κράτος καὶ Ὁργάνωσις. — Δημοκρατία καὶ Ὁργάνωσις. — Ὅρια Ὁργανώσεως καὶ Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — Ἔθνος καὶ Κράτος. — Κράτος καὶ Διοίκησις. — Δημόσιον δίκαιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον. — Κριτήριον διακρίσεως αὐτῶν. — Ἡ Διοίκησις ὡς ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας. — Φορεὺς αὐτῆς ἢ Πολιτεία. — Θεωρία τῆς νομικῆς προσωπικότητος. — Αἱ λειτουργίαι τῆς Πολιτείας. — Διοίκησις καὶ Δικαιοσύνη. — Ἡ θεωρία τοῦ «χωρισμοῦ τῶν ἐξουσιῶν». — Ἔννοια καὶ ὀρισμός τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — Θέσις τούτου ἐν τῷ εὐρυτέρῳ κλάδῳ τοῦ Δημοσίου Δικαίου. — Τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει. — Ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος, ἢ ἄσκησις δημο-

σίας εξουσίας, τὸ συναφὲς πρὸς ταύτην «προνόμιον» τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας κλπ. — Ἡ ὑποταγὴ τῆς Διοικήσεως εἰς τὸν νόμον. — Σχέσεις τῶν τριῶν λειτουργιῶν πρὸς ἀλλήλας. — Νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις. — «Ἀστυνομικὸν Κράτος» καὶ Πολιτεία Δικαίου. — Δημόσιον ἐξ ὑποκειμένου δίκαιον.

Πηγαὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — (Σύνταγμα, νόμοι, νομοθετικὰ διατάγματα, κανονιστικὰ διατάγματα καὶ λοιπαὶ κανονιστικαὶ πράξεις). — Ἐγκύκλιοι. — Διοικητικὸν ἔθιμον καὶ διοικητικὴ πρακτικὴ. — Νομολογία. — Ἐναρξεις καὶ λήξεις ἰσχύος νόμων καὶ διαταγμάτων. — Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως. — Ἡ θεωρία τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — Σχέσις πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν τεχνικὴν τῆς διοικήσεως. — Μέθοδος ἐρεῦνης ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου. — Νομικοὶ τύποι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μεταφυτευθέντες εἰς αὐτήν. — Διοικητικαὶ πράξεις καὶ κανόνες ἐκδόσεως αὐτῶν.

Γενικοὶ κανόνες ὁργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως. — Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι. — Τὰ καθ' ἕκαστα ὅργανα. — Ἐννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν. — Ὅργανα ἄμεσα καὶ ἔμμεσα. — Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὅργανα. — Ἡ διοικητικὴ ἱεραρχία. — Ὁ ἱεραρχικὸς ἐλεγχος. — Τὰ συστήματα διοικητικῆς ὁργανώσεως (ἀτομικὸν καὶ συλλογικόν, συγκεντρωτικὸν καὶ ἀποκεντρωτικόν, αὐτοδιοικήσις τοπικὴ καὶ καθ' ὕλην κλπ.). — Ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ Ὑπουργοί. — Τὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς διοικήσεως. — Συμβούλιον Ἐπικρατείας, Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους, Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. — Αἱ διοικητικαὶ περιφέρειαι τοῦ Κράτους. — Ὅργανωσις τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως γενικῆς ἀρμοδιότητος (Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Ἐπαρχοί). — Περιφερειακαὶ ἀρχαὶ εἰδικῶν κλάδων.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Α'. Οικονομία, Κοινωνικὴ (Ἑθνικὴ) Οἰκονομία, Κοινωνικὴ Οἰκονομική.

Ι. Ἡ ἔννοια — ὁρισμὸς οἰκονομίας.

1. Ἡ ἀναγκαιότης τῆς οἰκονομίας.
2. Ἡ στενότης τῶν μέσων.
3. Αἱ ἀπεριόριστοι ἀνάγκαι.
4. Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.
5. Τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ εἶδη τῶν ἀγαθῶν.
6. Αἱ ἀνάγκαι καὶ τὰ εἶδη τῶν ἀναγκῶν.
7. Αἱ νομοτέλειαι τῆς θεραπείας τῶν ἀναγκῶν.

II. Ἡ οἰκονομία καὶ ἡ κοινωνικὴ ζωή.

1. Ἡ κοινωνικὴ οἰκονομία.
2. Ἡ οἰκονομικὴ ἀντίληψις τῆς ἱστορίας — ὁ ἱστορικὸς ὕλισμός.
3. Ἡ σχέσις τῆς οἰκονομίας μετὰ τῶν λοιπῶν πλευρῶν — περιοχῶν — τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.
4. Τὰ μέσα πολλαπλασιασμοῦ — τῆς ἐπαυξήσεως — τοῦ πλούτου.

III. Ἡ κοινωνικὴ οἰκονομική.

1. Ἡ ποικιλία τῶν φαινομένων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.
2. Τὰ βασικά προβλήματα τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς.
3. Ἡ ἐπιστήμη γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη.
4. Ἡ διαίρεσις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης καὶ αἱ βοηθητικαὶ ταύτης ἐπιστῆμαι.
5. Τὸ πρόβλημα τῶν οἰκονομικῶν νόμων.
6. Αἱ μέθοδοι τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης.

IV. Αἱ βασικαὶ μορφαὶ ὁργανώσεως τῆς οἰκονομίας (οἰκονομικῆς ὁργανώσεως).

1. Ἡ κλειστὴ οἰκιακὴ οἰκονομία.
2. Ἡ ἐλευθέρᾳ-συναλλακτικὴ ἀγοραία οἰκονομία (οἰκονομία ἀγορᾶς).
3. Ἡ διευθυνομένη-ἀναγκαστικὴ οἰκονομία.
4. Ἡ ἐπικρατοῦσα μικτὴ μορφή ὁργανώσεως τῆς οἰκονομίας.

V. Τὸ Κράτος καὶ ἡ Οἰκονομία.

1. Τὸ Κράτος ὡς μέρος τῆς οἰκονομίας.
2. Ἡ ἐκτόπισις τῆς ἐλευθέρᾳς διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους διευθυνομένης-ἀναγκαστικῆς οἰκονομίας.
3. Αἱ τυπικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ ἐλευθέρᾳς-ἀγοραίας καὶ διευθυνομένης-ἀναγκαστικῆς οἰκονομίας.
4. Αἱ διαφοραὶ μεταξὺ μορφῶν ἢ τύπων οἰκονομικῆς ὁργανώσεως καὶ οἰκονομικῶν συστημάτων.
5. Ἡ κεφαλαιοκρατικὴ καὶ ἡ σοσιαλιστικὴ οἰκονομία.

Β'. Ἡ Οἰκονομικὴ Παραγωγή καὶ οἱ Συντελεσταὶ αὐτῆς.

I. Ἡ παραγωγικὴ διαδικασία εἰς τὴν οἰκονομίαν.

1. Ἡ ἔννοια-ὀρισμὸς τῆς οἰκονομικῆς παραγωγῆς.
2. Αἱ βαθμίδες τῆς παραγωγῆς.
3. Οἰκονομία καὶ τεχνική.
4. Παραγωγικότης καὶ ἀποδοτικότης.

II. Ὁ συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς ἐργασία.

1. Ἡ ἐργασία ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔννοιαν.
2. Αἱ δυνατότητες ἐπιτυχοῦς ἀναπτύξεως τῆς ἐργασίας.

3. 'Η διαφορά εργασίας και έμπορεύματος.
4. Τὰ κίνητρα πρὸς εργασία.
5. Τὰ εἶδη εργασίας.
6. 'Ο καταμερισμὸς τῶν ἔργων :
 - α) Τὰ εἶδη καταμερισμοῦ τῶν ἔργων,
 - β) 'Η σημασία τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων,
 - γ) Τὰ μειονεκτήματα τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων.
7. Τεχνική πρόοδος και ἀνεργία.
8. Συστήματα εργασίας.

III. 'Ο συντελεστής τῆς παραγωγῆς - φύσις (ἔδαφος).

1. Ζωτικὸς χώρος και οἰκονομικὸς χώρος.
2. 'Η οἰκονομικὴ ἐξάρτησις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς φύσεως.
3. Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς ὑλῶν και χώρος ἐγκαταστάσεως.
4. 'Η ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐδάφους.
5. 'Ο Νόμος τῆς φθινούσης προσαυξήσεως τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐδάφους.
6. 'Η γεωγραφικὴ και οἰκονομικὴ ἐπέκτασις τοῦ ἐδάφους.
7. Αἱ προφητεῖαι τοῦ Robert Malthus.
8. 'Η ἀπόσπασις συστατικῶν στοιχείων τοῦ ἐδάφους.
9. Τὸ ἔδαφος ὡς χώρος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς :
 - α) τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς,
 - β) τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.
10. 'Η ἰδιάζουσα σημασία τοῦ ἐδάφους εἰς τὴν οἰκονομίαν.

IV. 'Ο συντελεστής τῆς παραγωγῆς - κεφάλαιον.

1. Οἱ δύο ὅρισμοι τῆς ἐννοίας τοῦ κεφαλαίου.
2. Τὸ κεφάλαιον εἰς τὴν «κεφαλαιοκρατικὴν» οἰκονομίαν.
3. Αἱ μορφαὶ ἐπενδύσεως τοῦ κεφαλαίου.
4. Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς :
 - α) Οἰκονομικὴ σημασία και ὅρια τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου.
 - β) Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς ὡς τρίτος συντελεστής τῆς παραγωγῆς.
 - γ) Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς ὡς συντελεστής ἐπαυξήσεως τοῦ πλούτου.
 - δ) 'Η διάθεσις τῶν παραγωγικῶν μέσων εἰς τὴν οἰκονομίαν.
 - ε) 'Η σημασία τῶν παραγωγικῶν μέσων διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν και ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

V. 'Η συνένωσις τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς ὑπὸ μορφήν ἐκμεταλλεύσεων και ἐπιχειρήσεων.

1. 'Η ἐκμετάλλευσις και αἱ μορφαὶ ἐκμεταλλεύσεως :
 - α) Τὰ μεγέθη τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

- β) 'Η βιομηχανική και βιοτεχνική παραγωγή.
- γ) 'Ο νόμος τής βιομηχανικῆς πληθοπαραγωγῆς.
- δ) 'Ο νόμος τής συμπληρωματικότητας.
- ε) 'Ο γενικός νόμος τής φθινούσης προσαυξήσεως τής αποδόσεως.
- 2. 'Η ἐπιχειρήσεις και αἱ μορφαὶ ἐπιχειρήσεων :
 - α) 'Ο ὁρισμός τής ἐννοίας τής ἐπιχειρήσεως.-
 - β) 'Ατομικαὶ και ἑταιρικαὶ ἐπιχειρήσεις.
 - γ) Προσωπικαὶ και κεφαλαιουχικαὶ ἑταιρεῖαι.
 - δ) Συνεταιριστικαὶ ἐπιχειρήσεις.
 - ε) Δημόσια ἐπιχειρήσεις και μικταὶ ἐπιχειρήσεις.
- 3. 'Η συγκέντρωσις ἐπιχειρήσεων και αἱ μορφαὶ συγκεντρώσεως :
 - α) Kartell,
 - β) Συνδικάτον,
 - γ) Trust,
 - δ) Fusion.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Περὶ Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας. — Στατικὴ και δυναμικὴ ἔννοια — Χωρικὸς προγραμματισμός — Προσδιορισμός τῶν μονάδων τοῦ χώρου — Μέθοδος ἐρευνῆς ὁμοιογενοῦς και ἀνομοιογενοῦς χωρικῆς μονάδος — Πόλοι ἑλξεως.

Φυσικὸν περιβάλλον. — Κλίμα — Ἔδαφος — Ἀνθρώπινος παράγων ἐν τῷ χώρῳ — Κίνησις πληθυσμοῦ — Ἐσωτερικὴ και ἑξωτερικὴ μετανάστευσις — Ἀστυφιλία — Πληθυσμικὴ θεωρία.

Ὁργάνωσις χωρικῆς μονάδος ἀγροτικῆς οἰκονομίας. — Νόμος φθινούσης αποδόσεως — Ὁργάνωσις χώρου και ἑγκατάστασις βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων — Θεωρία ἑγκαταστάσεως βιομηχανίας — Κριτήρια ἐπιλογῆς τοῦ χώρου.

Ὁργάνωσις χώρου και ἐνεργειακαὶ πηγαί. — Στερεὰ και ὑγρά καύσιμα — Ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια ἐξ ὕδατοπτώσεων — Ἀτομικὴ ἐνέργεια — ἡλιακὴ — αἰολικὴ κλπ. — Ὁργάνωσις χώρου, οἰκονομικὴ ἀγορὰ και ἐμπόριον.

Προβλήματα γενικῆς και περιφερειακῆς ἀναπτύξεως. — Οἰκονομικὰ χαρακτηριστικὰ ὑπαναπτύκτων χωρῶν. — Μεθοδολογία περιφερειακῆς ἀναπτύξεως εἰς ὑπαναπτύκτους χώρας. — Θεωρίαι περὶ οἰκονομικῶν βαθμίδων και σύγχρονοι διαφοραὶ ἀνεπτυγμένων και ὑπαναπτύκτων περιοχῶν.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

1. Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Λογιστικῆς. — Ὁρισμός, ἔννοια και περιεχόμενον τῆς περιουσίας. — Πηγαὶ προελεύσεως τῆς περιουσίας (ἴδιον και ξένον κεφάλαιον). — Ταξινόμησις τῆς περιουσίας και τῶν πηγῶν προελεύσεώς της (ἔννοια

καὶ ὁρισμὸς τοῦ λογαριασμοῦ). — "Εννοια τῶν ὄρων 'Ενεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ. — "Εννοια, ὁρισμὸς καὶ ἀπεικόνις τοῦ 'Ισολογισμοῦ. — Μορφαὶ τοῦ 'Ισολογισμοῦ. — 'Ορισμὸς, περιεχόμενον καὶ σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς. — Διὰ κρισις τῆς Λογιστικῆς εἰς στατιστικὴν, δυναμικὴν καὶ στατικὴν.

Περὶ λογαριασμῶν, λογιστικῶν βιβλίων καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφόρων λογαριασμῶν. — Περὶ λογαριασμῶν. — 'Απεικόνις τῶν λογαριασμῶν, παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν. — Περὶ διπλογραφικοῦ συστήματος. — Περὶ λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν (ἀξίων, προσωπικῶν καὶ ἐξόδων καὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως). — Περὶ λογιστικῶν βιβλίων : ἐπισήμων (βιβλίων 'Απογραφῶν, 'Ημερολογίου καὶ Βιβλίου ἀντιγραφῆς 'Επιστολῶν) καὶ προκιρρετικῶν (Γενικῶν Καθολικῶν, Προχείρων, 'Αναλυτικῶν Καθολικῶν, Βιβλίων Τμησίων, Γραμματίων κλπ.). — Περὶ ἀπογραφῆς (καταμέτρησις καὶ ἀποτίμησις). — Περὶ προσωρινοῦ ἰσοζυγίου καὶ καταστάσεως συμφωνίας, περιληπτικῶν καὶ εἰδικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀριθμοῦ ἰσοζυγίων. — Περὶ μικτῶν λογαριασμῶν ('Ορισμὸς καὶ διακρίσεις αὐτῶν. Περὶ ἐκκαθαρίσεως μικτῶν λογαριασμῶν). — Περὶ ἀντιθέτων λογαριασμῶν. — Περὶ διαμέσεων καὶ στατιστικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀντικυρζομένων χρεοπιστώσεων λογαριασμῶν (Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν πάσης φύσεως μετὰ γραμματίων συναλλαγῶν). — Μέθοδος τηρήσεως τοῦ λογαριασμοῦ ('Εμπορεύματα ὡς μικτοῦ, ὡς ἀμιγοῦς λογαριασμοῦ, ἀξίας, διὰ πολλαπλῶν λογαριασμῶν). — Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπορεύματος κέρδους. — Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ λογαριασμοῦ «'Εμπορεύματα παρὰ τρίτοις». — Περὶ προαγορῶν καὶ προπωλήσεων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ περὶ ἀγοραπωλησίας ἐμπορευμάτων μέσῳ ἀνταποκριτῶν. — Περὶ λογαριασμῶν τάξεως. — Περὶ τῶν ὑπὸ αἴρεσιν λογαριασμῶν. — Περὶ ἀπλογραφίας. — Περὶ ἀποσβέσεων. — Περὶ συντάξεως 'Ισολογισμοῦ τέλους χρήσεως, ὡς καὶ περὶ κλεισίματος τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκ νέου ἀνοίγματος αὐτῶν. — Περὶ ἐγγραφῶν εἰς ξένον νόμισμα. — Περὶ λογιστικῆς τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν (ὁμορρῦθμων, ἑτερορρῦθμων, ἀνωνύμων καὶ συμμετοχικῶν). — Περὶ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐγγραφῶν (ἀμερικανικοῦ κλπ.). — Περὶ λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὀργανώσεως ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. — Περὶ λογιστικῶν σχεδίων.

2. Ἐφαρμοσμένη Λογιστικὴ :

α) Λογιστικὴ τῶν 'Εμπορικῶν 'Εταιρειῶν καὶ Συνεταιρισμῶν :

- 1) ὁμορρῦθμων καὶ ἑτερορρῦθμων 'Εταιρειῶν,
- 2) συμμετοχικῆς ἐταιρείας,
- 3) ἀνωνύμου ἐταιρείας,
- 4) ἐταιρείας περιωρισμένης εὐθύνης,
- 5) συνεταιρισμῶν.

- β) Τραπεζιτική Λογιστική (στοιχεῖα).
- γ) Βιομηχανική Λογιστική (στοιχεῖα).
- δ) Ἀγροτική Λογιστική (στοιχεῖα).

3. Οἰκονομική Λογιστική :

- α) Ἑρευναι ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καταστάσεων.
- β) Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κέρδους.
- γ) Περὶ τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α'. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. — Ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία. — Τὸ καθεστὼς τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. — Ἐλευθερία καὶ προνόμια. — Θεσμοὶ αὐτοδιοικήσεως. — Στρατιωτικὰ σώματα ἀντιστάσεως. — Ἡ ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸν δέκατον ὀγδοὺν αἰῶνα. — Ἡ νέα κοινωνικὴ διάρθρωσις τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ γένεσις τῆς διοικητικῆς ἀριστοκρατίας. — Ἡ ἀνάπτυξις τῆς νέας ἀριστοκρατίας τῆς γῆς. — Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Διασποράς. — Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ τοῦ ναυτικοῦ. — Ρεύματα καὶ συγκρούσεις ἰδεῶν.

Β'. Ἡ Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. — Γενικαὶ ἐννοιαί καὶ ἐπιστημονικοὶ ὅροι. — Ἡ σπουδὴ καὶ ἡ ἔρευνα τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. — Καθολικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. — Σταθμοὶ καὶ περίοδοι τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν

Εἰσαγωγικαὶ ἐννοιαί. — Ἡ ἐννοία τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀντικείμενα αὐτῆς. — Φιλοσοφία καὶ πνευματικὸς βίος. — Φιλοσοφία καὶ ἐπιστῆμαι. — Φιλοσοφία καὶ θρησκεία. — Φιλοσοφία καὶ Τέχνη. — Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος. — Ἡ κατ' αἴσθησιν ἀντίληψις (Αἰσθήσεις — Αἰσθήματα — Ἀντίληψις — Παραστάσεις). — Ἡ νόησις. — Τὸ θυμικόν (συναίσθημα καὶ βούλησις). — Ἡ προσωπικότης καὶ ἡ συνοχὴ τοῦ ψυχικοῦ βίου. — Φιλοσοφία καὶ ψυχολογία.

Οἱ κλάδοι τῆς Φιλοσοφίας. — Μεταφυσική. — Γνωσιολογία. — Φιλοσοφία τῶν ἀξιών. — Προβλήματα μεθοδολογίας καὶ γνωσιολογικά. — Ἡ κατ' ἐμπειρίαν γνῶσις. — Αἰσθησιοκρατία. — Ἡ διὰ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ λόγου γνῶσις. — Νοησιαρτικοί. — Ἡ κριτικὴ σχολή. — Τὰ ὅρια τῆς γνώσεως. — Δογματικοί. — Σκεπτικισταί. — Ἡ σχετικότης τῆς γνώσεως.

Ἠθικότης. — Κοινωνικὸς βίος. — Ἠθικὴ καὶ δίκαιον. — Ἀνθρωπισμός.

Καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος. — Μόρφωσις διὰ γνώσεων. — Μόρφωσις δι' αὐτοελέγχου καὶ ἐσωτερικῆς βελτιώσεως. — Νομιμότης τοῦ ψυχικοῦ βίου. — Καλλιέργεια τῆς διανοίας καὶ τῆς βουλήσεως. — Συναισθηματικὸς βίος. — Συνείδησις. — Αἱ ἔννοιαι τοῦ χρέους καὶ τῆς ἀρετῆς. — Ἐσωτερικὸς πολιτισμός. — Φιλαλληλία, ἀνθρωπισμός καὶ ἐλευθερία.

Ἱστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν. — Οἱ προσωκρατικοί. — Οἱ σοφισταί. — Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς. — Σωκράτης καὶ Πλάτων. — Ἀριστοτέλης. — Στωϊκοί. — Ἐπικουρεῖοι. — Νεοπλατωνικοί. — Ἡ φιλοσοφία τῶν ἐλληνιστικῶν καὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων. — Οἱ φιλόσοφοι - πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Μεσαίωνα. — Ἡ σχολαστικὴ φιλοσοφία. — Ἡ Ἀναγέννησις. — Νέα περὶ κόσμου παράστασις συνεπεῖχ τῆς προόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. — Τὰ μεγάλα συστήματα τοῦ 17ου αἰῶνος. — Descartes καὶ Καρτεσιανοί. — Ὁ πανθεῖσμός τοῦ Σπινόζα. — Ἡ φυσιοκρατία τοῦ Hobbes. — Ἡ μεταφυσικὴ ἰδεοκρατία τοῦ Leibnitz. — Οἱ χρόνοι τῆς Διαφωτίσεως (Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία). — Ἡ κριτικὴ φιλοσοφία τοῦ Kant. — Γερμανοὶ ἰδεοκράται καὶ ρωμαντικοί. — Φίχτε. — Ἑγκελς. — Περίοδος τῆς ἐπικρατήσεως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. — Ὁ Auguste Comte καὶ ὁ γαλλικὸς θετικισμός. — Σπένσερ. — Νίτσε. — Ἀντίδρασις κατὰ τοῦ θετικισμοῦ. — Ὁ εἰκοστὸς αἰὼν.

Αἱ Σχολαί. — Ἐνιαρχικοὶ καὶ δυαρχικοί. — Ὑλισμός. — Πνευματοκρατία κλπ.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Α'. Εἰσαγωγή : 1) Ἀντικείμενον-μέθοδος. — 2) Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις μεθόδου ἐρεῦνης. Σχολαί. — 3) Σύγχρονοι κατευθύνσεις. — Σχέσις θεωρίας καὶ ἐμπειρικῆς ἐρεῦνης (κατὰ βάθος κοινωνιολογίας).

Β'. Κοινωνικαὶ ομάδες - Διακρίσεις : 1) Στοιχειώδεις ομάδες (ἄμεσος ἐπικοινωνία) : Οἰκογένεια, β) Ὁμάς παιγνιδίων, γ) Ὁμάς πρεσβυτέρων (μικραὶ Κοινότητες). — 2) Δευτερογενεῖς ομάδες (ἐμμεσος ἐπικοινωνία) : α) Κοινωνικαὶ τάξεις, β) Πολιτικαὶ ομάδες, γ) Οἰκονομικαὶ ομάδες (ομάδες συμφέροντος - ομάδες ἀσχοῦσαι πλεσιν), δ) Γραφειοκρατία, ε) Θρησκευτικαὶ ομάδες, στ) Ὁ Στρατὸς ὡς κρατικὴ ὁμάς, ζ) Τὸ ἔθνος, η) Τὸ Κράτος, θ) Ἡ Κοινότης.

I. Ἡ ἡγεσία τῆς ομάδος. II. Ὅμαδική στάσις. III. Ὅμαδική συμπεριφορά : α) Συμπεριφορά ἀτόμων συνιστώντων πλῆθος, β) Συμπεριφορά ἀτόμων συνιστώντων μᾶζαν, γ) Συμπεριφορά ἀτόμων συνιστώντων κοινόν.

Γ'. Κοινωνική ψυχολογία : Στάσις - Στερεότυπον - Προκατάληψις. Κοινωνική προσωπικότης. Δυναμική τῆς ομάδος : Κοινωνιομετρία.

Δ'. Εἰδικοί κλάδοι Κοινωνιολογίας.

Ε'. Κοινὴ Γνώμη : Ἐννοια, παράγοντες καὶ προϋποθέσεις σχηματισμοῦ τῆς.

ΣΤ'. Κοινωνιολογία τοῦ Πολιτισμοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ

Ι. Αἱ θεμελιώδεις ἔννοιαι.—Τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.— Γενικὴ πολιτειολογία καὶ νομικὴ ἐπιστήμη. — Γενικὴ πολιτειολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ δικαίου. — Γενικὴ πολιτειολογία καὶ κοινωνιολογία. — Γενικὴ πολιτειολογία καὶ πολιτικὴ. — Γενικὴ καὶ εἰδικὴ πολιτειολογία. — Ἡ θέσις τῆς πολιτειολογίας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐπιστημῶν. — Ἡ μέθοδος τῆς γενικῆς πολιτειολογίας. — Ἡ χρησιμότης τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.

ΙΙ. Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι. — 1. Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ θάνατος τοῦ κράτους. — Βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους : α) Γενικά – Κοινωνιολογία καὶ Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας. — Ἡ ἔννοια τοῦ ἱστορικοῦ νόμου (Ἡ φιλοσοφία τοῦ Hegel — Ἡ φιλοσοφία τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου. — Ἡ φιλοσοφία τοῦ Spengler. — Ἡ ἱστορικοφιλοσοφικὴ θεωρία τοῦ Φυλετισμοῦ). — β) Στοιχεῖα κοινωνιολογίας τοῦ κράτους (Ἡ προέλευσις τοῦ κράτους : Πρωτότυπος, παράγωγος προέλευσις, αἱ θεωρίαι. — Ἡ ἐξέλιξις τοῦ κράτους : Ἡ κοινωνικοποίησις τοῦ κράτους. — Ἡ ἀνακύκλησις τῶν πολιτειακῶν μορφῶν — Τὸ σύγχρονον στάδιον ἐξελιζέως). — γ) Ὁ θάνατος τοῦ κράτους. — 2. Ἡ δικαιολόγησις τοῦ κράτους (Αἱ ἀναρχικαὶ θεωρίαι — Αἱ προσθετικαὶ θεωρίαι περὶ δικαιολογήσεως τοῦ κράτους — Ἡ θετικὴ δικαιολόγησις τοῦ κράτους).

Ἡ ἔννοια τοῦ Κράτους. — Τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους. — Τὰ κοινωνιολογικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους. — Τὰ πολιτικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.

Προβλήματα τῆς κυριαρχίας.

Ὁμοσπονδιακὰ καὶ συνομοσπονδιακὰ κράτη.

Ἡ ἔννοια τῆς συντακτικῆς καὶ ἀναθεωρητικῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἔννοια τοῦ Δικαίου. — Ὁρισμὸς τοῦ δικαίου καὶ διάκρισις αὐτοῦ ἀπὸ συναφῶν φαινομένων. — Ἡ θετικὴ θεωρία τοῦ ἐθίμου. — «Νομικὸς» καὶ «νομοθετικὸς» ὀρισμὸς καὶ χαρακτηρισμὸς. — Ὁ «ἀποδέκτης» τοῦ «κανόνος δικαίου». — Δίκαιον καὶ δικαίωμα. — Αἱ σχολαὶ τοῦ δικαίου. — Ἡ διαίρεσις τοῦ δικαίου. — Ἡ ἐρμηνεία τοῦ δικαίου.

Κράτος καὶ Δίκαιον.

Κράτος καὶ Διεθνὲς Δίκαιον.

Τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς θεωρίας τοῦ Κράτους.

Κριτική ἀνάλυσις τῶν περὶ Κράτους συγχρόνων θεωριῶν. — Ἡ θεωρία τοῦ Jellinek — τοῦ Kelsen — τοῦ Duguit — τοῦ Max Weber — τοῦ Σοσιαλισμοῦ — τοῦ Smend — τοῦ Carl Schmidt — τοῦ Oswald Spenser — τοῦ Laski — τοῦ Radbruch — τοῦ Stammler.

Αἱ Πολιτειακαὶ Πράξεις (Σύνταγμα — Νόμος — Διάταγμα — Δικαστικὴ Ἀπόφασις).

Εἰδικαὶ Πολιτειακαὶ Πράξεις (Προϋπολογισμός — Ἐπικύρωσις Διεθνῶν Συνθηκῶν — Χάρις καὶ Ἀμνηστία).

Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία.

Κράτος καὶ Παιδεία.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Κράτους (Γενικαὶ Γραμμαὶ τῆς Θεωρητικῆς καὶ Πρακτικῆς Πολιτικῆς).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. — Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (δήμοι καὶ κοινότητες). — Σύστασις καὶ κατάργησις αὐτῶν. — Ἐδαφικαὶ μεταβολαί. — Καθορισμός ὁρίων. — Δημόται. — Μητρώα. — Δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί. — Ὅργανα βουλευόμενα καὶ ἐκτελεστικά. — Ἀνάδειξις αὐτῶν, ἀρμοδιότητες, κανόνες λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων. — Ἐποπτεία τῆς πολιτείας ἐπὶ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων. — «Πειθαρχικά» καὶ ἄλλα διοικητικὰ μέτρα κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν. — Μορφαὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν βουλευομένων συλλογικῶν ὀργάνων (ἐποπτεία νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆ, προληπτικῆ καὶ κατασταλτικῆ). — Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι. — Ὑπηρεσιακὴ κατάστασις, μονιμότης κλπ. (ἐρμηνεία τοῦ νέου κώδικος). — Περιουσία καὶ πόροι τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων. — Προϋπολογισμός. — Προαιρετικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι. — Διαδικασία καταρτίσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπ' αὐτοῦ (ἀρμοδιότης τοῦ νομάρχου πρὸς αὐτεπάγγελτον ἐγγραφὴν κλπ.). — Ἀπολογισμός. — Ταμειακὴ ὑπηρεσία. — Ἔργα καὶ προμήθειαι δήμων καὶ κοινοτήτων. — Συμβάσεις παραχωρήσεως δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐκποιήσεως ἀκινήτων, μισθωτικά, δανειστικά. — Δουλεῖα δημοσίου δικαίου ἐπὶ δημοτικῶν ἀκινήτων. — Σύνδεσμοι δήμων καὶ κοινοτήτων. — Ἡ ἔννοια τῆς δευτεροβαθμίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως. — Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἀσχοῦντα διοίκησιν, ἕτερα πλὴν τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν. — Νομικὴ προσωπικότης καὶ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας. — Κριτήρια διακρί-

σεως αὐτῶν ἀπὸ παρεμφερῶν νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου. — Τρόποι συστάσεως τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν. — Διατὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημόσιον διοικητικὸν ὀργανισμόν. — Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ιδιότητος αὐτῶν. — Πληθωρισμὸς αὐτῶν εἰς τὰ νεώτερα κράτη. — Μειονεκτήματα τῆς ὑπερβαλλούσης ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος. — Κατηγορίαι τῶν ὀργανισμῶν τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως. — Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν. — Διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὑπάλληλοι αὐτῶν. — Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν (διοικητική, οἰκονομική κλπ.).

Νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς Διοικήσεως ἐν γένει. — Ἑνική νομική ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς τε ἐν στενῇ ἐννοίᾳ κρατικῆς διοικήσεως καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. — Κανόνες νομιμότητος διέποντες τὴν λειτουργίαν πασῶν τῶν διοικητικῶν τούτων ὑπηρεσιῶν. — Ἡ δρᾶσις τῆς δημοσίας διοικήσεως ὑπὸ ἔποψιν ὕλης καὶ βαθμοῦ ἐπεμβάσεως. — Ἀντίρροποι ἐν τῇ διοικητικῇ ἐπιστῇ κατευθύνσεις. — Ἀτομιστικαὶ καὶ κοινωνιστικαὶ θεωρίαι. — Οἱ πέντε θεμελιώδεις κλάδοι τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας. — Εὐρυνσις τοῦ κύκλου τῆς δημοσίας διοικητικῆς δράσεως εἰς τὰ σύγχρονα κράτη. — Διοικητικὴ δρᾶσις παράλληλος πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ «προνομιακὴ» ἢ «μονοπωλιακὴ». — Διάφορος ἐκάστοτε τρόπος νομικῆς ρυθμίσεως : δεσμευομένη καὶ κατ' εὐχέρειαν διοικήσις. — Ἡ διακριτικὴ εὐχέρεια τῆς διοικήσεως. — Διάγνωσις αὐτῆς, ἔκτασις (πλαίσιον, ἀκραῖα ὅρια, φραγμοὶ) καὶ κανόνες νομίμου ἀσκήσεως αὐτῆς (νομικὰ ἐλαττώματα ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς διακριτικῆς εὐχερείας). — Ἡ αὐτεπάγγελτος ἐνέργεια τῆς διοικήσεως καὶ ὅρια αὐτῆς. — Ὁ διοικητικὸς καταναγκασμός. — Οἱ καθ' ἕνα κανόνες νομιμότητος ἐν τῇ διοικητικῇ δράσει. — Ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τῆς διοικήσεως («τεκμήριον τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας»). — «Ἐπιφυλάξεις» τοῦ νομικοῦ κανόνος. — Περιεχόμενον τοῦ κανόνος νομιμότητος (ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον : ἀρμοδιότης τοῦ ὀργάνου — στοιχεῖον διαδικασίας : τήρησις τῶν «οὐσιωδῶν τύπων» — νομιμότης τοῦ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου τῆς ἐνεργείας). — Ἡ νομιμότης τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως νομικῶν κανόνων. — Αἱ «ἐφ' ἅπαξ» ἐξουσιοδοτήσεις. — Ἀποκλεισμός τῆς «ἀτομικῆς» ρυθμίσεως τῆς ὑπεξουσιοδοτήσεως, τῆς «κατ' ἀναλογίαν» ἐξουσιοδοτήσεως. — Ἀντικείμενα ἀπαιτοῦντα «εἰδικᾶς» ἐξουσιοδοτήσεις. — Ἄλλοι κανόνες νομιμότητος (ἀνακλητόν, ἀναδρομικότης κλπ.). — Οἱ κανόνες τῶν ἱεραρχικῶν ἐπεμβάσεων. — Ἀρμοδιότης ἱεραρχικῆς διαταγῆς καὶ ὑπηρεσιακῆ ὑποχρέωσις ὑπακοῆς. — Ὅρια ταύτης. — Ἱεραρχικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν νομικῶν πράξεων τῆς διοικήσεως. — Προληπτικὸς καὶ κατασταλτικὸς ἔλεγχος νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆς. — Ἐλεγχος αὐτεπάγγελτος καὶ ἐπὶ προσφυγῇ. — Ἡ ἱεραρχικὴ προσφυγὴ, ἄτυπος καὶ τυπικὴ (ἐνδικοφανής).

Κατηγορίαι πράξεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως. — Ὑλικαί, τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνεργεῖαι. — Νομικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως. — Πράξεις μονο-

μερεῖς καὶ διοικητικαὶ συμβάσεις. — «Εἰδικαί» ἢ «ἀτομικαί» ἢ «ἐν στενῇ ἐννοίᾳ» διοικητικαὶ πράξεις δικαιοπρακτικοῦ χαρακτήρος. — Ἑννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν. — Πρόσθετοι ὁρίσμοι εἰς τὰς διοικητικὰς πράξεις (αἱρέσεις, προθεσμίαι, ὅροι). — Διοικητικαὶ πράξεις ἀνυπόστατοι καὶ ἀπλῶς ἀνίσχυροι (ἄκυροι, ἀκυρώσιμοι κλπ.). — Κατηγορίαι διοικητικῶν συμβάσεων. — Σύνθετοι διοικητικαὶ ἐνέργειαι. — Κανονιστικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως μὴ περιέχουσαι νομικοὺς κανόνες (ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.).

Αἱ ἔννομοι σχέσεις Δημοσίου Δικαίου. — Δημόσια ἐξ ὑποκειμένου δίκαια. — Πηγὴ τούτων ἡ αὐθυπαγωγὴ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς νομικοὺς φραγμούς. — Δημόσιαι ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιωτῶν. — Ἀντιστρόφως δικαιώματα τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ ὑποχρεώσεις ταύτης ἐναντι τῶν διοικουμένων. — Ὑποκείμενα ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐννόμων σχέσεων. — Σύστασις, ἀλλοίωσις καὶ κατάλυσις αὐτῶν. — Περιεχόμενον αὐτῶν. — Αἱ δημοσίου δικαίου παροχαί. — Εἰδικώτερον ἡ δημοσίου δικαίου ἀποζημίωσις. — Ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀσκούντων διοίκησιν νομικῶν προσώπων διὰ ζημίας προξενηθείσας ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Δίκαιον τῶν διοικητικῶν διαφορῶν. — Αἱ ἔννοιαι τῆς διοικητικῆς διαφορᾶς καὶ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας. — Τὸ κράτος «δικαίον» ὡς θεμέλιον τῆς ἐννοίας τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης. — Αἱ καθ' ἑκάστα κατηγορίαι τῶν διοικητικῶν διαφορῶν. — Συστήματα διοικητικῆς δικαιοσύνης. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι. — Οἱ δικασταὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους. — Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια. — Γενικοὶ χαρακτῆρες αὐτῶν. — Κανόνες ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας. — Ἡ ἐνώπιον αὐτῶν τηρουμένη διαδικασία. — Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ τῆς «οὐσίας» ἢ τῆς «πλήρους δικαιοδοσίας». — Ὁ θεσμὸς τῆς συγκρούσεως καθηκόντων. — Ὁ θεσμὸς τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως. — Ἑνδικα μέσα κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων. — Ἡ αἵτησις ἀναίρεσεως. — Αἱ ὑπαλληλικαὶ προσφυγαί. — Φορολογικὰ δικαστήρια καὶ εἰδικὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὴ θεωρία τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.

Διεθνῆς Κοινότης καὶ διεθνῆς δικαιοπραξία. — Κοινωνικοὶ λόγοι ἐπιβάλλοντες τὴν διαμόρφωσιν Διεθνoῦς Κοινότητος καὶ τὴν ἔννομον ρύθμισιν τῶν διεθνῶν σχέσεων. — Τὸ ἀνέφικτον τῆς οἰκονομικῆς αὐταρχείας τῶν κρατῶν. — Αἱ οἰκονομικαὶ διαπολιτειακαὶ ἀνταλλαγαὶ καὶ ἡ ἀνάγκη ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς ρυθμιστικοὺς κανόνες Δικαίου. — Ἡ ἀσφάλεια τῶν κρατῶν καὶ ἡ ἀνάγκη διεθνoῦς θεμελιώσεως αὐτῆς. — Ἡ ἔννοια τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας. — Ἡ

περὶ δικαίου συνείδησις τῶν λαῶν. — Ἡ Διεθνὴς Δικαιοταξία καὶ αἱ ποικίλαι αὐτῆς μορφαί : ἡ διπλωματικὴ πολύκεντρος ὁργάνωσις· περιφερειακαὶ καὶ οἰκουμενικαὶ ὁργάνωσεις.

Ἡ νομικὴ ὑπόστασις τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. — Ἡ νομοθετικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνῆ πλαίσια. — Ἡ δικαστικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνῆ πλαίσια. — Ἡ ἐκτελεστικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνῆ πλαίσια. — Αἱ κυρώσεις ἐν τῷ Διεθνεῖ Δικαίῳ. — Δίκαιον καὶ καταναγκασμός. — Ἀναγνώρισις τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας.

Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. — Ἡ ἐλληνικὴ παράδοσις. — Οἱ ρωμαϊκοὶ χρόνοι. — Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ. — Βυζάντιον. — Ὁ δυτικὸς κόσμος κατὰ τὸν Μεσαιῶνα. — Νεώτεροι χρόνοι : ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453) μέχρι τῆς εἰρήνης τῆς Βεστφαλίας (1648). — Ἀπὸ τῆς εἰρήνης τῆς Βεστφαλίας μέχρι τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης (1815) : ἡ πύκνωσις τῶν διεθνῶν σχέσεων· ἡ ἀμερικανικὴ ἀνεξαρτησία· ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1789 καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ «ἐθνικοῦ κράτους». — Ἀπὸ τοῦ 1815 μέχρι τοῦ 1914. — Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Διευθυντήριον (Ἡ Πενταρχία καὶ τὸ Concert Européen). — Τὰ κινήματα πρὸς ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ ἐθνικὴν ἐνοποίησην (ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνοτήτων). — Ἡ ἀποικιακὴ ἐπέκτασις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. — Ἡ διεύρυνσις τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τῆς Διεθνοῦς Κοινότητος. — Ὁ Παναμερικανισμός. — Αἱ Συνδιασκέψεις τῆς Χάγης τῶν ἐτῶν 1899 καὶ 1907. — Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ μεσοπολεμικὴ περίοδος (1920-1939). — Νομικὴ φύσις, σύνθεσις καὶ ὄργανα τῆς Κ.τ.Ε. — Ἡ Κ.τ.Ε. ὡς ὄργανον ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν. — Αἱ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς προβλεπόμεναι κυρώσεις. — Λόγοι ἀποτυχίας τῆς Κ.τ.Ε. — Τὸ θετικὸν αὐτῆς ἔργον. — Αἱ συμμαχικαὶ διακηρύξεις (1941-1945) καὶ ὁ Ὅργανισμός τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. — Γένεσις, σύνθεσις καὶ ὄργανα τοῦ Ο.Η.Ε. — Σκοποὶ καὶ ἀρχαὶ τοῦ Ο.Η.Ε. — Ἡ τεχνικὴ ὑπεροχὴ τοῦ Ο.Η.Ε. ἐναντι τῆς Κ.τ.Ε. — Μεταπολεμικὴ περίοδος. — Ἡ βραδύτης περὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ὑφειλομένη εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν δύο μειζόνων Δυνάμεων. — Διαμόρφωσις νέων ἀνεξαρτήτων κρατῶν καὶ τάσις πρὸς περαιτέρω ἀνεξαρτοποίησιν ὑπεξουσίων πολιτειῶν. — Ἡ σύγχρονος τάσις τῶν κρατῶν πρὸς ὁμοσπονδισμόν.

Αἷτια τῆς βραδείας ἐξελίξεως τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. — Ἀνασχετικοὶ παράγοντες παρεμποδίζοντες τὴν διαμόρφωσιν ἀρτίως συγκροτημένου διεθνοῦς δικαίου.

Δημόσιον Διεθνὲς καὶ Ἑσωτερικὸν Δίκαιον. — Αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων κλάδων τοῦ δικαίου ὑφιστάμεναι διαφοραί. — Σχέσεις Διεθνοῦς καὶ Ἑσωτερικοῦ Δικαίου. — Τὸ πρόβλημα ἐν τῇ θεωρίᾳ : ἡ δυαδικὴ θεωρία· ἡ μονιστικὴ θεωρία. — Τὸ πρόβλημα ἐν τῇ πράξει : ἡ διεθνὴς νομολογία καὶ συναφεῖς συντα-

γματικαὶ διατάξεις.— Τὸ Ἑλληνικὸν ἐν προκειμένῳ Δίκαιον.— Ἐλεγχος τῆς ἑλληνικῆς νομολογίας.

Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον καὶ Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.

Διεθνὲς Δίκαιον καὶ Ἐπιστήμη τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.

Βιβλιογραφία τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.

Αἱ πηγαὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Αἱ Συνθήκαι. — Ὅρισμός. — Χαρακτηριστικά. — Εἶδη συνθηκῶν. — Συνθῆκαι πολυμερεῖς καὶ συνθῆκαι διμερεῖς. — Συνθῆκαι-συμβόλαια καὶ συνθῆκαι-νόμοι. — Προϋποθέσεις ἐγκυρότητος τῆς συνθήκης. — Ἡ ιδιότης τοῦ κυριάρχου κράτους. — Ἡ ὑπαρξὶς κυβερνήσεως *de jure* ἢ *de facto*. — Τὸ ἄρτιον τῆς βουλήσεως τῶν συμβαλλομένων (πλάνη, βία καὶ ἀπειλή). — Τὸ θεμιτὸν καὶ τὸ δυνατὸν τοῦ ἀντικειμένου τῆς συνθήκης. — Ἡ συμμόρφωσις τῶν κρατῶν πρὸς τοὺς περὶ συνάψεως συνθηκῶν συνταγματικούς αὐτῶν κανόνας. — Ἡ δικαστρία συνομολογήσεως τῶν συνθηκῶν. — Γενικοὶ κανόνες συνομολογήσεως τῶν συνθηκῶν : διαπραγματεύσεις, ὑπογραφή, ἐπικύρωσις, ἀνταλλαγή ἢ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων, κύρωσις καὶ δημοσίευσις τῶν συνθηκῶν, πρωτοκόλλησις αὐτῶν (κατάργησις τοῦ συστήματος τῆς μυστικῆς διπλωματίας). — Εἰδικοὶ κανόνες καὶ διαδικασίαι ἐπὶ πολυμερῶν συνθηκῶν : προσχώρησις, ἐπιφύλαξις. — Παρεκκλίσεις ἀπὸ τῆς συνήθους διαδικασίας συνάψεως συνθηκῶν : σύμφωνα ἀπλοποιημένης μορφῆς, σύμφωνα κυρίων. — Αἱ Διεθνεῖς Συμβάσεις Ἐργασίας ιδιότυπος κατηγορία διεθνῶν συνθηκῶν. — Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺς τῶν συνθηκῶν. — Θεωρητικὴ θεμελιώσις τοῦ ὑποχρεωτικοῦ χαρακτῆρος τῶν συνθηκῶν. — Ἡ θεωρία τοῦ αὐτοπεριορισμοῦ καὶ τῆς *Vereinbarung*. — Ἡ ἀρχὴ *pacta sunt servanda*. — Ὁ κανὼν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος τῶν συνθηκῶν καὶ τὸ πραγματικὸν γεγονὸς τῶν συχνῶν αὐτοῦ παραβιάσεων. — Συνθῆκαι ὑπὸ αἵρεσιν καὶ συνθῆκαι ἀντίθετοι πρὸς ἀγράφους ἢ συμβατικούς κανόνας δικαίου. — Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνθηκῶν. — Ἡ ἰσχὺς τῶν συνθηκῶν κατ' ἑκτασιν. — Αἱ συνθῆκαι ὡς πρὸς τὰ συμβαλλόμενα κράτη. — Αἱ συνθῆκαι καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. — Αἱ συνθῆκαι καὶ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία. — Αἱ συνθῆκαι καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία. — Αἱ συνθῆκαι ὡς πρὸς τὰ ἄτομα. — Αἱ συνθῆκαι ἐναντι τῶν τρίτων κρατῶν. — Συνθῆκαι εὐνοοῦσαι τρίτα κράτη : *Pacta in favorem tertii*. — Ἡ ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους. — Συνθῆκαι ὑποχρεοῦσαι τρίτα κράτη : *Pacta in obligandum tertii*. — Ὁ Ὄργανισμός τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τὰ «ἐκσπονδα κράτη». — Χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν συνθηκῶν. — Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τῶν συνθηκῶν. — Ἡ ἐρμηνεία τῶν συνθηκῶν. — Ἀρμοδιότης ἐρμηνείας τῶν συνθηκῶν. — Μέθοδος ἐρμηνείας τῶν συνθηκῶν. — Λύσις τῶν συνθηκῶν. — Διαλυτικὴ προθεσμία. — Διαλυτικὴ αἵρεσις. — Ἐκτέλεσις τῶν συνθηκῶν. — Ἀδυναμία ἐκτελέσεως καὶ ἀνωτέρα βία. —

Καταγγελία. — 'Αναθεώρησις. — Εὐχέρεια καταγγελίας συνθήκης—συμβολαίου, συνεπέα παραβίασεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου. — Παραίτησις κράτους ἀπὸ τῶν πλεονεκτημάτων συνθήκης. — 'Η ἀλλαγὴ κυριαρχίας ἐπὶ ἑδαφικῶν περιοχῶν. — 'Η ἐπίδρασις τοῦ πολέμου ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν συνθηκῶν. — 'Η ἀπρόβλεπτος καὶ ριζικὴ μεταβολὴ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ὡς λόγος λύσεως τῶν συνθηκῶν : ὁ κανὼν *rebus sic stantibus*. — Αἱ κυβερνητικαὶ ἢ συνταγματικαὶ μεταβολαί.

Αἱ μονομερεῖς δικαιοπραξίαι.

Τὰ διπλωματικά ἔγγραφα.

Οἱ διεθνεῖς ἐθιμικοὶ κανόνες. — Συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐθίμου. — Τρόποι διαπιστώσεως ἐθιμικοῦ κανόνος. — Φύσις τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου. Γνωρίσματα, ιδιότητες καὶ σημασία τοῦ διεθνoῦς ἐθιμικοῦ δικαίου. — Περιεχόμενον καὶ κωδικοποιήσις τοῦ διεθνoῦς ἐθιμικοῦ δικαίου.

Αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Δικαίου ὡς πηγὴ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου. — Λόγοι ὑπάρξεως τρίτης αὐτοτελοῦς πηγῆς τοῦ διεθνoῦς δικαίου. — Φύσις τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου ὡς τρίτης πηγῆς τοῦ διεθνoῦς δικαίου. — Περιπτώσεις γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου ἐφαρμοζομένων εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. — Γενικαὶ ἀρχαὶ οὐσιαστικοῦ δικαίου. — Γενικαὶ ἀρχαὶ δικονομικοῦ δικαίου.

Οἱ δευτερεύοντες ρυθμιστικοὶ παράγοντες τῶν διεθνῶν σχέσεων. — Κανόνες ρυθμιστικοὶ ἐξατομικευμένων περιπτώσεων. — Αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις. — Αἱ ἀποφάσεις τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν. — 'Η ἐπιείκεια. — Τὸ Ἐσωτερικὸν Δίκαιον. — 'Η ἐπιστήμη ὡς ἥσσαν παράγων διαπλάσεως τῶν διεθνῶν κανόνων καὶ ὡς μέσον ἀποσαφήνσεως αὐτῶν.

Τὰ ὑποκείμενα τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Τὰ κράτη. — 'Η ἀνεξαρτησία τοῦ κράτους. — Ἱστορικὴ διαμόρφωσις τῆς ἐννοίας τῆς ἀνεξαρτησίας. — 'Η ἐννοία τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἡ ἐπιστήμη. — Αἱ περὶ ἀπολύτου κυριαρχίας τοῦ κράτους δοξασίαι. — Αἱ περὶ «σχετικῆς» ἢ «περιορισμένης» κυριαρχίας διδασκαλίαι. — 'Η κυριαρχία καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη τοῦ διεθνoῦς δικαίου. — Συμπεράσματα. — Αἱ κατευθύνσεις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν καὶ ἡ ἐννοία τῆς κυριαρχίας. — Περιεχόμενον τῆς ἐννοίας τῆς ἀνεξαρτησίας. — Τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ κράτους ὡς ἀνεξαρτήτου πολιτειακῆς ὀντότητος. — Ἑδαφικὴ ἀρμοδιότης τοῦ κράτους. — Προσωπικὴ ἀρμοδιότης τοῦ κράτους. — Ἀρμοδιότης τοῦ κράτους λόγῳ ἀσχέσεως δημοσίας ὑπηρεσίας. — Φύσις τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ κράτους ὡς ἀνεξαρτήτου νομικοῦ προσώπου τοῦ διεθνoῦς δικαίου : ἀποκλειστικότης, αὐτονομία, πληρότης. — Περιορισμὸς τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κράτους λόγῳ προσχωρήσεως αὐτοῦ εἰς Συμμαχίαν ἢ εἰς Ἐνωσιν ὁμοσπονδιακοῦ χαρακτῆρος. — Περιορισμὸς τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κράτους λόγῳ ὑπαγωγῆς αὐτοῦ εἰς

τοὺς κανόνas τοῦ διεθνοῦς δικαίου. — Τὸ ἀναπαλλοτρίωτον τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κράτους.

Συνέπεια τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους. — "Ὅρια τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ. — Ἡ ἰσότης τῶν πολιτειῶν. — Ἰσότης νομικὴ καὶ ἰσότης λειτουργικὴ. — Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως. — Περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἐπέμβασις εἶναι θεμιτὴ. — Ὁ Διεθνὴς Οἰκονομικὸς Ἐλεγχος (Δ.Ο.Ε.) ἐν Ἑλλάδι. — Τὸ δόγμα τοῦ Μονρόου. — Ἐξέλιξις τοῦ δόγματος τοῦ Μονρόου κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους. — Τὸ δόγμα Ντράγκο. — Ἀπαγόρευσις χρησιμοποίησεως βίας πρὸς εἰσπραξίν χρηματικῶν ὀφειλῶν. — Τὸ δόγμα Πόρτερ. — Ἡ ἑτεροδικία τῶν κρατῶν. — Πρακτικὴ σημασία τοῦ θεσμοῦ. — Ἱστορικὴ θεμελίωσις. — Ἐκτάσεις τοῦ προνομίου τῆς ἑτεροδικίας. — Πράξεις ἐξουσίας καὶ πράξεις διαχειρίσεως. — Τὸ παρ' ἡμῶν κρατοῦν σύστημα. — Ἐκτέλεσις τῶν κατ' ἄλλοδαποῦ κράτους ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Κράτη τελούντα ὑπὸ εἰδικὸν διεθνὲς καθεστῶς. — Ἡ διηνεκὴς οὐδετερότης. — Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν διηνεκῶς οὐδετέρων κρατῶν. — Βέλγιον, Λουξεμβούργον, Ἑλβετία, Αὐστρία. — Ἡ οὐδετεροποίησις. — Οὐδετεροποιημένα ἢ ἀπεστρατικοποιημένα ἐδάφη ἐν Ἑλλάδι.

Κράτη ἐπεξούσια. — Ἡ ὑποτέλεια ἐν στενῇ ἐννοίᾳ. — Τὰ προτεκτοράτα. — Ἡ de facto ὑπεξουσιότης. — Ὁ θεσμὸς τῆς ἐγγυήσεως ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ. — Νομικὴ φύσις, μορφαί, ἀντικείμενον καὶ συνέπεια τῆς ἐγγυήσεως. — Ἀνισοὶ συμμαχικοὶ δεσμοί. — Σφαῖρα ἐπιρροῆς.

Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Κύπρου.

Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος ὡς καθωρίσθη ὑπὸ τῶν διεθνῶν δικαιοπραξιῶν τῶν ἐτῶν 1827-1830. — Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.

Τὰ ἄτομα ὡς ὑποκείμενα τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. — Δικαιώματα χορηγούμενα εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ συμβατικοῦ διεθνοῦς δικαίου. — Δικαιώματα χορηγούμενα εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ ἐθιμικοῦ διεθνοῦς δικαίου. — Οἱ ἄλλοδαποί. — Οἱ ἀπόλιδες. — Οἱ πρόσφυγες. — Ἡ Οἰκουμένη Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου. — Ἡ Σύμβασις τῆς Ρώμης τῆς 4-11-1950.

Δικαιώματα χορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἰς ομάδας ἀτόμων. — Ἀναγνώρισις δικαιωμάτων ἐμπολέμου εἰς τοὺς ἐπαναστάτας. — Αἱ μειονότητες. — Ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

Ἡ διεθνὴς εὐθύνη τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀτόμων.

Νομικὴ φύσις, γενικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ θεωρητικὴ θεμελίωσις τῆς διεθνοῦς εὐθύνης τῶν κρατῶν.

Λειτουργία τῆς διεθνοῦς εὐθύνης τῶν κρατῶν (θεωρία τῆς διπλωματικῆς προστασίας). — Προϋποθέσεις ἀσκήσεως τῆς διπλωματικῆς προστασίας. —

Συνέπειαι ἀσκήσεως τῆς διπλωματικῆς προστασίας. — Ἐφαρμογαὶ τῆς διεθνοῦς εὐθύνης. — Ἀποτελέσματα τῆς διεθνοῦς εὐθύνης. — Λόγοι ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς διεθνοῦς εὐθύνης.

Ἡ διεθνὴς εὐθύνη τῶν ἀτόμων. — Τὸ διεθνὲς ποινικὸν δίκαιον : ἐγκλήματα κατὰ τῆς εἰρήνης. — Ἐγκλήματα πολέμου. — Τὸ ἐγκλημα τῆς γενοκτονίας.

Κρατικὰ ὄργανα τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ διεθνεῖς λειτουργοί.

Κεντρικὰ ὄργανα. — Ἀρχηγὸς τοῦ κράτους. — Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐξωτερικὰ κρατικὰ ὄργανα.

Διπλωματικοὶ πράκτορες. — Γενικά. — Νομικαὶ προϋποθέσεις τῆς ἀναλήψεως καθηκόντων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. — Ἀἵξεις τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς. — Καθήκοντα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. — Ὑποχρεώσεις τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. — Ἀσυλία τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. — Θεωρητικὴ θεμελίωσις τῶν διπλωματικῶν ἀσυλιῶν.

Πρόξενοι. — Ὁργάνωσις τοῦ προξενικοῦ θεσμοῦ. — Διαδικασία διορισμοῦ τῶν προξένων. — Καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν.

Οἱ διεθνεῖς λειτουργοί. — Ἀρμοδιότητες. — Προνόμια. — Δικαστικὴ προστασία. — Ἐνδικοὶ μέσοι.

Πεδία εἰδικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Ποταμία περιοχὴ. — Διεθνεῖς ποταμοί. — Νομικὸν καθεστῶς.

Διεθνεῖς διώρυγες.

Θαλασσία περιοχὴ.

Ἀνοικτὴ θάλασσα. — Νομικὸν καθεστῶς. — Νομικὴ θέσις τῶν πλοίων εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν. — Δικαιοδοσία τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ πλοίου. — Διεθνὴς διακανονισμὸς τῆς ἀσφαλείας τῆς θαλάσσης. — Ἐξαιρετικὰ δικαιώματα ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Ἐσωτερικὰ ὕδατα. — Νομικὴ θέσις τῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα εἰσερχομένων ἢ εὐρίσκομένων ἀλλοδαπῶν πλοίων.

Αἰγιαλίτις ζώνη. — Νομικὴ φύσις. — Ἐκτασις. — Ἀσκήσις καὶ περιορισμοὶ τῆς κυριαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ παρακτίου κράτους.

Συνορεύουσα ζώνη. — Ἡπειρωτικὴ ὑφαλοκρηπίς. — Νομικὸν καθεστῶς τῶν κόλπων καὶ ὅρμων.

Τὸ καθεστῶς τῶν στενῶν καὶ πορθμῶν.

Ὁ ἐναέριος χώρος.

Τὸ δίκαιον τοῦ διαστήματος.

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Αἱ πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου. Ἡ θεωρία τοῦ ποινικοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς ποινῆς.

Πνευματικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὀρίζοντες τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου. — Πνευματικὰ ρεύματα καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη. — Τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν «πρόβλημα» τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἑκτασίς του. — Ἡ «κρίσις» τῆς ἐποχῆς μας εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην. — Ὁ «φιλευθερισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην. — Κριτικὴ φιλοσοφία καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη. — Τὸ σύγχρονον «ἀντιορθολογικόν» κίνημα καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη. — Πολιτικαὶ κοσμοθεωρίαι καὶ ποινικὸν δίκαιον.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. — Ἡ μεθοδολογικὴ διάρθρωσις τῆς καθόλου ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰ κριτήρια αὐτῆς. — Τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου. — Αἱ βασικαὶ ἔννοιαι τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Ἐπισκόπησις τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου. — Ἡ ἱστορία τῆς νεο-ελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας. — Αἱ «σχολαὶ» τοῦ ποινικοῦ δικαίου. — Ἡ «ἀντεγκληματικὴ πολιτικὴ» καὶ τὸ ποινικὸν δίκαιον.

Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς. — Τὸ ἐγκλημα ὡς ἔννοια τοῦ ποινικοῦ νόμου. — Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις ὀρισμένου δράστου. — Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις (τυπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ). — Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις, ἀσυγγνώστως τελεσθεῖσα.

Ἐμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος. — Τὸ ἐγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πρᾶξις (ἀπόπειρα). — Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχὴ). — Τὸ ἐγκλημα ὡς πραγματικὴ ἢ νομικὴ ἐνότης (συρροή).

Ἡ ποινὴ ὡς ἔννομος συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος. — Ἡ νομικὴ φύσις τῆς ποινῆς. — Λόγοι αἰρόντες ἢ μετριάζοντες τὴν ποινὴν. — Τὰ εἶδη τῶν ποινῶν καὶ ἡ ἱστορία των. — Κριτικὴ τοῦ «συστήματος» τῶν ποινῶν τοῦ νόμου. — Ἡ φιλοσοφία τῆς ποινῆς.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα. — Ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων. — Ἡ ἱστορία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων. — Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδιξ καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἑρμηνεῖα θεμάτων ἐκ τοῦ εἰδικοῦ μέρους τοῦ Ποινικοῦ νόμου. — Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος. — Ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας. — Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀσκήσεις ἐπὶ πρακτικῶν θεμάτων.

Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἡ γενικὴ διάπλασις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. — Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Μορφή καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Αἱ ἀρχαὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Αἱ πηγαὶ τῆς ἐλληνικῆς ποινικῆς δικονομίας. — Προβλήματα ἐφαρμογῆς καὶ ἐρμηνείας τῶν κανόνων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ποινικὴ δίκη. — Ἡ ποινικὴ δίκη ὡς ἔννομος σχέσις. — Τὰ στάδια τῆς διαδικασίας. — Τὰ δικαστήρια. — Ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία. — Οἱ παράγοντες τῆς ποινικῆς δίκης. — Τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

Αἱ ἀποφάσεις. — Ἡ ἔφεσις. — Ἡ ἀναίρεσις. — Ἡ ἀναψηλάφησις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

I. Εἰσαγωγή.

1. Ἐννοια καὶ ἀποστολὴ τῆς Κρατικῆς Οἰκονομίας.
2. Δημοσία Οἰκονομική : Ἡ ἐπιστήμη τῆς Κρατικῆς Οἰκονομίας.
3. Αἱ κυριώτεραι μορφαὶ τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.
4. Τὰ ὅρια τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως καὶ ἡ φορολογικὴ δυναμικότης.

II. Ὁ καθορισμὸς τῶν κρατικῶν δαπανῶν καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν δαπανῶν.

1. Κρατικαὶ ἀνάγκαι καὶ κρατικαὶ δαπάναι
2. Κατάταξις τῶν κρατικῶν δαπανῶν.
3. Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δαπανῶν.

III. Τὰ μέσα πρὸς κάλυψιν τῶν κρατικῶν δαπανῶν. Ἡ ἐπιχειρηματικὴ δρᾶσις τοῦ Κράτους.

1. Γενικά.
2. Γενικὴ θεωρία τῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως.
3. Αἱ κρατικαὶ ἐκμεταλλεύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

IV. Ἡ φορολογικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους.

1. Ἐννοια καὶ δικαιολογητικὴ βάσις τῆς φορολογίας.
2. Σκοποὶ καὶ λειτουργίαι τῆς φορολογίας.
3. Αἱ βauxικαὶ ἀρχαὶ τῆς φορολογίας.
4. Ἡ κατανομὴ τοῦ φορολογικοῦ βάρους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος.
5. Ἡ σύνθεσις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.
6. Ἐπιδράσεις τῆς φορολογίας καὶ ἀντιδράσεις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.
7. Ἡ μεταβίβασις τοῦ φόρου καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιπτώσεως.

V. Οί κατ' ιδίαν φόροι.

1. 'Ο φόρος τοῦ εἰσοδήματος.
2. Φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.
3. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν δαπανῶν (ἐμμεσοὶ φόροι).
4. 'Ο γενικὸς φόρος καταναλώσεως.
5. Δασμοὶ ἐν γένει.
6. Φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας.

VI. Ἡ πιστωτικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους.

1. Γενικὴ θεωρία τῆς Δημοσίας Πίστεως.
2. Ἡ ἔκδοσις τῶν δανείων.
3. Μορφαὶ δανείων.
4. Ἡ ἀπόσβεσις τῶν δανείων.
5. Τρόποι μειώσεως τοῦ βάρους τοῦ δημοσίου χρέους.
6. Ἡ δανειακὴ πολιτικὴ τῶν κυριωτέρων χωρῶν.

VII. Ἡ Δημοσιονομικὴ διοίκησις.

1. Δημοσιονομικὸν Πρόγραμμα καὶ Προϋπολογισμός.
2. Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.
3. Κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ.
4. Ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.
5. Ἐλεγχος ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι. — Περιεχόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας. — Κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα καὶ αἷτια γενέσεως αὐτῶν. — Ἀντικείμενον τῆς θεωρητικῆς οἰκονομικῆς καὶ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν. — Θεμελιώδεις ἔννοιαι ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ : οἰκονομικαὶ ἀξίαι, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος, παραγωγή, κλπ. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας : οἰκιστὴ παραγωγή, ἀγοραστικὴ παραγωγή, ἐμπορικὴ παραγωγή, προκεφαλαιοκρατικὴ καὶ κεφαλαιοκρατικὴ. — Μορφαὶ τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ὀργανώσεως (ἀτομιστικὴ, κοινωνιστικὴ κλπ.). — Διευθυνομένη ἢ προγραμματικὴ οἰκονομία. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας παρ' ἄλλοδαποῦς καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Παραγωγή, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος. — Μέσα ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ. — Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς παραγωγῆς. — Ἐργασία καὶ εἶδη αὐτῆς. — Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας. — Ἡ συνεργασία πρὸς παραγωγήν. — Ἡ συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς.

γῆς. — Τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς στενότητος ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεργίας. — Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς πρώτων ὑλῶν. — Τὸ ἔδαφος ὡς τόπος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς. — Τὸ κεφάλαιον. — Τὰ κίνητρα τῆς ἀποταμιεύσεως. — Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

Γενικὴ θεωρία τῶν τιμῶν. — Ἡ ζήτησις οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ αἱ δαπάναι προμηθείας (τιμαὶ) αὐτῶν. — Οἰκονομικοὶ νόμοι συναφεῖς. — Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς ἰσορροπίας ἢ ἐνιαίας τιμῆς. — Προσδιοριστικὰ αἷτια τῶν τιμῶν. — Μονοπώλια. — Ἡ διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος. — Οἱ μισθωτοί. — Οἱ ἐργατικοὶ μισθοί. — Ἡ ἐγγεῖος πρόσοδος. — Ὁ τόκος καὶ τὰ προσδιοριστικὰ αὐτοῦ αἷτια. — Αἱ περὶ τόκου θεωρίαι. — Τὸ ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

Χρῆμα, πίστις καὶ νομοθετικὰ συστήματα. — Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν. — Ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ ἀξία. — Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ διεθνὴς συναλλαγὴ. — Ἡ πίστις ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ. — Αἱ τράπεζαι καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν. — Θεωρία τῶν νομισματικῶν συστημάτων. — Ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ διμεταλλικὸς κανὼν. — Τὰ διευθυνόμενα νομισματικὰ συστήματα : τὸ τιμαριθμικὸν νόμισμα — τὸ νόμισμα σταθερᾶς κυκλοφορίας — τὸ σύστημα τῆς σταθερᾶς ἀξίας τοῦ χρήματος.

Ἡ κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν. — Τὸ κρατοῦν σύστημα. — Οἱ σοσιαλιστικοὶ τρόποι. — Οἱ κεφαλαιῶχοι εἰσοδηματίαι. — Οἱ μισθωτοί. — Οἱ ἐπιχειρηματίαι.

Αἱ οἰκονομικαὶ διακινύσεις.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Δίκαιον τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων. — Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — Τεχνικὴ τῆς Διοικήσεως.

Οἱ δημοσιοῦπαλληλικοὶ θεσμοὶ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐννοία τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. — Πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, διοικητικοὶ καὶ δικαστικοί, ἰσόβιοι, μόνιμοι, δόκιμοι, ἔκτακτοι, ἐπὶ θητεία, ἐπὶ συμβάσει. — Νομικὸς χαρακτήρ τῆς δημοσιοῦπαλληλικῆς σχέσεως. — Ἰδρυσις ταύτης (διορισμός). — Προσόντα, κωλύματα. — Καθήκοντα καὶ περιορισμοί. — Δικαιώματα ὑλικά καὶ ἡθικά. — Εὐθῦναι ποινικά, ἀστικά, πειθαρχικά. — Πειθαρχικὸν δίκαιον ἐν γένει (οὐσιαστικὸν καὶ διαδικαστικόν). — Μεταβολαὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως (προαγωγή, μετατάξεις κλπ.). — Ἡ μονιμότης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. — Λύσις τῆς δημοσιοῦπαλληλικῆς σχέσεως. — Ἑρμηνεία καὶ ἀνάλυσις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — Ἀστυνομία καὶ ἀντικείμενα ταύτης. — Δημοσία ἀσφάλεια. — Ἀγορανομία. — Νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς. — Δημόσια κτήματα. — Δημόσια ἔργα. — Ὀδονομία. — Ἀπαλλοτριώσεις. — Ἐπιτάξεις. — Ἀποκατάστασις ἀκτημόνων. — Δημοσία ἐκπαίδευσις. — Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως. — Κοινωνικὴ πρόνοια. — Κρατικαὶ προμήθειαι. — Δασονομικὸν καὶ μεταλλευτικὸν δίκαιον. — Συγκοινωνίαι καὶ τηλεπικοινωνίαι. — Ὁργάνωσις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ κλάδοι αὐτῆς.

Τεχνικὴ τῆς Διοικήσεως καὶ «δημοσία διοίκησις». — Τεχνικὴ ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς διοικητικῆς μηχανῆς. — Κατάστροφαις σχεδίων ὁργάνωσεως. — Ὁργάνωσις μεγάλων καὶ συνθέτων ὑπηρεσιῶν. — Ὁργάνωσις ὑπηρεσιῶν ἀπλῶν καὶ εἰς μικρὰ πλαίσια. — Ἀνάθεσις τῶν ὁμοειδῶν καθηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν μονάδα. — Τὸ ἐμφυχον ὑλικόν. — Τρόποι των εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν μονάδα. — Διορισμὸς ἢ ἐκλογή : Δοκιμασία πνευματικῆς ἱκανότητος κατὰ τὴν πρόσληψιν. — Εἰδικαὶ σχολαὶ προπαρασκευάζουσαι δημοσίους λειτουργοὺς ἢ μετεκπαιδευομένους διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας : Συγχρονισμὸς ἐν τῇ λειτουργίᾳ δημοσίων ὑπηρεσιῶν (ἰδίᾳ οἰκονομικῶν) διὰ τῆς χρήσεως μηχανῶν. — Ὁ παράγων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς οἰκονομίας χρόνου. — Ἡ ἐπαφὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὸ κοινὸν (δεοντολογικοὶ κανόνες). — Ὑπαλληλικὴ ἀγωγή. — Οἱ παράγοντες τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως μὲ

ὅσον ἔνεστι ὀλιγάριθμον προσωπικόν. — Μόρφωσις τῶν προϋσταμένων ὑπηρεσιῶν, ἀποστολὴ καὶ καθήκοντα αὐτῶν. — Ἔργον συντονιστικὸν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς. — Κατανομή τῆς ἐργασίας. — Οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι εἰς τὰ κατάλληλα ἔργα. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων οὐχὶ ἀνώτερος τοῦ δεκτικοῦ συντονισμοῦ ἐκ μέρους προϋσταμένου τινός. — Ἐνδεδειγμένα ὄρια εἰδικεύσεως. — Ὁργάνωσις πολυετῶν σχεδίων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς δημοσίας διοικήσεως. — Ἀποκέντρωσις εἰς τὰς διοικητικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς συναφεῖς εὐθύνας. — Συντονισμὸς καὶ κατεύθυνσις ἐκ μέρους τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων. — Ὁμοιογένεια εἰς τὰς μεθόδους καὶ τὴν διαδικασίαν. — Γενικὰ καὶ ἀρχαὶ διέπουνσαι γενικὴν ὁργανωτικὴν ἔρευναν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοίκησει. — Προπαρασχευὴ (προκαταρκτικαὶ μελέται), ἐξεύρεσις, ταξινόμησις καὶ ἀνάλυσις στοιχείων, ὑποβολὴ καὶ υἱοθέτησις προτάσεων, παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς. — Διαγράμματα πορείας ἐνεργειῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοίκησει. — Γενικοὶ κανόνες καὶ συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὸν Μέρος

Α'. Περὶ τῶν συμβατικῶν κανόνων. — Γενικὰ περὶ συνθηκῶν. — Συνομολόγησις, ἱκανότης, ἐγκυρότης, σύνταξις, μονογράφησις, προσχώρησις, ἐπιφύλαξις, ἐπικύρωσις, μετατροπὴ, καταχώρησις. — Ἀποτελέσματα, ἐρμηνεῖα καὶ λήξεις τῶν συνθηκῶν. — Σύγκρουσις πρὸς ἄλλους κανόνας.

Β'. Περὶ ὁργανώσεως τῆς διεθνούς κοινωνίας. — Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις. Ἀμφικτιονίαι, Ἱερὰ Συμμαχία, Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. — Ὁργανισμὸς Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀρχαί, σκοπός, ἀρμοδιότης, ὄργανα, λειτουργία. — Περιφερειακὴ ὁργάνωσις, Παναμερικανικὴ Ἐνωσις, Σοβιετικὸς συνασπισμὸς, Ἀραβικὸς σύνδεσμος, Βαλκανικὸν Σύμφωνον, Ἀτλαντικὴ Συμμαχία. — Εἰδικῶς Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης, θεμελίωσις, κύρια χαρακτηριστικά, θεσμοί, ἀρμοδιότης καὶ νομικὴ αὐτῶν φύσις, σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων διεθνῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ὁργανισμῶν.

Γ'. Περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν. — Πολιτικὰ μέσα, Διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις, φιλικαὶ ἐνέργειαι, μεσολάβησις, διενεῖς ἔξεταστικαὶ ἐπιτροπεῖαι, συνδιαλλαγὴ, συστήματα τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῶν περιφερειακῶν ὁργανώσεων. — Νομικὰ μέσα. — Διαιτησίας μορφαί, διαδικασία, ἀποτελέσματα, περιπτώσεις ἐφαρμογῆς. — Διεθνὴς Δικαιοσύνη, Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης, ὁργάνωσις, ἀρμοδιότης, ἐφαρμοστέον δίκαιον, καθήκοντα, διαδικασία, κύρος τῶν ἀποφάσεων, νομολογία. — Διάφορα δικαστήρια.

Δ'. Περὶ διεθνούς ασφαλείας. — Ἐγγυήσεις, διμερεῖς, περιφερειακαί, γενικαὶ Κ.Τ.Ε. καὶ Ο.Η.Ε. — Κυρώσεις, διπλωματικαί, οἰκονομικαί, στρατιωτικαί. — Συστήματα τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῶν περιφερειακῶν ὁργανώσεων περὶ συλλογικῆς ασφαλείας.

Ε'. Περὶ παραίτησως ἀπὸ τῆς αὐτοδικίας. — Τὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον, ἱστορικὴ ἐξέλιξις, θεωρία τῆς Ἐκκλησίας, περιορισμοὶ τοῦ θετικοῦ δικαίου. — Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, Σύμφωνον τῶν Παρισίων, περιφερειακὰ σύμφωνα. — Ὁργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, κατάργησις τοῦ δικαίωματος, ἐξαιρέσεις τῆς νομίμου ἀμύνης καὶ στρατιωτικῶν κυρώσεων. — Περιφερειακὰ σύμφωνα, συλλογικὴ ἄμυνα, ἀντίποινα στρατιωτικῆς φύσεως. — Παραίτησις τοῦ πολέμου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον. — Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων (ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης).

ΣΤ'. Περὶ διεθνούς προστασίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναγνώρισεως τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. — 1) Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ διεθνὲς περιβάλλον, κανὼν καὶ ἐξαιρέσεις. Ἀπόλιδες, μειονότητες, ἐργαζόμενοι, συμβατικαὶ περιπτώσεις. — Ὁ χάρτης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἡ προστασία τοῦ ἀνθρώπου, Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ Ο.Η.Ε., Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις τῆς Ρώμης, ἀρμοδιότης, ὅργανα, λειτουργία.

2) Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις καὶ φιλοσοφικὴ θεμελίωσις. Ἐφαρμογὴ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς νομιμότητος, τοῦ συστήματος τῆς ἰσορροπίας, τῶν φυσικῶν συνόρων καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Πολιτείας. — Ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον διὰ τῆς ἀνασυγκρότησιν τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης καὶ ὡς κανόνος ἐξαιρετικοῦ δικαίου. — Δημοψηφίσματα καὶ περιπτώσεις ἐφαρμογῆς. — Διὰ τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς ὡς κανόνος γενικῶς ἀναγνωριζομένου, ἀρθρ. 1 καὶ 55, κεφάλαια XI καὶ XII. — Ἑρμηνεία τοῦ Χάρτου, ἀποφάσεις Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. — Διεθνὴς πρακτικὴ ἀναγνώρισεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως ἐνώπιον τοῦ Ο.Η.Ε., περιπτώσεις ἐν ἐκκρεμότητι. — Εἰδικῶς περὶ Κύπρου.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικά. — Ὁρισμός, ἕκτασις, φύσις, πηγαί, γενικαὶ ἔννοιαι καὶ ἀρχαί.

Στοιχεῖα συγκρούσεως νόμων. — Γενικά καὶ ἰδιαίτερος ἐπὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐνοχικῶν σχέσεων.

Ἰθαγένεια. — Κανόνες κτήσεως, ἀπωλείας καὶ ἀνακτήσεως.

Δίκαιον τῶν ἀλλοδαπῶν. — Νομικὴ θέσις καὶ δικαιώματα. — Δικαστικὴ προστασία. — Ἀπέλασις καὶ ἐκδοσις.

Διοικητικὸν Διεθνὲς Δίκαιον. — Γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ συγκρούσεις νόμων.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἑνοχικὸν Δίκαιον.

Ἑννοια τῆς ἐνοχῆς. — Διάφορα εἶδη ἐνοχῶν. — Παροχαὶ ὡς ἀντικείμενα τῶν ἐνοχῶν. — Ἀδυναμία παροχῆς καὶ ὑπερμερία τοῦ ὀφειλέτου. — Ὑπερμερία τοῦ δανειστοῦ. — Ἑννοια τοῦ διαφέροντος. — Ἑννοια τοῦ τόκου. — Ἑνοχαὶ ἐκ συμβάσεων. — Ἀρχαὶ ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων. — Συμβατικὴ ὑπαναχώρησις. — Ἀρραβῶν καὶ ποινικὴ ρήτρα. — Σύμβαισις ὑπὲρ τρίτου καὶ εἰς βάρος τρίτου. — Ἀπόσβεσις τῶν ἐνοχῶν. — Ἐκχώρησις. — Ἀναδοχὴ χρέους. — Ἑνοχὴ εἰς ὁλόκληρον. — Δωρεά. — Πώλησις καὶ ἀνταλλαγή. — Μίσθωσις : διάφορα εἶδη μισθώσεως (μίσθωσις πράγματος, μίσθωσις ἀγροτικοῦ κτήματος ἢ ἄλλου προσοδοφόρου ἀντικειμένου, ἐπίμορτος ἀγροληψία, μίσθωσις ἐργασίας, μίσθωσις ἔργου). — Μεσιτεία. — Προκλήρυξις. — Ἑντολή. — Διοίκησις ἀλλοτρίων. — Ἑταιρεία. — Κοινωνία. — Δάνειον. — Χρησιδάνειον. — Παρακαταθήκη. — Ἑγγύησις, συμβιβασμός, ἀναγνώρισις χρέους. — Ἀνώνυμα χρεώγραφα. — Ἀδικαιολόγητος πλουτισμός. — Ἀδικοπραξίαι. — Καταδολίευσις τῶν δανειστῶν.

Κληρονομικὸν Δίκαιον.

Κληρονομικὴ διαδοχὴ ἐν γένει. — Ἑννοια κληρονόμων. — Διαδοχὴ ἐκ διαθήκης. — Σύνταξις, ἀνάκλησις καὶ δημοσίευσις τῶν διαθηκῶν. — Περιεχόμενον τῆς διαθήκης. — Ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ. — Δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων. — Νόμιμος μοῖρα. — Κληῖσις εἰς τὴν κληρονομίαν. — Ἀποδογὴ καὶ ἀποποίησις τῆς κληρονομίας. — Κτῆσις αὐτῆς. — Κληρονομικὴ ἀναξιοτήτης. — Σχολάζουσα κληρονομία. — Ἀγωγή περὶ κλήρου. — Σχέσις μεταξὺ πλειόνων κληρονόμων. — Συνεισφορά. — Κληρονόμος ἐξ ἀπογραφῆς. — Δικαστικὴ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας. — Κληρονομικὸν καταπίστευμα. — Ἐκποίησης τῆς κληρονομίας. — Κληρονομητήριον. — Κληροδοσίαι. — Τρόπος. — Ἐκτελεσταὶ διαθηκῶν. — Ἡ αἰτία θανάτου δωρεά.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ)

Ὁργανισμός πολιτικῶν δικαστηρίων. — Διαδικασία. — Δικαιοδοσία καὶ ἀρμοδιότης δικαστηρίων. — Εἶδη ἀρμοδιότητος (καθ' ὕλην, κατὰ τόπον κλπ.). — Δωσιδικαίαι. — Ἀποφάσεις καὶ εἶδη αὐτῶν. — Ἀποδεικτικὰ μέσα. — Ἑνδिका μέσα. — Ἐκτέλεσις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ**ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ***I. Κράτος και Οικονομική Πολιτική.*

1. 'Η σύγχρονος επανάστασις και ή κοινωνική εϋημερία.
2. Οί σκοποί του συγχρόνου Κράτους.

II. Βασικά προβλήματα Οικονομικής ανάπτυξεως.

1. Έννοια και διαδικασία της οικονομικής ανάπτυξεως.
2. Το πρόβλημα της οικονομικής οργάνωσης και ό ρόλος της οικονομικής επιστήμης.
3. 'Η στενότης των αγαθών και αϊ διαζευκτικαί δυνατότητες παραγωγής.
4. 'Η άρχή της ισορρόπου ανάπτυξεως και ή θεωρία του R. Nurkse.
5. Το Δημογραφικόν πρόβλημα.
6. 'Η Γῆ ήμπορεί νά θρέψη τόν πληθυσμόν της ; Αϊ απόψεις του Μάλθους και του Μάρξ.
7. Το πρόβλημα του πληθυσμού εις την 'Ελλάδα.
8. 'Η πλήρης απασχόλησις.
9. 'Η άδρανης αποταμίευσις και οικονομική άνισορροπία.

III. Προγραμματισμός και 'Εθνικοί λογαριασμοί.

1. 'Η αποστολή του οικονομικού προγραμματισμού.
2. 'Η διάδοσις, ή εξάπλωσις του προγραμματισμού.
3. Αϊ προϋποθέσεις εφαρμογής και επιτυχίας ενός οικονομικού προγράμματος.
4. Τύποι προγραμματισμού.
5. 'Ο προγραμματισμός εις την 'Ελλάδα.
6. Οί εθνικοί λογαριασμοί ή ή εθνική λογιστική.
7. 'Ο εθνικός προϋπολογισμός και ή τεχνική της καταρτίσεώς του.
8. 'Η εκτίμησις της εθνικής δαπάνης εις τόν εθνικόν προϋπολογισμόν.
9. 'Ο γραμμικός προγραμματισμός και το σύστημα εισροών - εκροών (input - output).

Π α ρ α ρ τ η μ α Γ'. — Οί 'Εθνικοί λογαριασμοί εις την 'Ελλάδα.

IV. Κοινωνική Πολιτική.

1. Βασικοί σκοποί της κοινωνικής πολιτικής.
2. Σκοπός της κοινωνικής ασφάλισως ή εξασφάλις μέσωσιν συντηρήσεως.
3. Αϊ σύγχρονοι τάσεις ως πρὸς τοὺς καλυπτομένους κινδύνους.
4. 'Ιατρική περίθαλψις και εθνική υγεία.
5. 'Η λειτουργία αναδιανομής της κοινωνικής ασφαλείας.

6. Ἡ χρηματοδότησις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.
7. Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐν Ἑλλάδι.
8. Ἡ πολιτικὴ τῶν μισθῶν καὶ ἡ ἐξασφάλις κατωτάτων ὁρίων.

V. Γενικαὶ κατευθύνσεις τῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Ἕννοια Ἐφρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας. — Ἀλληλεξάρτησις τιμῶν.
2. Θέσις τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ ἐθνικὸν οἰκονομικὸν πλαίσιον.
3. Συστήματα καλλιιεργείας — ἐκτατικὴ καὶ ἐντατικὴ καλλιέργεια — νόμος τῆς φθινοῦσης ἀποδόσεως. Σύγχρονοι ἀντιλήψεις.
4. Μεγάλη καὶ μικρὰ ἰδιοκτησία.
5. Οἰκονομικὰ συστήματα ἐκμεταλλεύσεως.
6. Συνεταιρισμοὶ — Ἀναδασμὸς τῆς γῆς — Συνεταιριστικὴ πολιτικὴ.
7. Ἀγροτικὸν ζήτημα καὶ ἀποκατάστασις ἀκτημόνων ἐν Ἑλλάδι.
8. Ἀγροτικὴ πίστις — Ἀγροτικὴ ἀσφάλεια. — τὸ πρόβλημα τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν.
9. Ἐμπορία τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων — τὸ πρόβλημα τῶν τιμῶν — ἐπιδητήσεις ἀγροτικῶν προϊόντων — ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἀγορά — ἐλκυστικότης τῆς ζητήσεως. Προϋποθέσεις ἐξαγωγῆς. Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς E.O.K.
10. Γεωργικὴ ἐκπαίδευσις.
11. Δασικὴ πολιτικὴ.
12. Κτηνοτροφικὴ πολιτικὴ.
13. Ἀλιεία — Ἀλιευτικὴ πολιτικὴ.
14. Μεταλλευτικὴ πολιτικὴ.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγή. — Ὅρισμὸς δημοσίου λογιστικοῦ. — Διάκρισις δημοσιολογιστικοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσιονομικοῦ συστήματος. — Διαίρεσις δημοσίου λογιστικοῦ. — Διάκρισις ἐλέγχου. — Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ. — Νομοθετήματα δημοσίου λογιστικοῦ.

Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους. — Τρόπος καταρτίσεως προϋπολογισμοῦ. — Σχέσις κυβερνήσεως καὶ βουλῆς ἐν τῇ καταρτίσει καὶ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ. — Περιορισμοὶ ἑκατέρας τῶν ἐξουσιῶν τούτων. — Οἰκονομικὸν ἔτος καὶ χρῆσις.

Τὸ λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος. — Βεβαίωσις ἐσόδων. — Εἰσπραξις ἐσόδων. — Ἀνάληψις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου. — Ἐκκαθάρισις

ἐξόδων καὶ ἐντολὴ πληρωμῆς αὐτῶν. — Προληπτικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων, ἐνασκούμενος ὑπὸ τῶν παρέδρων ἢ ἐπιτρόπων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — Ἀποστολὴ καὶ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοῦς ταμίαις. — Διάκρισις πληρωμῶν τοῦ δημοσίου. — Συμφωνίαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν καὶ δημοσίων ἔργων. — Ὑπηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν. — Ἀρμοδιότης αὐτῆς. — Τίνες προμήθειαι ἐξαιροῦνται τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ὑπηρεσίας κρατικῶν προμηθειῶν ; — Τίνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς καὶ τίνες ἀποκλείονται ; — Τρόπος διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν. — Περιεχόμενον διακηρύξεως. — Διεξαγωγή δημοπρασίας. — Συμφωνίαι πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων.

Ἀπολογισμὸς καὶ γενικὸς Ἰσολογισμὸς. — Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου. — Παραγραφὴ τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου. — Ὅρισμός παραγραφῆς καὶ δικαιολογικὸς λόγος τῆς βραχείας παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεων. — Διαφορὰ μεταξὺ παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τῆς ἀποσβεστικῆς. — Ἀγωγὰ κατὰ τοῦ δημοσίου, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν πενταετὴ παραγραφὴν. — Διακοπὴ καὶ ἀναστολὴ τῆς παραγραφῆς. — Συμπλήρωσις τῆς παραγραφῆς. — Ἀποτελέσματα τῆς παραγραφῆς. — Παραγραφὴ τῶν ἀγωγῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν. — Ἐναρξεις παραγραφῆς. — Κατάσχεσις παρὰ τῷ δημοσίῳ. — Ἐχώρησις τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.

Ὁργάνωσις τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὁργανισμὸς Δημοσίων Ταμείων. — Ἀρμοδιότης τῶν δημοσίων ταμείων. — Διάκρισις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. — Ἐγγύησις διδομένη ὑπὸ τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων. — Ἐπιμελεῖται κατασχέςσεων.

Περὶ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. — Λογιστικὸν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. — Περὶ συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος. — Πρωτόκολλον τῆς Γενεῦσης τοῦ 1927 καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰ ταμεῖα. — Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος. — Εἰδικοὶ ταμίαι. — Ὅρισμός εἰδικοῦ ταμίου. — Προξενικαὶ ἀρχαί. — Τελωνειακαὶ ἀρχαί. — Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι κλπ.

Περὶ δημοσίων ὑπολόγων. — Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπολόγους ἐν γένει. — Ἐπιθεώρησις τῶν δημοσίων ὑπολόγων. — Ἐλλείμματα ὑπολόγων.

Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον. — Ἀρμοδιότης Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — Συγκρότησις καὶ διαίρεσις αὐτοῦ. — Ἑλεγχος ἐξόδων ἐνασκούμενος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου. — Παρακολούθησις δημοσίων ἐσόδων. — Ἐξέτασις ἀπολογισμοῦ καὶ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ. — Ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος δημοσίων ὑπολόγων (μηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι λογαριασμοί). — Ἐνδικοὶ μέσα κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — Λογαριασμοὶ ὑπολόγων ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς. —

Εὐθύνη δημοσίων υπαλλήλων διὰ ζημίας ἐπενεχθείσας ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον.

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου. — Ποῖον τὸ ἀντικείμενον τοῦ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ τίνες οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ. — Φορολογικὸν δίκαιον. — Φορολογικὰ συστήματα καὶ ἐξέλιξις αὐτῶν. — Εἰδικώτερον οἱ παράγοντες οἱ ἐπιδρῶντες ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν φορολογικῶν συστημάτων. — Τοπικὰ καὶ χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν φορολογικῶν νόμων. — Κανόνες νομικοὶ καὶ πολιτικοὶ διέποντες τὴν φορολογία. — Ὁ κανὼν τῆς νομιμότητος, τῆς ἰσότητος, τῆς βεβαιότητος καὶ τῆς καθολικότητος τοῦ φόρου.

Περιγραφή τοῦ ἐν Ἑλλάδι διαμορφωθέντος συστήματος φορολογίας. — Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας. — Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων. — Ἡ φορολογία ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κινητῶν ἀξιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ κινητοῦ πλούτου. — Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. — Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς προσωπικῆς ἐργασίας. — Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος. — Ὁ ἐνιαῖος φόρος τοῦ εἰσοδήματος (1955). — Φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας. — Ὁ φόρος τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς περιουσίας ἐν Ἑλλάδι. — Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείου. — Φορολογία ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν. — Τὰ τέλη χαρτοσήμου εἰδικώτερον (καὶ κυρίως ταῦτα ὡς φόρος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν). — Εἰδικοὶ φόροι καταναλώσεως (εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἰδῶν εὐρείας χρήσεως καὶ περιορισμένης ἀποδόσεως). — Γενικοὶ φόροι καταναλώσεως καὶ εἰδικώτερον ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

Τὸ διοικητικὸν στάδιον τῆς φορολογικῆς ἐνοχῆς. — Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου. — Ὁ συμβιβασμὸς ἐπὶ φορολογικῶν διαφορῶν. — Αἱ φορολογικαὶ ποιναί.

Φορολογικὰ δικαστήρια καὶ φορολογικαὶ διαφοραί. — Φύσις καὶ κατηγορίαι τῶν φορολογικῶν διαφορῶν. — Ἱστορία τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἐν Ἑλλάδι. — Καθεστὼς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952. — Εἰδικὰ φορολογικὰ δικαστήρια, σύνθεσις καὶ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἡ τελικὴ Πράξις τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης (1815). — Ἱερὰ Συμμαχία καὶ Πενταρχία. — Καθεστὼς τῶν Ἰονίων Νήσων. — Ἀντίδρασις κατὰ τοῦ ἔργου τῆς Βιέννης καὶ τοῦ συστήματος τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. — Διεθνεῖς συν-

διασχέψεις καὶ προκλήρυξις τοῦ Προέδρου Μονρού. — Ἑλληνικὴ Ἀνεξαρτησία, διεθνεῖς πράξεις ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς Ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς ἀναγνώσεως τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους (1832). — Ἐπαναστάσεις τοῦ 1830 καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ Βελγίου. — Κρίσις εἰς τὴν Ἀνατολὴν (1832-1841). — Ἀνταγωνισμὸς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων (1841-1848). — Ἐπεισὸδιον Πατσίφικο. — Εὐρωπαϊκὴ κρίσις τοῦ 1848, ἐπαναστάσεις καὶ καταστολή. — Κριμαϊκὸς πόλεμος, ἐπέμβασις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Συνέδριον τῶν Παρισίων τοῦ 1856. — Ἰδρυσις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας (1861). — Γεγονότα εἰς τὰ Βαλκάνια μέχρι τοῦ 1868. — Ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. — Αὐστροπρωσσοικὸς πόλεμος καὶ διάλυσις τῆς Γερμανικῆς Συμπολιτείας (1866). — Πρωσσογαλλικὸς πόλεμος καὶ ἵδρυσις τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας (1871). — Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος, συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου (1878). — Σχηματισμὸς τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ Ρωσογαλλικὴ συμμαχία (1879-1893). — Κρητικὸν ζήτημα καὶ ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897. — Ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, Μαροκκινὸν ζήτημα καὶ ἀγγλογαλλικὴ συνεννόησις τοῦ 1904. — Ἀνατολικὸν ζήτημα, Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος καὶ βαλκανικοὶ πόλεμοι 1912-1913. — Πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ἀντίθετοι συνασπισμοί, συμμαχίαι καὶ ἐπέμβασις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. — Ρωσικὴ ἐπανάστασις. — Συνθῆκαι Εἰρήνης καὶ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. — Ἡ Ἑλλάς καὶ αἱ συνθῆκαι τῶν Σεβρών καὶ τῆς Λωζάννης. — Περίοδος κατευνασμοῦ καὶ προσπάθεια ἐμπεδώσεως τῆς Εἰρήνης. — Φασισμὸς καὶ ἐθνικοσοσιαλισμὸς, ἄξων Βερολίνου-Ρώμης. — Κρίσις τῆς ἀσφαλείας τῶν κρατῶν, κατάκτησις τῆς Αἰθιοπίας, ἐμφύλιος πόλεμος εἰς Ἰσπανίαν, προσάρτησις τῆς Αὐστρίας, ζήτημα Τσεχοσλοβακίας καὶ αἱ συμφωνίαι τοῦ Μονάχου. — Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῆς πολιτικὴ εἰς τὰς παραμονὰς τῆς κηρύξεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. — Ἡ ἰταλικὴ ἐπίθεσις καὶ ἡ γερμανικὴ ἐπέμβασις, ἡ θρυλιτὴ ἄμυνα καὶ ἡ μεγαλειώδης ἀντίστασις κατὰ τῶν κατακτήσεων. — Αἱ συνθῆκαι τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἡ νέα διάρθρωσις τῆς παγκοσμίου κοινότητος.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

1. Ἑγκληματολογία. Τόμος Α'.

α) «Τὰ Γενικὰ καὶ Ἀτομικὰ αἷτια τῶν ἐγκλημάτων» — Εἰσαγωγή. — Ἡ ἐμφάνισις καὶ ἡ ἀνέλιξις τῶν ἐνοικίων τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς. — Αἱ περὶ ἐγκλήματος καὶ ποινῆς δι' ἑστώμεναι θεωρίαι. — Γένεσις τῆς Ἑγκληματολογίας καὶ ἀνασχόπησις τῶν κυρίων αὐτῆς θεμάτων. — Ἡ Ἑγκληματολογικὴ Στατιστικὴ.

β) Τὰ γενικά αίτια τῶν ἐγκλημάτων.—'Η ὥρα τοῦ ἔτους καί τὸ κλίμα — Τόπος τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος — 'Η φυλή — 'Η θρησκεία — Πόλις καί υπαίθριος χώρα — Τὸ ἐπάγγελμα — Τὸ οἰνόπνευμα— Τὰ ναρκωτικά —'Ο ἔταιρισμός — 'Ασεμνος τέχνη καί λογοτεχνία— Τυχρηρά παιγνίδια— 'Η δεισιδαιμονία — 'Οχλοκρατία — 'Επίδρασις τῶν οἰκονομικῶν ὄρων ἐπὶ τὴν ἐγκληματικότητα — 'Η ἐπίδρασις τοῦ πολέμου ἐπὶ τὴν ἐγκληματικότητα.

γ) Τὰ ἀτομικά αίτια τῶν ἐγκλημάτων.—'Η ἀγωγή καί ἡ καταγωγή — Παιδεία — 'Ηλικία — Φῦλον — Οἰκογενειακὴ κατάστασις — Αἱ σωματικαὶ ιδιότητες τῶν ἐγκληματιῶν — Αἱ ψυχικαὶ ιδιότητες τῶν ἐγκληματιῶν — 'Η ὀλιγοφρενία — Αἱ ψυχικαὶ ἀνωμαλίας — Αἱ ψυχικαὶ νόσοι — 'Η στέρωσις καί ὁ εὐνοχησμός πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐγκλημάτων.

δ) Αἱ διάφοροι κατηγορίαι τῶν ἐγκλημάτων. — Ποινικὴ εὐθύνη.

'Επίμετρον. — 'Ανασκόπησις τῆς ἐν 'Ελλάδι ἐγκληματικότητος.

2. Σωφρονιστικὴ.

α) 'Ιστορία τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν. — 'Η Σωφρονιστικὴ ἐπιστήμη — 'Η θεωρία τῆς ποινῆς καί τῶν μέτρων ἀσφαλείας.

β) Αἱ ποιναὶ καί τὰ μέτρα ἀσφαλείας.—'Η ποινὴ τοῦ θανάτου — 'Η μαστίγωσις — 'Η ποινὴ εἰς χρῆμα — Αἱ στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας ποιναὶ — Αἱ παρεπόμεναι ποιναὶ — Μέτρα ἀσφαλείας μὴ ἐγκείμενα ἐν τῇ στερήσει τῆς ἐλευθερίας.

γ) 'Ο διὰ καθείρξεως σωφρονισμός. — 'Η ἔκτισις τῆς ποινῆς ὡς ἔννομος σχέσις δημοσίου δικαίου. — 'Η ὀργάνωσις τῶν σωφρονιστηρίων — Σωφρονιστικὴ Στατιστικὴ — 'Η ψυχολογία τοῦ κρατουμένου — Τὰ σωφρονιστικὰ συστήματα — 'Η ἀόριστος καταδίκη — Τὰ ἀγροτικά σωφρονιστήρια — Αἱ ἀνακριτικαὶ φυλακαὶ — Αἱ στρατιωτικαὶ φυλακαὶ — 'Υγιεινὴ καί τάξις ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ — 'Η ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ ἐργασία — 'Αγωγή καί μόρφωσις τῶν καταδικῶν.

δ) 'Ο ἐν ἐλευθερίᾳ σωφρονισμός.—'Η ὑφ' ὅρον ἀπόλυσις — 'Η ὑφ' ὅρον ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς — 'Η προστασία τῶν καταδικῶν — 'Η ἀποκατάστασις τοῦ καταδίκου — Χάρις καί ἀμνηστία.

ε) Αἱ εἰδικαὶ κατηγορίαι τῶν ἐγκληματιῶν καί ἡ σωφρονιστικὴ μεταχείρισις αὐτῶν. — Οἱ ἀκαταλόγιστοι καί οἱ ἡλαττωμένου καταλογισμοῦ — Οἱ καθ' ἑξίν καὶ κατ' ἐπάγγελμα — 'Η ἐξορία εἰς ἀποικίαν — Οἱ φυγόπονοι ἀλλῆται — Οἱ οἰνόφλυγες καί τοξικομανεῖς — Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματαῖαι.

3. Μελέται ἐκ τοῦ Δικαίου τῶν 'Ανηλίκων.

Εἰσηγητικὴ ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσπερινῆς Σχολῆς ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων — Μεταχείρισις τῶν ἀνηλίκων παρὰ τοῖς ἀντιστοίχοις δι' αὐτοὺς

καταστήμασι — Ἐπὶ τῆς προλειάνσεως τοῦ ἐδάφους πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων — Περὶ παιδικῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων — Γενικὴ ἐπισκόπησις τοῦ προβλήματος τῆς ἐν τῇ φυλακῇ ἀνηλίκων διδασκαλίας — Ἰσχύσασα Νομοθεσία περὶ δικῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν — Περὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ συστήματος ἐν τῇ σωφρονιστικῇ ἐκτελέσει — Τὸ παραστράτημα τῶν παιδιῶν ἐν Ἑλλάδι — Ἐπὶ τῆς εἰδικότητος τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων — Περὶ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ πνεύματος τῆς σωφρονιστικῆς ἀγωγῆς — Ἐπὶ τοῦ νέου Ποινικοῦ Δικαίου Ἀνηλίκων — Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ἐπιβαλλομένων θεραπευτικῶν μέτρων — Ἰδρυσις σταθμοῦ «Πρώτων κοινωνικῶν βοηθειῶν» — Συμβολὴ εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς Κοινωνίας εἰς τὸ ἔργον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων — Ἀνήλικοι καὶ ποινικὸν Δίκαιον — Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῶν Ἰδρυμάτων διὰ τοὺς ὑποτρόφους — Δράματα παιδιῶν εἰσαγομένων ἐντὸς Ἰδρυμάτων καὶ ἡ ἀντιμετώπισίς των ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης — Κριτικὴ καὶ αἰτήματα ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ Δικαίου Ἀνηλίκων — Οἱ κίνδυνοι τοῦ Κινηματογράφου διὰ τὴν νεότητα.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Α'. Ἡ Ἐπιστήμη τῶν Διεθνῶν Σχέσεων αὐτὴ καθ' ἑαυτήν.

Μεθοδολογικά προβλήματα.—Ἱστορικὴ διαμόρφωσις τῆς Ἐπιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων. Αἱ διατυπωθεῖσαι θεωρίαι. — Εἰδικὸς χαρακτήρ τῆς Ἐπιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων. — Ἰδιομορφία αὐτῆς ἔναντι τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἔναντι τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας, ἔναντι τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. — Οἱ παράγοντες τοῦ διεθνοῦς βίου. — Ἡ πολιτεία ἐν τῷ διεθνεῖ βίῳ. — Πρὸς βολὴ καὶ ἑξαρσις τῆς κρατικῆς κυριαρχίας. — Διεθνὴς σημασία τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτεύματος καὶ ἐπιπτώσεις τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς. — Ἐθνικὸν συναίσθημα καὶ ἐθνικισμός. — Ἡ τεχνικὴ τῶν διεθνῶν σχέσεων. — Αἱ διπλωματικαὶ μέθοδοι. — Αἱ νομικαὶ μέθοδοι (συμβατικαὶ καὶ δικαστικαί). — Αἱ θεσμικαὶ μέθοδοι (διὰ τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν). — Ἡ διαμόρφωσις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν. — Ἡ δημοσία γνώμη. — Πολιτικοὶ καὶ ἰδεολογικοὶ παράγοντες. — Ὁ προσωπικὸς παράγων. — Οἰκονομικοὶ παράγοντες. — Δημογραφικοὶ παράγοντες. — Ἱστορικοὶ παράγοντες. — Στρατηγικὰ καὶ τεχνικὰ μέσα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν κρατῶν κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξωτερικῆς τῶν πολιτικῆς. — Ἡ πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν. — Ἡ πολιτικὴ τῆς διπλωματικῆς ἀπομονώσεως τρίτου κράτους. — Ὁ ψυχολογικὸς πόλεμος. — Ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος. — Ὁ πόλεμος ἐν στενῇ ἐννοίᾳ. — Ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. — Φύσις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. — Ἡ ἡγεμονικὴ συμμαχία. — Ἡ νομιζομένη ὁμοσπονδιακὴ συμμαχία. — Αἱ σφαῖραι ἐπιρροῆς. — Ὁ ζωτικὸς χώρος. — Ἡ ἀποικιακὴ ἐπέκτασις. — Ὁ νεοαποικιακὸς ἐπεκτατισμός. — Ἡ πολιτικὴ ἀντιστάσεως τῶν μικρῶν κρατῶν. — Ἡ οὐδετερότης. — Ἡ διηνεκὴς οὐδετερότης. — Ἡ «ἀδέσμευτος» ἐξωτερικὴ πολιτικὴ. — Ἡ ἀποδοχὴ «ἐγγυήσεως». — Ἡ ἀποδοχὴ «κηδεμονίας» (ἀνισος συμμαχία). — Ἡ πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν ἐπὶ ἴσοις ἔροις (ὁμοσπονδιακὴ ἑνωσις γηγενίου τύπου). — Ἡ πολιτικὴ τῆς ἐντάξεως εἰς διεθνῆ Ὁργανισμὸν ἐπιδιώκοντα τὴν συλλογικὴν ἀσφάλειαν. — Παλαιαὶ καὶ νέα μέθοδοι διασφαλίσεως τῆς εἰρήνης. — Ἡ ἐπιβολὴ ἰσχύος. — Τὸ δόγμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν δυνάμεων. — Ἡ «διπλόωσις». — Ἡ διὰ τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν ἐπίλυσις τῆ διευθέτησις τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Β'. 'Η έλληνική ανεξαρτησία. Περιεχόμενον και εξέλιξις αυτής από τής κλασσικής αρχαιότητος μέχρι τών καθ' ήμās.

1) Κατά την 'Ελληνικήν Αρχαιότητα : ΣΤ'—Γ' αιών π.Χ., 2) Κατά την Ρωμαϊκήν περίοδον, 3) Κατά την Βυζαντινήν περίοδον, 4) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία ως αίτημα κατά την προεπαναστατικήν περίοδον, 5) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία και τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου τοῦ 1830, 6) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία κατά τὸν ΙΘ' και τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰῶνος. Αἱ ἐπεμβάσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, 7) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία και ἡ συνθήκη τῶν Σεβρών τοῦ 1920, 8) 'Η περίοδος τοῦ Μεσοπολέμου, 9) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία και αἱ ἀπόδημοι 'Ελληνικαὶ Κυβερνήσεις τῶν ἐτῶν 1941—1944, 10) 'Ο ρόλος τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἑλληνικὰ πράγματα κατά τὰ ἔτη 1944—1947, 11) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία και τὸ δόγμα Τρούμαν, 12) 'Η 'Ελληνική ἐξωτερική πολιτική ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Α'. Γενική Θεωρία τῶν Διεθνῶν 'Οργανισμῶν. Ἐννοια, ἱστορική εξέλιξις, διαίρεσις, φύσις και στοιχεῖα και ὀργανωτική διάρθρωσις τῶν Διεθνῶν 'Οργανισμῶν.

Β'. Οἰκουμενικοὶ Διεθνεῖς 'Οργανισμοί. 'Η Κ.τ.Ε., ὁ Ο.Η.Ε., ἡ Κοινοπολιτεία.

Γ'. Τοπικοὶ ἢ Περιφερειακοὶ 'Οργανισμοί.

α') 'Η Ἀμερικανική Ἠπειρος. 'Η ὀργάνωσις τῶν Ἀμερικανικῶν Κρατῶν.

β') 'Η Εὐρώπη. 1) Διακρατικοὶ Εὐρωπαϊκοὶ 'Οργανισμοί, Εὐρωπαϊκοὶ 'Οργανισμοὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας Εὐρωπαϊκοὶ 'Οργανισμοὶ πολιτικῆς φύσεως, Εὐρωπαϊκοὶ 'Οργανισμοὶ στρατιωτικο-πολιτικοῦ περιεχομένου ('Οργανισμὸς Βορειοατλαντικοῦ Συμφώνου και Σύμφωνον ἀμοιβαίας βοηθείας μεταξύ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως και Λαϊκῶν Δημοκρατιῶν). 2) Ὑπερεθνικοὶ Εὐρωπαϊκοὶ 'Οργανισμοί. Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Κοινότητες. 'Η Κοινοπραξία ἀνθρακος και χάλυβος. 'Η Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης και ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀτομικὴ Κοινότης (EURATOM). 'Η ὀργανωτικὴ διάρθρωσις, αἱ ἐξουσίαι και τὸ ἔργον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ἀπόπειραι συμπήξεως Πολιτικῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

γ) Αί άλλαι "Ηπειροι. 'Ο 'Αραβικός Σύνδεσμος. — 'Ο 'Οργανισμός τῆς Συνθήκης τῆς Βαγδάτης. — Οἱ 'Οργανισμοὶ τοῦ Συμφώνου βοηθείας τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ ἡ 'Αφρική.

Δ'. *Ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ τεχνικὴ βοήθεια. Τὸ διεθνὲς ἐμπόριον.*

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Κε φ. Α'. — Θεμελίωσις καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις.

- 1) 'Ο ἄνθρωπος καὶ τὸ "Εθνος.
- 2) 'Η ἀρχὴ τῶν ἐθνοτήτων καὶ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως.
- 3) Νομικὰ ἀξιώματα καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ κατὰ τῆς αὐτοδιαθέσεως.
- 4) Αἱ κατ' ἐξάρεσιν ἐφαρμογαὶ τῆς ἀρχῆς κατὰ παρέκκλινιν τῆς νομιμότητος.

Κε φ. Β'. — Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως ὡς ἐξαιρετικὸς κανὼν.

- 1) 'Αναγνώρισις ὡς ἀρχὴ διεθνoῦς πολιτικῆς.
- 2) 'Ὡς κανόνος ἐξαιρετικοῦ δικαίου.
- 3) 'Εφαρμογὴ καὶ ἐρμηνεία κατὰ τὴν νομολογίαν τῆς Κ.τ.Ε. Νομικὴ φύσις.
- 4) Θεσμοὶ ἐκ τῆς μερικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κανόνος (ἐπιλογὴ, προστασία μειονοτήτων, ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν, διεθνεῖς ἐντολαί).
- 5) Δημοψήφισμα.

Κε φ. Γ'. — Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως ὡς γενικὸς κανὼν.

- 1) Αἱ διατάξεις τοῦ χάρτου τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ ἡ νομικὴ αὐτῶν ἀξία.
- 2) 'Η ἐρμηνεία τῶν διατάξεων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε.
- 3) Σύγκρουσις τοῦ δικαιώματος τούτου μετὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἱερότητος τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τῶν κρατῶν. 'Αντίκρουσις.

Κε φ. Δ'. — Διεθνὴς πρακτικὴ τοῦ Ο.Η.Ε.

- 1) 'Αναγνώρισις ἀνεξαρτησίας κρατῶν ἐντὸς τοῦ Ο.Η.Ε., διὰ τοῦ Ο.Η.Ε., τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Ο.Η.Ε.
- 2) 'Εξελίξεις τοῦ ἀποικιακοῦ καθεστῶτος (ἐνσωμάτωσις, ὁμοσπονδιακὴ ἐνωσις, ἰδιόρρυθμος αὐτοκυβέρνησις).
- 3) Τὸ Κυπριακὸν (εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Ο.Η.Ε., αἱ συμφωνίαι Ζυρίχης — Λονδίνου, τὸ Σύνταγμα, ἡ ἀναθεώρησις τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ Συντάγματος).

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΑΥΤΗΣ

Κ ε φ. Α'.—Θεμελίωσις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος.

- 1) Κοινότης καταγωγῆς καὶ ἱστορικῆς ἐξελίξεως.
- 2) Κοινότης πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν θεσμῶν.
- 3) Κρίσις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος.
- 4) Δεδομένα ὀδηγοῦντα εἰς τὴν ἐνότητα.

Κ ε φ. Β'.—Κοινωνιολογικὴ ἔρευνα.

- 1) Θέσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ προβλήματος. Μέθοδοι ἐρεύνης.
- 2) Κοινωνίαι πολιτικά καὶ μὴ πολιτικά.
- 3) Ἡ διεθνὴς κοινωνία καὶ τὰ χαρακτηριστικά αὐτῆς.
- 4) Ἡ Εὐρωπαϊκὴ κοινότης καὶ ἡ φύσις αὐτῆς.

Κ ε φ. Γ'.—Κυριώτεροι σταθμοὶ πρὸς τὴν ἐνότητα.

- 1) Μορφαὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὁργανώσεων καὶ θεσμῶν :
 - α) Κλασσικοῦ τύπου (οἰκονομικὴ συνεργασία, Μπενελούξ, Βαλκανικὸν σύμφωνον, Συμβούλιον Σκανδιναυῶν, Ἑνωσις τῶν ἐπτά),
 - β) Μικτοῦ τύπου (Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, Δυτικὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσις),
 - γ) Ἰδιορρυθμοῦ τύπου — Ὑπερκρατικῆς μορφῆς (Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης, Κοινότης Ἀνθρακος καὶ Χάλυβος, Κοινότης Ἀτομικῆς Ἑνεργείας). Νομικὴ φύσις.
- 2) Σύνδεσις (δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, μορφαί, περιπτώσεις ἐφαρμογῆς). Σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος.
- 3) Σύνδεσις μὲ διαφόρους ὁργανισμούς, διεθνεῖς καὶ Εὐρωπαϊκοὺς καὶ ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Κ ε φ. Δ'.—Πολιτικὴ Κοινότης.

- 1) Σχέδιον κοινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ καὶ Εὐρωπαϊκῆς Πολιτικῆς Κοινότητος 1953 (χαρακτηριστικά, ἀρμοδιότητες καὶ ὄργανα).
- 2) Σχέδιον Fouchet — Ἑνωσις Κρατῶν (χαρακτηριστικά, ἀρμοδιότητες, ὄργανα).
- 3) Ἐνδιάμεσοι μορφαὶ πολιτικῆς συνεργασίας.
- 4) Κρίσις ἐσωτερικῆ, κρίσις ἐξωτερικῆ ὡς πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη καὶ ἐξευρωπαϊκά.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

1. Ἱστορία. Οἰκονομικὴ συγκρότησις καὶ μορφαὶ Ἰδιωτικῆς Ἀσφαλίσεως.
2. Στοιχεῖα Δικαίου πιστωτικῶν τίτλων καὶ περὶ τοῦ ρόλου αὐτῶν εἰς τὴν σύγχρονον οἰκονομικὴν ζωὴν.

3. Στοιχεῖα Δικαίου ἑταιρειῶν καὶ αἱ σύγχρονοι ἐξελίξεις τῶν μορφῶν οἰκονομικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ δικαίου τῆς ἀνωνύμου εταιρείας.
4. Τὸ Ἐμπορικὸν Δίκαιον ὡς Οἰκονομικὸν Δίκαιον καὶ αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον Δίκαιον σχέσεις του.
5. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Β'. ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ

Κ ε φ. Α'. — Γενικά καὶ κτῆσις περὶ ἰθαγενείας.

- α) Ἐννοια καὶ φύσις τῆς ἰθαγενείας.
- β) Τρόποι κτήσεως (γέννησις, νομιμοποιήσις, ἀναγνώρισις, γάμος, ἀναγνώρισις ὁμογενῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, πολιτογράφησις καὶ κατὰ τάξις εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις).
- γ) Ἀπώλεια τῆς ἰθαγενείας (κτῆσις ἀλλοδαπῆς, ἀποβολή, γάμος, λύσις τοῦ γάμου, νομιμοποιήσις ἢ ἀναγνώρισις, ἐγκατάλειψις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἔκπτωσις).
- δ) Ἀνάκτησις τῆς ἰθαγενείας (ἀποβολή λόγῳ κτήσεως ἀλλοδαπῆς, γάμος, λύσις τοῦ γάμου καὶ εἰδικὴ ἀνάκτησις ὑπὸ ὁμογενῶν).
- ε) Ἀρμοδιότης ἐπὶ θεμάτων ἰθαγενείας.

Κ ε φ. Β'. — Νομικὴ κατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν.

- α) Ἐξίσωσις μετὰ ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν. Ἐξαιρέσεις. Συμβατικὸν Δίκαιον.
- β) Ἐγκατάστασις, προστασία καὶ κίνησις τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι.
- γ) Νομικὰ πρόσωπα ἀλλοδαπὰ (Θεωρία, Ἀστικὸς Κώδιξ, Νομολογία).

- δ) Περὶ Ἰθαγενείας τῶν Νομικῶν Προσώπων.
 ε) Ἡ θεωρία τοῦ ἐλέγχου.
 στ) Ἀναγνώρισις καὶ νομικὴ κατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν Νομικῶν Προσώπων.

Κ ε φ. Γ'. — Διεθνεῖς δικαιοδοσίαι.

- α) Ἐννοια καὶ ὅρια τῆς διεθνoῦς δικαιοδοσίας (συστήματα, ἐξαιρέσεις).
 β) Διεθνῆς δικαιοδοσία τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων (θεωρεῖται τῆς διακρίσεως καὶ τῆς πλήρους ἐξισώσεως ἡμεδαπῶν πρὸς ἀλλοδαπούς).
 γ) Διεθνῆς δικαιοδοσία λόγῳ εἰδικῶν δωσιδικιῶν.
 δ) Ἐκτέλεσις ἀλλοδαπῶν τίτλων.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

1. Θεμελιώδεις ἔννοιαι. — Τὸ ἀντικείμενον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου. — Οὐσιαστικὸν καὶ Τυπικὸν Σύνταγμα κατὰ τὴν Κλασσικὴν Θεωρίαν — Κριτικὴ τῆς Θεωρίας αὐτῆς. — Οὐσιαστικὸν καὶ Τυπικὸν Σύνταγμα κατὰ τὴν Θετικὴν Θεωρίαν. — Ἡ διαδικασία τῆς θέσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος — Σύνταγμα καὶ Ἀναθεώρησις — Ἡ ἀλλοίωσις καὶ ἡ μετακίνησις τοῦ Συντάγματος. — Ἑρμηνεία τοῦ Συντάγματος.

2. Περὶ συστάσεως τῆς Πολιτείας. — Σχέσις Κυριάρχου καὶ Συντακτικῆς ἐξουσίας — Σχέσις Κυριάρχου καὶ Ἀναθεωρητικῆς Ἐξουσίας. — Ἡ ἀκριβὴς ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῶν ἄρθρων 21 καὶ 108 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 22, 27 καὶ 28 δι' ὧν καθιεροῦνται καὶ καθορίζεται ἡ ἀρχὴ τῆς διακρίσεως τῶν Λειτουργιῶν ἢ ἐξουσιῶν. — Τὸ πρόβλημα τῆς ἀρχῆς τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν ἢ Λειτουργιῶν. — Πῶς ἀντιλαμβάνεται καὶ ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἡ Γαλλικὴ Σχολὴ καὶ πῶς ἡ Γερμανικὴ Σχολὴ — Πῶς ἀντιλαμβάνεται ἐκάστη τὸν οὐσιαστικὸν καὶ τὸν τυπικὸν νόμον — Κριτικὴ — Πῶς ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα τῆς ἀρχῆς τῆς διακρίσεως τῶν Λειτουργιῶν ἢ Θετικὴ Θεωρία — Ἡ ἔννοια τοῦ Νόμου κατὰ τὴν Θετικὴν Θεωρίαν — Ἡ διαδικασία τῆς θέσεως τοῦ νόμου. — Ἡ ἔκτακτος ἢ ἐξαιρετικὴ νομοθετικὴ διαδικασία — Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν νόμων — Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Συντάγματος — Περὶ ἀναγκαστικῶν νόμων — Περὶ ἀναδρομικότητος τῶν νόμων — Ἡ Θετικὴ ἔννοια τοῦ Διατάγματος — Τὰ εἶδη τῶν Διαταγμάτων — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 35 §§ 1, 2, 3 κλπ. τοῦ Συντάγματος. — Αἱ Δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τὴν Θετικὴν Θεωρίαν.

3. Περὶ Βασιλείας. — Ἡ ἔννοια τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Συντάγματος — Ὁρισμὸς τοῦ Ἀνωτάτου ἀρχοντος κατὰ τὴν Θετικὴν Θεωρίαν — Ἀρμοδιότητες τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος — Ἡ καθόλου πολιτειακὴ θέσις τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος ἐν τῷ παρ' ἡμῶν πολιτεύματι.

4. Περὶ διαδοχῆς καὶ Ἀντιβασιλείας. — Τὸ περιεχόμενον τῶν ἄρθρων 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52 καὶ 53 τοῦ Συντάγματος.

5. *Περὶ Βουλῆς.*— Περὶ ἐκλογικοῦ Δικαίου — Περὶ συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας— Ἡ ἔννοια τῆς γνησίας Ἀντιπροσωπείας καὶ τῆς μὴ γνησίας — Τὰ ἐκλογικὰ συστήματα — Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Συντάγματος. — Περὶ τῆς ἐκλογῆς, ἀνακηρύξεως, τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μελῶν τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας (Βουλευτῶν).

6. *Περὶ Κυβερνήσεως.*— Ἡ ἔννοια τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ σύνθεσις αὐτῆς — Ἀρμοδιότητες τῶν Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. — Περὶ Ὑπουργικῶν εὐθυνῶν. — Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ Συντάγματος — Ὁ Κοινοβουλευτικὸς κανὼν ἢ ἡ ἀρχὴ τῆς δεδηλωμένης.

7. *Περὶ διοικητικῆς δικαιοσύνης.*— Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 82, 83, 84, 85 καὶ 86 τοῦ Συντάγματος.

8. *Περὶ Δικαστικῆς ἐξουσίας.*— Ἡ ἀκριβὴς ἔννοια τῆς λεγομένης δικαστικῆς Ἀνεξαρτησίας. — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96 καὶ 97 τοῦ Συντάγματος.

9. *Περὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.*— Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὡς Δικαστήριον καὶ ὡς Διοικητικὴ Ἀρχή.

10. *Περὶ διοικήσεως τοῦ Κράτους.*— Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 99 καὶ 100 τοῦ Συντάγματος — Ἡ Θετικὴ Θεωρία περὶ αὐτοδιοικήσεως.

11. *Περὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων.*— Ἡ Θεωρία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18 καὶ 20 τοῦ Συντάγματος.

12. *Ἡ ἔννοια καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.*

ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

1. *Ἡ Ἀστυνομία καὶ αἱ κύριαι αὐτῆς λειτουργίαι.*

Ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ διάρθρωσις τῶν κυρίων αὐτῆς λειτουργιῶν.— Ἡ Ἀστυνομία παρ' Ἑλλήσι καὶ Ρωμαίοις.— Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων.— Ἡ Χωροφυλακή.— Ἡ ἀνέλιξις τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας. — Ἰδιωτικὰ ἀστυνομικὰ γραφεῖα — Ἡ ἀστυνομία τῆς κινήσεως — Ἡ ἀστυνομία τῶν ἐπαγγελμάτων — Ἡ ἀστυνομία καταδιώξεως — Γυναικεία ἀστυνομία — Αἱ τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Ἀστυνομίας.— Ἡ ἀστυνομία τῶν ἁλλοδαπῶν— Πολιτικὴ ἀστυνομία.— Ἐξαιρετικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ — Ἡ Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία. — Τὸ ἀστυνομικὸν κρατητήριον — Ἡ μεταχείρισις τῶν ἀστέγων — Ἡ ἀστυνομικὴ στατιστικὴ — Δικαιώματα τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν — Ἡ ἐκδίκασις τῶν πταισμάτων — Στρατολογία καὶ ἐκπαίδευσις τῶν ἀστυνομικῶν — Ἡ διοίκησις τῆς Ἀστυνομίας — Ἀποζημίωσις τῶν ἀδίκως καταδιωχθέντων.

2. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος — Ἡ διὰ τῆς φωτογραφίας ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος — Ἡ περιγραφικὴ μέθοδος — Ἡ ἀνθρωπομετρία — Ἡ δακτυλοσκοπικὴ — Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος ἐκ τῶν ὀδόντων — Ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος.

3. Ποινικὸν Μητρώον.

Σκοπὸς καὶ σπουδαιότης τοῦ ποινικοῦ μητρώου — Ἱστορία τοῦ θεσμοῦ τοῦ ποινικοῦ μητρώου — Τὸ ἐν Ἑλλάδι ποινικὸν μητρώον — Ἡ ἔμμεσος δημοσιότης τοῦ ποινικοῦ μητρώου — Ἡ εὐστοχωτέρα ρύθμισις τοῦ γαλλικοῦ δικαίου — Ἡ ἀπόσβεσις τῆς καταδίκης — Ἡ διόρθωσις τῶν πεπλανημένων πληροφοριῶν τοῦ ποινικοῦ μητρώου — Τὸ λυσιτελέστερον σύστημα ποινικοῦ μητρώου.

4. Ἡ μετ' ἀλλήλων συνεργασία τῶν Ἀστυνομιῶν τῶν διαφόρων χωρῶν.

Ἡ πρὸς καταδίωξιν διεθνῶν ἐγκληματιῶν συνεργασία τῶν Ἀστυνομιῶν τῶν διαφόρων χωρῶν. — Τὸ ἐν Βιέννῃ Διεθνὲς Ἀστυνομικὸν Συνέδριον τοῦ 1923. — Ἡ ἐν Βιέννῃ Διεθνὴς Ἀστυνομικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Διεθνὲς Ἐγκληματολογικὸν Γραφεῖον.

5. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ.

Ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις — Αἱ ἀντιλήψεις τῶν αἰσθήσεων καὶ ἡ κατεργασία τῆς προσωπικότητος τοῦ μάρτυρος — Ἡ μνήμη τοῦ μάρτυρος — Ἡ ὑποβολὴ τοῦ μάρτυρος — Οἱ ψυχικῶς νοσηροὶ μάρτυρες — Οἱ ἀνήλικοι μάρτυρες — Ἡ διὰ λέξεων διατύπωσις τῆς μαρτυρίας — Αἱ ἐν ἐπιγνώσει ψευδεῖς μαρτυρίαι — Ἡ βιολογικὴ τέχνη τοῦ ἀνακρίνειν — Ἡ πρὸς τὸ μαρτυρεῖν ὑποχρέωσις — Ἡ μεταχείρισις τοῦ μάρτυρος — Ἡ ἀνάκρισις τοῦ κατηγορουμένου — Ἡ ὁμολογία καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῆς.

6. Ἡ διὰ τῶν ἔργων ἀπόδειξις ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ.

Τὰ ἔργη τοῦ ἐγκλήματος — Ἡ διερεύνησις τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος — Ἐγκληματολογικὰ ἐργαστήρια — Ἡ πραγματογνωμοσύνη — Τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα — Τὰ ἀποτυπώματα τῶν ποδῶν — Τὰ ἀποτυπώματα τῶν ὀδόντων — Ἰχνη ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὑπὸ τοὺς δνυχας — Κόπρانا — Κηλίδες αἵματος, σπέρματος — Τρίχες — Ἡ ἐξέτασις πυροβόλων ὅπλων — Ἐγκλήματα τελούμενα διὰ γραφῆς — Κρυπτογραφίαι τῶν ἐγκληματιῶν — Οἱ ἐμπρησμοὶ — Ἑτεροὶ σύγχρονοι μέθοδοι ἐξιχνιάσεως τῶν ἐγκλημάτων — Βιολογικαί, χημικαί, φυσικαὶ μέθοδοι — φωτογραφικαὶ μέθοδοι — *modus operandi* τῶν ἐγκληματιῶν. Περιπτώσεις ἀνακαλύψεως τοῦ ἐνόχου ἐκ τοῦ τρόπου τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν σωματικῶν ἐλαττωμάτων αὐτοῦ.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

1. Ἐπανάληψις τῆς διδαχθείσης εἰς τὸ Α' Ἔτος ὕλης.
2. Οἰκονομικὸς Λογισμὸς (ἀποτιμητική, βιομηχανική, κόστος, οἰκονομική ἀνάλυσις τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἡ ροὴ τῶν νέων κεφαλαίων τῆς ἐπιχειρήσεως, λογιστικαὶ ἀνακρίβειαι καὶ διόρθωσίς των, ἐλεγκτική, λογιστικὴ ἐπιχειρήσεων μεθ' ὑποκαταστημάτων, ἐνοποιημένοι ἰσολογισμοί, προϋπολογισμοὶ ἐπιχειρήσεων, θεωρίαι περὶ ἰσολογισμῶν, ἀναπροσαρμογαὶ ἰσολογισμῶν ὡς δειγματοληψίαι εἰς τὴν Λογιστικὴν κλπ.).
3. Οἰκονομικὴ ἀνάλυσις Ἰσολογισμῶν (οἰκονομικὴ ἀνάλυσις διαθεσίμων, κεφαλαίου κινήσεως, λοιπῶν στοιχείων τοῦ κυκλοφοροῦντος ἐνεργητικοῦ, ἀνάλυσις τῶν παγίων ἐνεργητικῶν τοῦ ξένου καὶ τοῦ ἰδίου κεφαλαίου. Ἀνάλυσις τῶν ἀποτελεσμάτων χρέους καὶ λογαριασμῶν τάξεως).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὰ θέματα θεσμῶν διοικητικοῦ δικαίου. — Ὁ κύκλος δράσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως. — Ὁ κρατικὸς παρεμβατισμὸς. — Ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας. — Ἡ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος ἐν τῇ δράσει τῶν διοικητικῶν ὀργάνων. — Δύο μορφαὶ ἀρμοδιότητος : δέσμευσις καὶ διακριτικὴ εὐχέρεια. — Ἀρμοδιότητες ἐπεμβάσεων ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν ἱεραρχικῶν σχέσεων. — Αἱ ἐν στενῇ ἐννοίᾳ διοικητικαὶ πράξεις. — Πράξεις τῆς διοικήσεως μὲ περιεχόμενον νομοθετικόν. — Αἱ διοικητικαὶ συμβάσεις. — Τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνέργειαι τῆς δημοσίας διοικήσεως. — «Σύνθετοι διοικητικαὶ ἐνέργειαι». — Ἐννομοὶ σχέσεις δημοσίου δικαίου. — Κανονιστικαὶ πράξεις διοικητικαὶ κατ' οὐσίαν (ἑσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν). — Ὁ θεσμὸς τῆς συγκρούσεως καθηκόντων. — Φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως καὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατὰ τελεσίδικων ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων τῆς οὐσίας.

* * *

α) Εἰδικὰ θέματα ἐκ τοῦ δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν, ἀναφερόμενα ἰδίᾳ εἰς τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

β) Εἰδικὰ θέματα ἐκ τοῦ δικαίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀναφερόμενα ἰδίᾳ εἰς τὸ πειθαρχικὸν δίκαιον.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
Περὶ Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
Προβλήματα προϋπολογισμοῦ καὶ νεώτεραι κατευθύνσεις φορολογικῆς πολιτικῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Δικαίωμα έγγραφης

Ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες εἰς εἰσιτήριο διαγωνισμόν, προκηρυσσόμενον κατ' ἔτος δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων.

Μετεγγραφαι

Πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς (Νομικοῦ Τμήματος) ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων ὡς καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ἐγγράφονται εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Πτυχιούχοι λοιπῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν ὡς καὶ Σχολῶν Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Ἀξιωματικῶν Χοροφυλακῆς καὶ Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

Ἐπίσης ἄνευ ἐξετάσεων ἐγγράφονται καὶ ἀλλοδαποί, ὡς καὶ ὁμογενεῖς, ὧν οἱ γονεῖς διαμένουν μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Σχολῆς ὀριζόμενα προσόντα.

Εἰς πτυχιούχους Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὁμοταγῶν Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, παρέχεται ἡ ἰσοτιμία τοῦ πτυχίου ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν, ἥτις ὀρίζει ἐνδεχομένως τὰ μαθήματα, εἰς ἃ οἱ πτυχιούχοι οὗτοι ὀφείλουν συμπληρωματικῶς νὰ ἐξετασθῶν.

Έγγραφαί

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν τινὸς ὡς φοιτητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολή: α) σχετικῆς αἰτήσεως, β) συμπληρωμένου στατιστικοῦ δελτίου, γ) ἀποσπάσματος ποινικοῦ μητρώου, δ) Πρωτοτύπου ἀπολυτηρίου τοῦ γυμνασίου ἢ τῆς ἰσοτίμου σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν, ἐφ' οὗ ἐπικεκολλημένη ἢ φωτογραφία τοῦ αἰτούντος, ἐσφραγισμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἢ ἐτέρας ἐντεταλμένης δημοσίας ἀρχῆς, ε) πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ δημοτολόγιον, καὶ στ) τριῶν φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸν ἐγγραφέντα παρέχεται δελτίον ἀναγνωρίσεως καὶ σπουδῶν.

Διὰ τοὺς αἰτούντας μετεγγραφὴν ἐξ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπαιτεῖται ἐπιπροσθέτως ἡ ὑποβολὴ σχετικοῦ ἀποφοιτηρίου.

Ἀκαδημαϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔτος

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἀρχεται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἀρχεται τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις

I. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς φοιτήσεως εἶναι εἰς ἄλλα μαθήματα γραπτὰ καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα προφορικὰ. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν εἰς ἕκαστον μάθημα τοῦλάχιστον 5. Ἡ βαθμολογία εἶναι 0, 1, 2 (κακῶς), 3 καὶ 4 (μετρίως), 5 καὶ 6 (καλῶς), 7 καὶ 8 (λίαν καλῶς), 9 καὶ 10 (ἄριστα).

II. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἀπὸ 1-15 Ἰουνίου καὶ ἀπὸ 1-15 Ὀκτωβρίου. Ὁ προσελθὼν κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ἰουνίου καὶ λαβὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 θεωρεῖται ἐπιτυχὼν. Ὁ μὴ προσελθὼν κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν ταύτην περίοδον, ὡς καὶ ὁ ἀποτυχὼν εἰς ἅπαντα ἢ εἰς τινα μόνον μαθήματα, ἐπανεξετάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου. Ὁ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου προσελθὼν καὶ λαβὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 θεωρεῖται ἐπιτυχὼν. Ὁ λαβὼν εἰς τρία μαθήματα κάτω τοῦ 5 θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὁ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου ἀποτυχὼν εἰς δύο μόνον μαθήματα ἐπανεξετάζεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς. Ἐπιτυχὼν κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον 5 παρὰ πάντων ἢ δύο τοῦλάχιστον μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἕκαστον μάθημα, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοιαύτης δύναται μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς νὰ ἐξετασθῇ καὶ φοιτητὴς μηδόλως προσελθὼν κατ' ἀμφοτέρας τὰς προηγηθείσας περιόδους, Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου, ἔνεκεν ἀσθενείας ἐνόρκως πιστοποιουμένης. Οὗτος θεωρεῖται ἐπιτυχὼν, ἐφ' ὅσον ἔλαβεν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον 5, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

Τὰ τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων, τὰ τῶν διδασκομένων μαθημάτων κλπ. καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Β.Δ. 672/1963.

Προνομίαι

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῶν Πανεπιστημίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν, καὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στράτευσιν, τὰς ὑποτροφίας, τὰς ἀτελείας, τὰς συγκοινωνιακὰς εὐχερείας καὶ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

Συμπεριφορά φοιτητῶν ἐν τῇ Σχολῇ

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται κατὰ τρόπον καταδεικνύοντα ὅτι ἔχουν τύχει καλῆς ἀγωγῆς. Πρέπει διαρκῶς νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὥπως συμπληρῶνωσι τὰ κενὰ καὶ τὰς τυχόν ἐλλείψεις τῶν ἐν προκείμενῳ. Δέον νὰ συμπεριφέρονται μετὰ λεπτότητος ἔναντι τῶν συναδέλφων τῶν, νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐν γένει συμπεριφορὰν κοσμίαν καὶ εὐπρεπῆ καὶ νὰ τηρῶσι τὸν ἔναντι τῶν πρεσβυτέρων τῶν ὀφειλόμενον σεβασμόν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσαγορεύουν τοὺς καθηγητὰς τῶν ἄλλως ἢ διὰ τοῦ τίτλου αὐτῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σπεύδουν νὰ διέρχωνται πρῶτοι εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ τὰς κλίμακας, ὡσάκις συμπέσῃ νὰ διέρχῃται πρεσβύτερός τῶν. Δέον νὰ ἀποτείνουν τὸν πρὸς τοὺς διερχομένους καθηγητὰς τῶν ὀφειλόμενον χαιρετισμόν. Νὰ μὴ σταματοῦν αὐτοὺς εἰς τοὺς διαδρόμους ἢ καθ' ὁδὸν πρὸς ζήτησιν πληροφοριῶν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου, τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς. Νὰ μὴ γράφωσι καὶ χαράσσωσιν ἐπὶ τῶν τοίχων ἢ ἐπίπλων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτουν χαρτιά εἰς τοὺς διαδρόμους κλπ. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν καπνιστὰς νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας καλῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ κάπνισμα (π.χ. νὰ μὴ ρίπτωσι τὴν στάκτην κατὰ γῆς, νὰ μὴ εἰσέρχωνται εἰς γραφεῖον καπνίζοντες, νὰ μὴ ἀπευθύνουν καπνίζοντες τὸν λόγον πρὸς πρεσβυτέρους, νὰ ρίπτωσι τὰ ἀπορρίμματα εἰς εἰδικὰ δοχεῖα, νὰ μὴ καπνίζωσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν κλπ.).

Κατὰ τὰς ὥρας τῶν μαθημάτων τῶν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εὐρίσκωνται οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸ κυλικεῖον ἢ τοὺς διαδρόμους. Ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὥπως παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ φροντιστήρια. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεων καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας ἀπαγορεύεται καὶ ὁ ἐλάχιστος ἔστω θόρυβος ἢ ψίθυρος.

Οἱ φοιτηταὶ ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὥπως συνειδητοποιήσωσι σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ὁρθὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ καλὴ ἀγωγή, ἡ τήρησις τῶν κανόνων εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, ἡ μέριμνα διὰ τὴν καθαριότητα πανταχοῦ τῆς Σχολῆς κλπ., ἐπιβάλλονται ὄχι ἀπλῶς διὰ τὸν φόβον πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἀλλὰ κυρίως ἐξ ἑσωτερικῆς ἀνάγκης παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώ-

που, ἐκ καθήκοντος εὐπρεπείας, ὅπερ οὐδεὶς καλλιεργημένος ἄνθρωπος δέχεται νὰ παραβῇ, καὶ μὴ ἀπειλούμενος τυχὸν διὰ τιμωρίας.

Πειθαρχικά

Πᾶσα κακὴ συμπεριφορὰ ἐναντι πρεσβυτέρων ἢ συναδέλφων, πᾶσα πρᾶξις ἀπάδουσα πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ φοιτητοῦ, πᾶσα παράβασις κανονιστικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς Σχολῆς ἢ ἔλλειψις τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὰς ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διδάσκοντας σεβασμοῦ ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

Πλὴν τῶν ἄλλων, πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἐξῆς :

- 1) Πᾶσα διατάραξις τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως καὶ ἡσυχίας.
- 2) Τὸ ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας κάπνισμα, ἔστω καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα.
- 3) Ἡ ἔστω καὶ ἀθόρυβος παραμονὴ εἰς τοὺς διαδρόμους, καθ' ἣν ὥραν εἰς τὴν παράπλευρον αἴθουσαν γίνεται διδασκαλία.
- 4) Ἡ κατὰ τὰ διαλείμματα χρησιμοποίησις τῆς καθηγητικῆς ἑδρας ὡς βήματος ὁμιλίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἴθουσῃ φοιτητάς.
- 5) Πειθαρχικὸν παράπτωμα ἀποτελεῖ ἡ ἀπάντησις τοῦ φοιτητοῦ ὅτι δὲν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν φοιτητικὴν του ταυτότητα, ἂν ἤθελεν αὕτη τῷ ζητηθῇ ὑπὸ καθηγητοῦ ἢ τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Σχολῆς ἢ παρὰ βοηθοῦ ἢ παρ' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας ἐντεταλμένου τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.
- 6) Βαρύτατον παράπτωμα εἶναι ἡ προσπάθεια, ἔστω καὶ μὴ καρποφόρος, πρὸς ἀντιγραφὴν ἢ ἀπάτην εἰς τὰς ἐξετάσεις, καθότι ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀποτολμῶν τοῦτο φοιτητὴς στερεῖται συνειδήσεως τῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὴν κοινωνίαν ἀποστολῆς του καὶ εἶναι ἀνίκανος καὶ ἀνάξιος νὰ γίνῃ ἐπιστήμων. (Κύρωσις : μηδένισις εἰς τὸ δεδομένον μάθημα, ἀποκλεισμός ἐκ τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα, βμηνος ἀποβολή. Ἐπίτασις τῆς ποινῆς ἐν ὑποτροπῇ μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποβολῆς).
- 7) Ἡ χρησιμοποίησις πλαγίων μέσων κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ἀποδεικνύουσα ἔλλειψιν ἐπιστημονικοῦ ἥθους.

8) Αἱ πολιτικαὶ καὶ κομματικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ Σχολῇ.

9) Ἡ πάσης φύσεως φθορὰ ἢ ρύπανσις χώρων κλπ. τῆς Σχολῆς, ιδίως τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ἀποχωρητηρίων.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι : α) ἐπίπληξις, β) αὐστηρὰ ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου μετ' ἐνδεχομένης, ἀποφάσει ταύτης, δημοσιεύσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν οἰκείαν πινακίδα, γ) ἔγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 6 μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον, καὶ στ) ὀριστικὴ ἀποβολή.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. α' ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν ἀρμοδιότητων. Ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ φοιτητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιβολὴ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. γ'—ζ' δημοσιεύεται. Πᾶσα ἐν γένει πειθαρχικὴ ποινὴ σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ γνωστοποιεῖται δι' ἐγγράφου τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ.

Γραφείον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν

Παρά τῇ Γραμματείᾳ λειτουργεῖ εἰδικὸν γραφεῖον «ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν». Τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς αἰτήσεις πληροφοριῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων γονέων καὶ κηδεμόνων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Γραπτὰ ἀπαντήσεις δίδονται μόνον πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διαμένοντας, παρακαλοῦνται ὅμως οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅπως συναποστέλλωσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον τὰ γραμματόσημα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀπάντησεως.

Ταυτοχρόνως τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον ἀναγγέλλει εἰς αὐτοὺς τὰ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, τὰς τυχόν ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ποινὰς ἢ ἀπονεμηθείσας ἀμοιβὰς, χορηγηθείσας ὑποτροφίας κ.ο.κ.

Ὑποτροφίαι

I. Εἰς πρωτεύοντας φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας τῆς Παντείου Σχολῆς παρέχεται ὠρισμένος ἀριθμὸς ὑποτροφιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ κεκατοντισμένα. Πληροφορίαι εἰς τὴν Γραμματείαν.

II. Ὅμοιως εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν πρωτευόντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν παρέχεται ὑποτροφία ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς, παρακρατουμένου πρὸς τοῦτο κατόπιν ἐντολῆς αὐτῶν ὠρισμένου ποσοστοῦ ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ὑποχρεωτικαὶ παρουσίαι εἰς τὴν Γυμναστικὴν

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμπλήρωσις εἴκοσι τοῦλάχιστον δι' ἑκάτερον τῶν ἐτῶν τούτων ὠριαίων μαθημάτων εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν, διαπιστουμένη δι' ὑπογραφῆς σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ φοιτητικὸν βιβλιάριον σπουδῶν. Ὡς ὠριαῖον μάθημα γυμναστικῆς θεωρεῖται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ φοιτητοῦ εἰς ἐκδρομὴν τῆς Σχολῆς.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων, ὁ καθηγητὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἔχει ὀρίσει εἰδικῶς πρῶτῳ ὥρας μαθημάτων (7-8 καὶ 8-9 π.μ.) εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου (γωνία ὁδοῦ Μαυρομματαίων καὶ Κοδριγκτώνος).

Τῶν υποχρεωτικῶν τούτων παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν ἀπαλλάσσονται : α) οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες φοιτηταί, ὀφείλοντες νὰ προσκομίσωσι σχετικὴν πιστοποίησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ τῆς χωροφυλακῆς τῆς περιφερείας των, β) οἱ ἀθληταί, ὧν ὁ πίναξ ὀνομάτων ἔχει κατατεθῆ εἰς τὴν Σχολὴν πρὸ τῶν ἐξετάσεων, γ) οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατὸν ἢ στρατιωτικῶς ὀργανωμένας ὑπηρεσίας, δ) οἱ ἀφυπηρετήσαντες καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον στρατοῦ καὶ ε) λόγῳ ἀσθενείας πιστοποιουμένης ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς, στ) τὰ μέλη τῆς Φοιτητικῆς Χορῳδίας.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Παντείου

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Π.Α.Σ.Π.Ε. ἰδρυθεὶς τῷ 1946 καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον συλλογικὸν ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν φοιτητικῶν συμφερόντων. Ὁ Σύλλογος ἔδρευει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ γραφεῖα αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν τῇ Σχολῇ. Μέλη αὐτοῦ εἶναι φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς, ὅσοι δι' αἰτήσεώς των εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρῶον τοῦ Συλλόγου.

Σύλλογος Πτυχιούχων

(Τηλεφ. 628.493)

I. Ὁ Σύλλογος τῶν Πτυχιούχων ἰδρύθη ἐν ἔτει 1942, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 5834 τῆς 24-10-1942 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, καὶ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μεταξύ πτυχιούχων φοιτητῶν καὶ Σχολῆς.

Πλεῖστοι ὅσοι ἐκλεκτοὶ πτυχιούχοι εἰργάσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν καὶ σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ των.

II. Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πτυχιούχων αὐτῆς, πρὸς οὓς προσπαθεῖ νὰ παρέχῃ ἀμέριστον φιλόστοργον ἀρωγὴν, θεωροῦσα αὐτοὺς ὡς προσφιλέστατα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα.

Ἐκαστος λαμβάνων τὸ πτυχίον του παρὰ τῆς Σχολῆς ἐγγράφεται ταυτοχρόνως ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ὡς μέλος τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου.

Λήξις τῆς ιδιότητος τοῦ σπουδαστοῦ

Ἡ ιδιότης τοῦ φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς λήγει : α) λόγῳ καθυστερήσεως ἀνανώσεως τῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ ἐν ἔτος, β) λόγῳ ἀποβολῆς, γ) λόγῳ παρελεύσεως

δύο ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς κακανονισμένης συνολικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τετραετοῦς φοιτήσεως.

Πρόνοια ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Ἰδρύματος Περιθάλψεως Φοιτητῶν καὶ μετὰ τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος.

Ὁμοίως προσπαθεῖ δι' ἰδιωτικοῦ «Ταμεῖον περιθάλψεως ἀπόρων φοιτητῶν», ὅπως ὑποβοηθήσῃ τούτους εἰς διαφόρους ἀνάγκας αὐτῶν.

Τμῆμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμῆμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱατροῦ κ. Σπυρ. Κουρούκλη, τ. Διευθυντοῦ τοῦ Κρατικοῦ Σανατορίου Δημ. Ὑπαλλήλων Πεντέλης μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Κηλαϊδίτη. Δι' ἐκκυστον φοιτητὴν κρατεῖται ἀτομικὸς φάκελλος ὑγείας. Εἰδικαὶ ὁμιλίαι ὁργανοῦνται μὲ θέματα γενικῆς ὑγιεινῆς.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγραφὴ φοιτητοῦ ἢ φοιτητρίας ἐν τῇ Σχολῇ ἐὰν δὲν προηγηθῇ ἱατρικὴ ἐξέτασις αὐτοῦ, συμπληρουμένου σχετικοῦ δελτίου ἀκτινολογικῆς ἐξετάσεως καὶ ὑπὸ εἰδικῆς ὑπηρεσίας («Δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως φοιτητῶν»).

Εἰσαγωγὴ ἀσθενούντων ἀπόρων φοιτητῶν γίνεται δωρεὰν εἰς τὰ διάφορα κρατικὰ νοσοκομεῖα (Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς — Διευθύνσις Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὑπ' ἀριθ. 323 καὶ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ν.Ι.Α. 2925/13-7-1953).

Φοιτητικὸν Συσσίτιον

Δυνάμει πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἰδίᾳ πιστώσεων παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας λειτουργεῖ πλησίον τῆς Σχολῆς Ἑστιάτοριον δωρεὰν διὰ τὸ μεσημβρινὸν καὶ βραδυνὸν φαγητὸν δι' ἀπόρους ἐπιμελεῖς φοιτητὰς καὶ τελειοφοίτους. Σιτίζονται ἐτησίως περίπου 500-600 ἄποροι ἐπιμελεῖς σπουδασταί.

Φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ

Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς, ὅπως συνεργήσῃ εἰς τὴν πνευματικὴν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν φοιτητῶν, ἔχει ἀναπτύξει ἀπὸ ἐτῶν συστηματικὸν πρόγραμμα ἐκπαιδευτικῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ ἐκδρομαὶ γίνονται εἰς

τόπους ἐθνικοῦ, ἀρχαιολογικοῦ, μορφωτικοῦ, καλλιτεχνικοῦ, ἠθικοῦ, ἐκπολιτιστικοῦ ἢ ἄλλου ἐνδιαφέροντος. Εἰς τοὺς συμμετέχοντας φοιτητὰς γίνονται εἰδικαὶ ὁμιλίαι εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐπισκέψεων, ἐκ παραλλήλου δὲ διανέμονται καὶ βιβλιάρια ἢ φυλλάδια πληροφοριῶν περὶ τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὅποια γίνονται αἱ ἐκδρομαί. Πλὴν τῶν ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν, συνήθως ἀπασαί αἱ φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ κινηματογραφοῦνται. Μέχρι σήμερον ἡ Σχολὴ διαθέτει πλούσιον ἀπόθεμα τοιούτων ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν καὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ ξένων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἵνα διοργανώσῃ ἐκδρομὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς.

Φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον καὶ Βιβλιοθήκη

I. Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀπόρους φοιτητὰς καὶ φοιτητρίδας, μὴ δυναμένους νὰ προμηθευθῶσι διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, διωργάνωσεν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον. Ἡ βιβλιοθήκη διαθέτει ἑλληνικὰ καὶ ξένα συγγράμματα, πλουτίζεται δ' ἀφθόνως καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ νέων. Ἡ αὐτὴ διαθέτει διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὡς καὶ ἐφημερίδας.

II. Κανονισμὸς λειτουργίας Βιβλιοθήκης :

1) Πᾶς φοιτητὴς εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς ὀφείλει :

Νὰ ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείῃ τὴν θύραν ἄνευ θορύβου. Ὁμοίως ὀφείλει νὰ βαδίξῃ ἄνευ θορύβου.

Νὰ καταθέτῃ τὴν ταυτότητά του καὶ τὸν χαρτοφύλακά του εἰς ἀρμόδιον ὑπάλληλον τῆς Βιβλιοθήκης. Νὰ παραλαμβάνῃ τὸ αἰτηθὲν βιβλίον. Νὰ κάθῃται χωρὶς νὰ προκαλῇ θόρυβον καὶ ἀταξίαν, χωρὶς νὰ μεταθέτῃ καθίσματα, χωρὶς νὰ συνομιλῇ μὲ συναδέλφους του.

2) Ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ σέβεται τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ πειθαρχῇ εἰς τὴν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος τῆς Βιβλιοθήκης.

3) Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάμειξις καὶ μετακίνησις τῶν ταξινομημένων βιβλίων εἰς τὰς θυρίδας.

4) Ὁ προϊστάμενος τῆς Βιβλιοθήκης ἀναφέρει εἰς τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς πάντα παρεκτρεπόμενον σπουδαστὴν πρὸς τιμωρίαν.

Φοιτητικὸς ἀθλητισμὸς

Παρά τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμήμα φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ. Πᾶς φοιτητὴς καὶ πᾶσα φοιτήτρια ὀφείλουσι νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὴν φοιτητικὴν ἀθλη-

τικήν κίνησιν. Ὑπάρχουσι δύο ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ φοιτητικοὶ σύνδεσμοι παρὰ τῇ Σχολῇ, ὁ Σύνδεσμος τῶν «κυανῶν» (φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι καταγόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν) καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν «λευκῶν» (οἱ καταγόμενοι ἐκ τῆς πρωτευούσης). Ἐκαστος ἐκ τῶν δύο φοιτητικῶν ἀθλητικῶν συνδέσμων διαθέτει: α) ὁμάδα κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ, β) ὁμάδα ποδοσφαίρου, γ) ὁμάδα καλαθοσφαίρας, δ) ὁμάδα ἀντισφαιρίσεως, ε) ὁμάδα κολυμβήσεως, στ) ὁμάδα ὕδατοσφαιρίσεως, ζ) ὁμάδα κωπηλασίας, η) ὁμάδα ποδηλασίας. Καθ' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διοργανοῦνται ἐπίσημοι ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, καθ' οὓς ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ κύπελλα.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολή, μὴ ἀποσκοποῦσα μόνον εἰς τὴν ἀπλὴν μετάδοσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων εἰς τοὺς φοιτητάς καὶ ἀκροατάς τῶν πολιτικῶν, τῶν δημοσιογραφικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ εἰς τὴν διάπλασιν χαρακτῆρων, ἐμπνεομένων ὑπὸ ἀνωτέρων εὐγενῶν ἡθικῶν ἰδεωδῶν, ἀγωνίζεται ἐκ παραλλήλου ἐντόνως οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν παρ' αὐτῇ φοιτῶντων.

Φοιτητικὴ χορωδία

Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἐξέχουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐξυψοῦσαν καὶ ἐξευγενίζουσαν τὸ ἦθος καλλιτεχνικὴν ἀγωγὴν, διωργάνωσε παρ' αὐτῇ ὑπηρεσίαν «μουσικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν» ὑπὸ τὸν καθηγητὴν τῆς Μουσικῆς Θάνον Ἑρμῆλιον. Ἐν τῷ πλαisiῳ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας διοργανοῦται καθ' ἕκαστον ἔτος «φοιτητικὴ χορωδία», ἣτις συμμετέχει εἰς τὰς διαφόρους τελετάς καὶ ἑορτάς τῆς Σχολῆς.

Γραφείον ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς φοιτητάς καὶ πτυχιούχους

Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου εἰς τὸν Ἐφορον ἐπὶ τῆς Προνοίας ὑπὲρ τῶν Φοιτητῶν ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-1955 διοργάνωσις «Γραφείου ἐξευρέσεως ἐργασίας» ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Χριστιανικὴ φοιτητικὴ κίνησις

Ἡ Σχολή προσπαθεῖ, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν χριστιανικὴν φοιτητικὴν κίνησιν. Τοιοῦτοτρόπως διωργάνωσε φοιτητικὴν ἐκκλησιαστικὴν βυζαντινὴν χορωδίαν, ἣτις συμμετέχει εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς ἐκδηλώσεις (λειτουργίας, μνημόσυνα κλπ.). Ὁμοίως ἡ Σχολή συμμετέχει εἰς διαφόρους θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις, φερ' εἰπεῖν κατὰ τὴν παγκόσμιον ἡμέραν τῆς Προσευχῆς τοῦ Φοιτητοῦ.

I. Χριστιανικός "Ομίλος Φοιτητών.

Ὁ Χριστιανικός "Ομίλος Φοιτητῶν εἶναι μία μικρά κοινωνία ὀρθοδόξων χριστιανῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχολῶν. Σκοπὸς τοῦ Ὁμίλου εἶναι : Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ψυχικοῦ καταρτισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ πρὸς ἀνάδειξιν ἀξίων χριστιανῶν πνευματικῶν ἡγετῶν τῆς κοινωνίας καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἰδανικῶν τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

II. Τομεὺς Ἑργασίας.

α') *Βιβλικὴ Μελέτη* : Κατ' αὐτὴν γίνεται συμμαλέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει ὅχι εἰς τὴν ξηρὰν ἐρμηνείαν καὶ τὴν θεωρητικὴν συνεξέτασιν τῆς Βίβλου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐποικοδομήν.

β') *Πηροῖνες* : Κατὰ σχολὰς τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου μελετοῦν καὶ ἐξετάζουν ἀπὸ κοινοῦ θέματα ἐπιστημονικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

γ') *Πνευματικὴ ζωὴ* : Συμμετοχὴ εἰς κοινὴν λατρείαν καὶ μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς διοργανώσεως εἰδικῶν λειτουργιῶν χάριν τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου.

δ') *Ἀλληλεγγύη* : Ἐμπρακτος ἐκδήλωσις τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην συναδέλφους καὶ δὴ τοὺς ἀσθενεῖς φοιτητάς.

ε') *Διαλέξεις* : Πρὸς εὐρυτέραν μὀρφωσιν τῶν φοιτητῶν διοργανοῦνται διαλέξεις μετ' ὁμιλητὰς διαπρεπεῖς ἐκπροσώπους τῶν ἐπιστημῶν, Καθηγητὰς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν κλπ.

στ') *Κατηχητικὸν ἔργον* : Εἰδικὴ ἐκπαίδευσις κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν καὶ ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν κατηχητικὴν κίνησιν πρὸς χριστιανικὴν διάπλασιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

ζ') *Ἐπαρχία* : Ἐπαφὴ μετὰ τῶν ἐκεῖ μελῶν τοῦ Ὁμίλου διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐντύπου ὑλικοῦ (περιοδικῶν, εἰκόνων, σχεδιαγραμμάτων Βιβλικῆς Μελέτης, Ὁμιλιῶν, κλπ.).

η') *Διεθνὴς ἐπικοινωνία* : Ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν καὶ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος αὐτῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου. (Ἐπίτιμος Πρόεδρος ὁ κ. Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου).

Ταμεῖον Περιθάλψεως τῶν Φοιτητῶν

Ἰδρύθη παρὰ τῇ Σχολῇ «Ταμεῖον Περιθάλψεως Φοιτητῶν».

Οἱ πόροι τοῦ Ταμεῖου προέρχονται ἐκ προαιρετικῶν φοιτητικῶν εἰσφορῶν, εἰσφορῶν ἐκ μέρους ἄλλων (φερ' εἰπεῖν εἰς μνήμην ἀντὶ στεφάνου κλπ.), ἐκ τῶν εἰσπράξεων διοργανουμένων ἑορτῶν, συναυλιῶν κλπ., ἐξ εἰδικῶν συνδρομῶν ἐκ μέρους συνδρομητῶν τοῦ ταμεῖου, ἐκ τῆς πωλήσεως εἰκονογραφημένων δελταρίων, ἐκ τῆς πωλήσεως διαφόρων βιβλίων κλπ.

Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς οἰασδὴποτε φύσεως πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν.

Εἰδικώτερον τοῦτο ἀποσκοπεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν :

- α) τῶν ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
- β) τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν,
- γ) τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
- δ) τῶν φοιτητικῶν ἐορτῶν, συναυλιῶν κλπ.

Ὡραι ἐπισκέψεως Γραφείων

Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς δέχεται καθ' ἐκάστην Δευτέραν 5-7 μ.μ., Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 11-1 μ.μ.

Τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ Φοιτητοῦ εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 9 π.μ.-2 μ.μ. καὶ 3-9 μ.μ.

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τοὺς ἐαυτῆς φοιτητάς δοκιμάσαι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε. Περὶ τὰς Πολιτικάς Ἐπιστήμας παντὶ σθένει ἀεὶ σπουδάζειν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐπιμελήσασθαι. Πᾶν ποιήσιν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, κόσμον ἡθῶν καὶ σεμνότητα τρόπων, τάληθές δὲ καὶ τὸ δίκαιον οὕτω θεραπεύειν, ὡς τοὺς Ἕλληνας σπουδαστάς μάλιστα προσήκει. Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένουστος τούτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκέραια τηρήσειν καὶ ἀκίβδηλα. Οὕτως εἴη ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τοὺς ἐαυτῆς πτυχιούχους δοκιμάσαι με κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογῶ τήνδε. Ἐκ τοῦ ἱεροῦ τούτου Διδασκαλείου τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐξερχόμενος, κατ' ἐπιστήμην βιώσομαι ὡς οἶόν τε καθαρῶς ταύτην ἀσκῶν καὶ μετ' ἐπιμελείας θεραπεύων. Τὰς διδασκαλίας τοῦ τεμένουστος τούτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκέραιας τηρήσω καὶ ἀκίβδηλους. Τῷ δικαίῳ καὶ ἰσῶ χρώμενος ὁδηγῶ, ἀγαθὸν δὲ καὶ μέτριον ἑμαυτὸν παρέχων ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ διατελέσω, ὡς τὸν εὖ μὲν πεφυκότα, ἑλληνικῶς δὲ πεπαιδευμένον προσήκει. Οὕτω, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐμῶν Καθηγητῶν εἴη μοι ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκυτῆς διδασκόντων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρίναί με κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογῶ τήνδε :

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀριστοτελείου πνευματικῆς Ἑστίας τὸν θεῖον πυρσὸν τῆς ἐπιστήμης λαβὼν οὐ παύσομαι πειρώμενος, ὅσον ἂν δύναιμι, ἅμα μὲν τὸν ἐνσταλαχθέντα ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἑσαεὶ ἀχέραιον καὶ ἀκίβδηλον τηρήσειν, ἅμα δὲ τὰ παρὰ σεπτῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων παρελημμένα φῶτα μεταλαμπαδεύειν, ἀεὶ δὲ πρόσωχων τὸ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν πεφιλημένον καὶ ἱερὸν φυτὸν καταρδεύειν Ἑλλάδος ὄνομα τίμιον καὶ εὐδοξον ἀπεργάζεσθαι,

Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι εἴη ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ
ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Τῆς ζωῆς μου ἔγινε σκοπὸς
ἡ δικαιοσύνη κι' ἡ τιμὴ
Καὶ τοῦ νόμου ἄγρυπνος φρουρὸς
θέλω νᾶμαι σ' ὅλη τῇ ζωῇ.

Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορὰ.

*

Τοῦ δικαίου εἶναι προσταγὴ
τοὺς ἀδικημένους νὰ βοηθῶ.
Κι' ὅταν ἡ πατρίδα μὲ χρειασθῇ
ἔτοιμος γιὰ νὰ θυσιασθῶ.

Ἑ π ὠ δ ὀ ς

Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορὰ.

Στίχοι : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσική : Χ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ενορχήστρωση : Θ. ΕΡΜΗΛΙΟΥ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΑΚΑΔΗΜ. ΕΤΟΥΣ 1963-1964 ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΩΡΓΑΚΗ

Ι. Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1963 ἐγένετο τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 με' ὁμιλητὴν τὸν τότε Πρύτανιν Καθηγητὴν κ. Ι. Γεωργάκην.

Τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1963 ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν. Κατ' αὐτὴν ὁ τότε Προπρύτανις Καθηγητὴς κ. Δ. Ζακυθινὸς ἐξέθεσε τὰ πεπραγμένα τῆς Πρυτανείας τοῦ καὶ ὁμίλησεν ὁ τότε Πρύτανις Καθηγητὴς κ. Ι. Γεωργάκης με' θέμα :

«Ὁ ἄνθρωπος : Ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ ποινικοῦ λόγου».

Τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1963 ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ὑποδοχῆς τῶν νέων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς.

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1963 ἐγένετο εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τῆς Σχολῆς Χριστουγεννιάτικη ἑορτή, με' συμμετοχὴν πολλῶν Καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν.

Τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1964 ἡ Σύγκλητος τῆς Σχολῆς ἐτέλεσε πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τῶν Η.Π.Α. John F. Kennedy. Κατ' αὐτὸ ὁμίλησαν ὁ τότε Πρύτανις κ. Ι. Γεωργάκης, οἱ Καθηγηταὶ κ.κ. Ι. Θεοδοωρακόπουλος καὶ Γ. Τενεκίδης καὶ ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἠλίας Τσιριμώκος.

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1964 ἐγένετο ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν με' ὁμιλητὴν τὸν τότε Ἀντιπρύτανιν τῆς Σχολῆς κ. Γ. Παπαχατζῆν.

Τὴν 23ην Μαρτίου 1964 ἐγένετο ἑορτασμὸς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου με' ὁμιλητὴν τὸν τότε Πρύτανιν κ. Ι. Γεωργάκην.

Τὴν 7ην Ἀπριλίου 1964 ἐδόθη συναυλία εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Σχολῆς ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας Musica Viva τῆς Ἀνωάτης Μουσικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Freiburg.

Τὴν 27ην Μαΐου 1964 ἐγένετο τελετὴ τῆς θεμελιώσεως τῆς Νέας Πτέρυγος τῆς Σχολῆς, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Παπανδρέου, ὅστις ἔθεσε καὶ τὸν θεμέλιον αὐτῆς λίθον, ὡσαύτως δὲ παρουσίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας Λουκῇ Ἀκρίτα, πολλῶν Ὑπουργῶν, Βουλευτῶν, φοιτητῶν, πτυχιούχων καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Τὴν 6ην Αὐγούστου 1964 ἐγένετο τελετὴ ἐπαδόσεως τῶν πτυχίων ἐπὶ μεμδράνης εἰς τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς.

II. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σχέσεων μέ τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα τῆς ἀλλοδαπῆς ἐδόθησαν εἰς τὴν Σχολὴν αἱ κάτωθι διαλέξεις καὶ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ἐκδηλώσεις :

ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Lyon κ. R. Guillien τὴν 10ην Ἀπριλίου 1964.

ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων κ. A. Blancher τὴν 13ην Ἀπριλίου 1964.

Τὴν 17ην Ἀπριλίου 1964 ἡ Σχολὴ ἀνεκήρυξεν ἐπίτιμον διδάκτορα αὐτῆς τὸν Κοσμητορα τῆς Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων κ. Georges Vedel. Τὸν τιμηθέντα προσεφώνησεν ὁ Καθηγητῆς κ. M. Στασινόπουλος.

Τὴν 21ην, 22αν καὶ 23ην Ἀπριλίου 1964 ἔλαβε χώραν σεμινάριον ἀπὸ καινοῦ μετὰ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Βερολίνου μέ θέμα «Τὸ μέλλον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀριστερᾶς» καὶ μέ εισηγητὴν ἐκ τῆς Σχολῆς τὸν Καθηγητὴν κ. Γ. Δασκαλάκη.

Τὴν 12ην καὶ 13ην Μαΐου 1964 ἔλαβον χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν αἱ συνεδρίαὶ τοῦ βου συνεδρίου τῆς Fondation Européenne de la Culture ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τοῦ Πρίγκηπος Βερνάρδου τῆς Ὁλλανδίας.

Δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου ἐπεδόθη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Σχολῆς εἰς τὸν Πρίγκηπα Βερνάρδον τῆς Ὁλλανδίας, διότι τὸ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν αὐτοῦ «Εὐρωπαϊκὸν Ἰδρυμα» ἐτίμησε τὴν ἐλληνικὴν σκέψιν καὶ τὸν ἐλληνικὸν πολιτισμόν.

Κατὰ τὸ διάστημα 17 ἕως 24 Μαΐου 1964 ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Σχολὴν ἡ Πρώτη Συνάντησις τῶν «Μεσογειακῶν Διαλόγων», ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Σ. Στεφανοπούλου, ὀργανωθείσα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Πνευματικῶν Σχέσεων τῆς Σχολῆς, μέ Πρόεδρον τὸν τότε Πρύταιν κ. I. Γεωργάκη, μέλη τοὺς Καθηγητάς κ.κ. A. Ἀγγελόπουλον, Δ. Ζακυθινόν, Σ. Καλογερόπουλον - Στράτην καὶ I. Πίντον καὶ Γενικὸν Γραμματέα τὸν Καθηγητὴν κ. Γ. Τενεκίδην. Γενικὸν θέμα τῆς συναντήσεως «Προβλήματα Ἀναπτύξεως εἰς τὸν Μεσογειακὸν χώρον».

III. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐτίμησαν τὴν Σχολὴν διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς Ὑπηρεσιακὰς Κυβερνήσεις οἱ κάτωθι Καθηγηταί :

Ὁ κ. Ἰωάννης Παρασκευόπουλος ὡς Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ἐπὶ Κυβερνήσεως κ. Στυλιανοῦ Μαυραμυχάλη καὶ ὡς Πρωθυπουργὸς τῆς δευτέρας Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Ἰωάννης Σόντης ὡς Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐπὶ Κυβερνήσεως κ. Στυλιανοῦ Μαυραμυχάλη καὶ ὡς Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἐπὶ Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Παρασκευοπούλου. Ὁ κ. Διονύσιος Ζακυθινὸς ὡς Ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ

Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Παρασκευοπούλου. Ὁ κ. Ἰωάννης Σπανδανόπουλος ὡς Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν ἐπὶ Κυβερνήσεως κ. Στυλιανοῦ Μαυρομιχάλη.

IV. Ὁ Ἀντιπρύτανης τῆς Σχολῆς κ. Γ. Παπαχατζῆς μετέβη τὴν 20ὴν Ἀπριλίου 1964 εἰς Παρίσιους κατ' ἐντολὴν τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ ἔμεινεν ἐπὶ εἴκοσι περίπου ἡμέρας εἰς τὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος ἀνταλλαγῆς Καθηγητῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας. Ὁ κ. Παπαχατζῆς εἶχε συναντήσεις μὲ καθηγητὰς τῆς Νομικῆς Σχολῆς Παρισίων καὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Σχολῆς Διοικήσεως καὶ συνεζήτησε θέματα ἀφορῶντα ἰδίως τὸν ἀποδοτικώτερον τρόπον ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας Σχολῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τὰς καλλιτέρας μεθόδους ἐπιμορφώσεως στελεχῶν τῆς κρατικῆς διοικήσεως.

Εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῆς Ἑθνικῆς Σχολῆς Διοικήσεως (Ε.Ν.Α.) ὁ κ. Παπαχατζῆς ἐδίδαξεν εἰς ὥρας προγράμματος παραχωρηθείσας παρὰ Καθηγητῶν τῆς École Nationale d'Administration, θέματα συγκριτικοῦ δικαίου, σχετικὰ μὲ τοὺς θεσμοὺς διοικητικῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Γαλλίαν. Τὰ μαθήματα παρηκολούθησαν, πλὴν τῶν τελειοφοίτων τῆς Ε.Ν.Α., καὶ Ἕλληνες ἐπιστήμονες διαμένοντες εἰς Παρίσιους καὶ μετακρινόμενοι εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον, παρέστησαν δὲ εἰς αὐτὰ καὶ Γάλλοι Καθηγηταί.

Δημοσθένης Ἑλευθεριάδης.

Τὴν 13ην Ἰουλίου 1964 ἀπεβίωσεν ὁ ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς Δημοσθένης Ε. Ἑλευθεριάδης.

Ἐγεννήθη εἰς Ἀνατολικὴν Θράκην ἐν ἔτει 1885. Πτυχιούχος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του ἐν Γερμανίᾳ. Διετέλεσε Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, τοῦ ὁποίου διετέλεσε καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ Κυβερνήσεως Δεμερτζῆ. Καθηγητὴς τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1937. Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἑδρας ἀπὸ τοῦ 1943-1956.

Κυριώτερα ἔργα: Μαθήματα Κοινωνικῆς Βιολογίας, Πλάναι καὶ Πηγαὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, Δημογραφία κλπ.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου ἐξεφώνησεν ἐπικήδειον λόγον ὁ Καθηγητὴς κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου.

Κληροδότῃμα Σοφίας Ν. Σαριπόλου.

Ἡ Σοφία θυγάτηρ Νικολάου Σαριπόλου ἀποβίωσασα κατὰ μῆνα Νοέμβριον 1963 κατέλιπε δι' ἰδιογράφου διαθήκης ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἀκίνητον κείμενον ἐν Καστέλλῳ Πειραιῶς.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Πτυχιούχων

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρόεδρος : Ἰωάννης Κουρῆς.

Ἀντιπρόεδρος : Παναγιώτης Παπαγαρυφάλου.

Γεν. Γραμματεὺς : Κωνσταντῖνος Λευθεριώτης.

Ταμίας : Θεοδόσιος Βλάχος.

*Εφορος : Σωκράτης Κῆτσος.

Εἰδικὸς Γραμματεὺς : Εὐστάθιος Τσепенέκας.

Σύμβουλοι : Βασίλειος Παπαγεωργίου.

Χρῆστος Ζαφειρέλης.

Χαράλαμπος Βούλγαρης.

Τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν ὁργάνωσιν τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων καὶ ἀπαριθμεῖ σήμερον ἄνω τῶν 800 τακτικῶν μελῶν. Ἀντιμετώπισε μὲ θάρρος καὶ πίστιν τὰ πολλαπλᾶ καὶ δύσκολα προβλήματα πού ἀπησχόλουν τοὺς Πτυχιούχους τῆς Σχολῆς μας.

Συνεργάζεται στενῶς μετὰ τῆς Σχολῆς καὶ συμβάλλει θετικῶς εἰς τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν Σχολὴν καὶ τοὺς Πτυχιούχους.

Διατηρεῖ ἀπὸ διετίας Γραφεῖα εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν — ὁδὸς Ἐλευθερίου Βενιζέλου 42, 7ος Ὄροφος, Γραφεῖον 708—διὰ τὴν καλλιτέραν ἐπαφὴν τῶν Πτυχιούχων μετὰ τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐνημέρωσιν καὶ ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν.

Διοργανώνει συνεστιάσεις μὲ Ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις, συζητήσεις ἐπὶ θεμάτων Ἐπιστημονικῶν, ψυχαγωγικὰς συγκεντρώσεις, Διαλέξεις μὲ ὁμιλητὰς Πτυχιούχους τῆς Σχολῆς μας, Ἐκδρομὰς κλπ.

Ἐκδίδει Δελτίον Πληροφοριῶν πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν Πτυχιούχων.

Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ Συλλόγου εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἀναγκαία, διότι βοηθεῖ ποικιλοτρόπως εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν πολλῶν προβλημάτων καὶ χρησιμεύει συνάμα ὡς συνδετικὸς κρίκος μετὰ τῶν Πτυχιούχων καὶ Σχολῆς.

Συνιστᾶται δέ, εἰς πάντα Πτυχιούχον ὅπως ἐγγράφηται ἀμελλητὶ μέλος αὐτοῦ παρέχων εἰς αὐτὸν πᾶσαν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν ὑποστήριξιν.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Φοιτητῶν

Πρόεδρος : Ἐμμανουὴλ Καραγεωργάκης.

Α' Ἀντιπρόεδρος : Ἰωάννης Κουλαξῆς.

Β' Ἀντιπρόεδρος : Γεώργιος Πέτσος.

Γεν. Γραμματεὺς : Δημήτριος Τσιῶτος.

Εἰδικὸς Γραμματεὺς : Ἰωάννης Γαλανόπουλος.

Ταμίας : Νικόλαος Γκούμας.

Υπεύθυνος Τύπου : Βασίλειος Νότας.

Σύμβουλοι : Δημήτριος Μοσχοτέλιας.

Χρῖστος Μουσταῆκης.

Χρῖστος Λυμπερόπουλος.

Ἀντώνιος Κατσιαλιάκης.

**Σύνδεσμος Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας Φοιτητῶν
Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν**

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας Σπουδαστῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἔχει ὡς κάτωθι :

Πρόεδρος : Χαρίτος Σπυρίδων.

Ἀντιπρόεδρος : Κίννας Ἰωάννης.

Γεν. Γραμματεὺς : Κουνινιώτης Νικόλαος.

Ταμίας : Φλεριανὸς Κωνσταντῖνος.

Γεν. Ἐφορος : Κεφαλαῖς Χαρίλαος.

Ἐφορος Ἐξωτερικῶν Σχέσεων : Κοντοβασίλης Ἰωάννης.

Ἐφορος Τύπου, Διαφωτίσεως καὶ Δημ. Σχέσεων : Ζιώγας Δημήτριος.

Ἐφορος Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων : Καραχάλιος Νικόλαος.

Ἐφορος Κοινωνικῶν Ἐκδηλώσεων καὶ Ἐκδρομῶν : Ρουσῖνος Γεώργιος.

Διδάκτορες τῆς Σχολῆς

1. *Ἄλκης (Βασίλειος) Παπακώστας.*
Θέμα διατριβῆς : Ἡ παγκόσμιος διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.
Ἀνακήρυξις : 10-12-1956. Βαθμὸς «Ἀριστα».
2. *Δημήτριος Οἰκονόμου.*
Θέμα διατριβῆς : Ὁ πειθαρχικὸς ἔλεγχος τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἰδίᾳ περὶ πειθαρχικῆς ἀγωγῆς.
Ἀνακήρυξις : 13-6-1960. Βαθμὸς «Ἀριστα».
3. *Κωνσταντῖνος Χορτάτος.*
Θέμα διατριβῆς : Τὸ Δίκαιον τῆς ἀνιθαγενείας.
Ἀνακήρυξις : 17-6-1961. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».
4. *Κωνσταντῖνος Μαγνήσαλης.*
Θέμα διατριβῆς : Ἡ συμβολὴ τοῦ πυρηνικοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐνεργειακῆς Οἰκονομίας εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους περιοχάς.
Ἀνακήρυξις : 16-12-1963. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».
5. *Νικόλαος Κόνσολας.*
Θέμα διατριβῆς : Ἡ Στατική καὶ δυναμικὴ ἐποπτεία τοῦ οἰκονομικοῦ χώρου τῆς Δωδεκανήσου.
Ἀνακήρυξις : 13-1-1964. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».
6. *Κωνσταντῖνος Κούρης.*
Θέμα διατριβῆς : Προβλήματα Ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Δημοσίας Διοικήσεως ἐν Ἑλλάδι.
Ἀνακήρυξις : 13-1-1964. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».
7. *Δημήτριος Κόρσος.*
Θέμα διατριβῆς : Ἡ Σύμβασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.
Ἀνακήρυξις : 29-1-1964. Βαθμὸς «Ἀριστα».
8. *Σάββας Σπέντζας.*
Θέμα διατριβῆς : Αἱ οἰκονομικαὶ καὶ δημοσιονομικαὶ ἀπόψεις τοῦ Πλήθωνος.
Ἀνακήρυξις : 7-12-1964. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».
9. *Ἰωάννης Παπαζάχος.*
Θέμα διατριβῆς : Ρυθμοὶ ἀντικειμενοποιήσεως τῆς ἐργασίας κατὰ τὴν παραγωγικὴν λειτουργίαν τῆς βιομηχανίας—Συμβολὴ εἰς τὴν θεωρίαν τῆς παραγωγικότητος.
Ἀνακήρυξις : 25-1-1965. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».

**Ἑκδόσεις τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς
Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν**

1. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς : Τόμος Α' 1949-50, Ἀθῆναι, 1950
» Β' 1952-53, Ἀθῆναι, 1953
» Γ' 1957-58, Ἀθῆναι, 1957.
2. Ἡ συμβολὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμόν. (Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐντολῇ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1950 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στασινοπούλου).
3. Κυριαρχία καὶ ὑπερεθνικοὶ θεσμοί : Εὐρωπαϊκὸν Συμβούλιον καὶ Ὑπερεθνικαὶ Ἰδέαι. Διαλέξεις γενόμεναι τὴν 18ην καὶ 20ὴν Μαρτίου 1952 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Carlo Schmid, Ἀθῆναι 1952.
4. Περὶ τῆς σχέσεως Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Διάλεξις γενομένη τὴν 15ην Μαρτίου 1954 ὑπὸ τοῦ Δρος Hans Möller, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου, Ἀθῆναι 1954.
5. Θρησκεία καὶ Ἔθνος. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Δημ. Βεζανῆ, Ἀθῆναι 1956.
6. Τὸ Δίκαιον ἔναντι τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων. Διάλεξις γενομένη τὴν 2αν Νοεμβρίου 1956 ὑπὸ τοῦ Δρος Ἑρρίκου Henkel, Καθηγητοῦ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου, Ἀθῆναι 1956.
7. Αἱ νεώτεραι κατευθύνσεις τοῦ Γαλλικοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. Διάλεξις γενομένη τὴν 9ην Ἀπριλίου 1956 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Bordeaux κ. Jean - Marie Auby, Ἀθῆναι 1956.
8. Τὰ ψυχολογικὰ στοιχεῖα τοῦ Δικαστικοῦ Ἑλέγχου τῆς Διοικήσεως. Διάλεξις γενομένη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Jean - Marie Auby τὴν 11ην Ἀπριλίου 1956, Ἀθῆναι 1956.
9. Λόγος Πανηγυρικὸς ἐπὶ τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου. Ἐκφωνηθεὶς τὴν 28-10-1955 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Μ. Στασινοπούλου, Ἀθῆναι 1956.
10. Πανηγυρικὴ ὁμιλία ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου. Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Καλλιαβᾶ, Ἀθῆναι 1957.
11. Ἡ πορεία τοῦ Ἑθνους πρὸς τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν (1821-1830). Λόγος πανηγυρικὸς τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τενεκίδου, Ἀθῆναι 1957.

12. *Εἰκοσιπενταετηρὶς 1930-1955*, Ἀθῆναι 1957.
13. *Περὶ τῆς φύσεως τοῦ Νόμου*. Διάλεξις γενομένη τὴν 22αν Ἀπριλίου 1958 ὑπὸ τοῦ κ. Hermann Eichler, Καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκον. καὶ Κοινων. Ἐπιστημῶν Νυρεμβέργης, Ἀθῆναι 1958.
14. *Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Φιλοσοφία*. Τρεῖς διαλέξεις τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ι. Α. Γεωργάκη, Ἀθῆναι 1959.
15. *Colloque sur la peine de mort*. Πρακτικὰ τοῦ λαβόντος χώραν ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1960 Διεθοῦς Συνεδρίου περὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς, Ἀθῆναι 1961.
16. *Σύμμεικτα Σεφεριάδου*. Τόμοι 2, Ἀθῆναι 1961.
17. *Αἱ ἀρχαιοελληνικαὶ ρίζαι τοῦ Εἰκοσιένα*. Πανηγυρικὸς λόγος τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τενεκίδου, Ἀθῆναι 1962.
18. *Προσωπικὸν Ἀρχεῖον Νικολάου Ι. Σαρικόλου*. Ἑκδοσις ταξινομηθεῖσα καὶ σχολιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ Καθηγητοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κ. Μ. Στασινοπούλου, Ἀθῆναι 1963.
19. *Colloque sur les aspects actuels de la souveraineté*. Πρακτικὰ τοῦ λαβόντος χώραν ἐν ἔτει 1961 Συνεδρίου, Ἀθῆναι 1964.
20. *Εἰς μνήμην John F. Kennedy*, Ἀθῆναι 1964.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΤΩΝ ΛΑΒΟΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1937-1938	5	1951-1952	105
1938-1939	16	1952-1953	154
1939-1940	37	1953-1954	225
1940-1941	184	1954-1955	242
1941-1942	403	1955-1956	357
1942-1943	135	1956-1957	467
1943-1944	140	1957-1958	422
1944-1945	54	1958-1959	523
1945-1946	62	1959-1960	470
1946-1947	109	1960-1961	551
1947-1948	83	1961-1962	467
1948-1949	89	1962-1963	521
1949-1950	83	1963-1964	574
1950-1951	87		

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημ. ἔτους 1963-1964 ἐλειπούργησε τὸ Τέταρτον ἔτος,
 ἔλαβον δὲ πτυχίον :

Τμήματος Πολιτικῆς Ἐπιστήμης ... 16

Τμήματος Δημοσίας Διοικήσεως 66

ÉCOLE DES SCIENCES POLITIQUES "PANTIOS,"

L'École des Sciences Politiques «Pantios» fut fondée à Athènes en 1930 grâce à une initiative privée et sur le modèle de l'École des Sciences Politiques de Paris afin de donner à la Grèce une École pour l'éducation politique des jeunes et la formation de cadres de fonctionnaires d'un niveau supérieur. Cette Institution répondait à une nécessité pour la patrie d'Aristote, berceau de la science politique.

Alexandre Pantos, originaire du Pélion et diplômé de l'École des Sciences Politiques de Paris, légua toute sa fortune à la fondation de cette École, tandis que Georges Frangoudis, originaire de Chypre, prenait l'initiative en vue de la création d'une École Libre de Sciences Politiques en collaboration avec des esprits éclairés de l'époque.

L'École est administrée par l'Assemblée Générale des Professeurs et par le Sénat élu par cette Assemblée Générale.

Le Recteur en est M. G. Papachadzis, Professeur de Droit Administratif et le Vice-Recteur M. J. Papazachariou, Professeur de Criminologie.

Le diplôme de l'École est équivalent à celui de la section des Sciences Politiques de la Faculté de Droit et des Grandes Écoles, conférant exactement les mêmes titres pour la nomination aux fonctions publiques. La durée des études est de quatre ans. Les jeunes gens et les jeunes filles titulaires d'un certificat de fin d'études secondaires ou d'école de commerce secondaire y sont admis après concours; un examen est prévu à la fin de chaque année et les candidats obtiennent la licence au terme de leurs études après avoir subi avec succès les épreuves prévues tant écrites qu'orales.

Le cycle des études diffère essentiellement de celui des institutions d'enseignement supérieur en Grèce. Bien que possédant des chaires équivalentes à celles de l'Université l'École a cependant une mission différente. Dans cet ordre d'idées l'École des Sciences Politiques «Pantios» d'Athènes, se conformant aux conceptions modernes relatives à l'enseignement des sciences politiques et sociales, a inscrit à son programme d'études les diverses disciplines afférentes au Droit, accordant une attention particulière au Droit public, l'économie, la sociologie, la philosophie, l'histoire, la science politique, l'administration publique etc.

Le cycle d'études est sanctionné par le «Diplôme de Sciences Politiques», tandis que le Doctorat est accordé après un stage de six mois et soutenance de thèse.

Une nouvelle organisation est prévue concernant la création d'Instituts spécialisés en administration, journalisme, études internationales, sciences sociales.

Cours spéciaux : Afin de venir en aide aux étudiants qui en exprimeraient le désir, des cours spéciaux de sténographie et de langues étrangères ont été institués, comportant divers degrés, pour l'enseignement de l'anglais, de l'allemand, du français et de l'italien.

Éducation physique et diverses activités : Des concours d'athlétisme sont prévus; d'autre part, le Comité spécial des étudiants organise fréquemment des excursions d'un caractère scientifique et artistique en Grèce aussi bien qu'à l'étranger. Des séances de cinéma et des représentations théâtrales ainsi que des concerts sont également organisés.

Bibliothèque et salle de lecture : Une salle de lecture est à la disposition des étudiants qui ne pourraient pas se procurer les ouvrages scientifiques; la bibliothèque dispose d'un grand nombre de livres et de revues et s'enrichit constamment de nouvelles acquisitions.

Il existe un centre médical à l'intention des étudiants; un «Bureau de travail» pour les étudiants diplômés de l'École a été institué par le Comité de prévoyance des étudiants.

I. PROFESSEURS

1. A. Anghélopoulos	: Économie Politique
2. Sp. Caloghéropoulos-Stratis	: Droit International Public et Histoire
Diplomatique
3. Gr. Cassimatis	: Droit Social
4. G. Daskalakis	: Introduction à la Science du Droit
Public
5. J. Georgakis	: Droit Pénal
6. G. Papachadzis	: Droit Administratif
7. J. Papazachariou	: Pathologie Sociale et Criminologie
8. J. Paraskévopoulos	: Économie Politique
9. P. Perdikas	: Droit Commercial
10. J. Pintos	: Introduction aux Sciences Sociales
et Économiques et Géographie
Économique
11. J. Spandanopoulos	: Comptabilité et Économie des Entre-
prises privées
12. M. Stassinopoulos	: Droit Administratif

-
13. G. Ténékidès	:	Droit International Public
14. J. Théodorakopoulos	:	Introduction à la Philosophie
15. D. Vezanis	:	Théorie Générale de l'État
16. D. Zakythinos	:	Histoire Politique de la Grèce Moderne
<i>II. Professeur agrégé</i>		: Platon Stamatiadès, Sociologie
<i>III. Cours spéciaux</i>		: Gymnastique, Sports (Prof. G. Panoutsopoulos)
<i>IV. Langues étrangères.</i>		

"PANTIOS,, SCHOOL OF POLITICAL SCIENCE

The «Pantios» School of Political Science was founded in Athens in 1930 through private initiative on the model of the School of Political Science in Paris in order to provide Greece with a School of political studies and give the country public servants of a higher standard. The foundation of this Institution constitutes a necessity for Aristotle's homeland, which is also the cradle of political science.

Alexander Pantos, originating from Pelion and graduate of the School of Political Science in Paris, left, by his will, all his fortune for the foundation of this School; besides, George Frangoudis, from Cyprus, took the initiative together with a group of inspired men of that time, with a view to create the School of Political Science.

The School is being directed by the General Assembly of the Professors and the Governing Board chosen by this General Assembly.

Is the Rector Professor of Administrative Law Mr. G. Papahadjis, and is the Vice - Rector Professor of Criminology Mr. John Papazachariou.

The Diploma is equivalent to that given by the Department of the School of Political Science at the Faculty of Law and other Institutions of a University standard. The course of studies lasts four year. Young people of both sexes who have obtained a High School or Commercial High School degree are admitted to the School following a required entrance examination; the students have to take an examination at the end of each year and they obtain a Diploma after having successfully passed the required oral and written examination on completion of their studies.

The curriculum of the School is essentially different from that offered by University level institutions in Greece. Although it has departments corresponding to those of the University its task is different. Following the modern concepts of education relative to the teaching of political and social science, the School includes several curricula referring to Law, with a stress on Public Law, economics, sociology, philosophy, history, political science, public administration etc.

The School gives the Students a Diploma of political science; a doctorate is given to students having been through six months training and having prepared a thesis.

A new organization is under planning and refers to the establishing of Departments specialized in administration, journalism, international studies, social science etc.

Special Courses : Special courses of shorthand and foreign languages at different levels, have been established, for the teaching of English, German and Italian languages.

Physical Education and activities : Athletic matches as well as numerous excursions to sites of archeological educational and artistic interest are organized not only within Greece but also abroad, by a special student Committee. Cinema and theatre performances are frequently organized as well.

Library and Reading hall : In order to help students who cannot afford scientific books, a reading hall is open at certain hours; the library contains a large number of books and magazines and is being constantly enriched by new ones.

A medical centre provides medical care to the students; the students' welfare Committee has set up an Employment office for the graduating students.

I. PROFESSORS

1. A. Angelopoulos : Economic Policy
2. Sp. Calogeropoulos-Stratis : Public International Law and Diplomatic History
3. Gr. Cassimatis. : Social Law
4. G. Daskalakis : Introduction to the Science of the Public Law
5. J. Georgakis : Penal Law
6. G. Papahadjis : Administrative Law
7. J. Papazachariou : Social Pathology and Criminology
8. J. Paraskevopoulos : Political Economy
9. P. Perdikas : Commercial Law
10. J. Pintos : Introduction to the Social and Economic Sciences and Economic Geography
11. J. Spandanopoulos : Book-keeping and Economy of the private enterprises
12. M. Stassinopoulos : Administrative Law
13. G. Tenekides : Public International Law
14. J. Theodorakopoulos : Introduction to Philosophy
15. D. Vezanis : General Theory of the State
16. D. Zakythinos : Political History of Modern Greece

II. Associate professors : Platon Stamatiades, Sociology

III. Special Courses : G. Panoutsopoulos, Gymnastics, Sport

IV. Foreign languages.

DIE PANTIOS HOCHSCHULE FÜR POLITIK IN ATHEN

Um Griechenland eine Hochschule für die politische Erziehung der Jugend und die Ausbildung der höheren Beamtenschaft zu sichern, ist die Pantios Hochschule für Politik 1930 auf private Initiative und nach dem Vorbild der Pariser Hochschule für Politische Wissenschaften gegründet worden. Diese Institution war eine Notwendigkeit im Lande des Aristoteles, der Wiege der Staatswissenschaft.

Alexander Pantos von Piliongebürge stammend, ein Diplomierter der Pariser Hochschule für Politische Wissenschaften, hinterliess sein ganzes Vermögen für die Gründung dieser Schule, während der Zypriote Georg Frangudis nahm die Initiative der tatsächlichen Errichtung und Entwicklung der Hochschule unter der Mitarbeit und Unterstützung gebildeter Zeitgenossen.

Die Hochschule wird durch die Generalversammlung der Professoren und durch den von dieser gewählte Senat verwaltet.

Heute wirkt Dr. G. Papahatzis, Professor für Verwaltungsrecht, als Rektor, und Dr. Johann Papazachariou, Professor für Kriminologie, als Vize - Rektor.

Das Diplom der Pantioshochschule ist den Diplomen der Abteilung für Staatswissenschaften der Juristischen Fakultäten der Universitäten gleichwertig und von gleichem Range, was die Aufnahme in staatlichen und anderen öffentlichrechtlichen Dienststellen anbetrifft. Die Dauer des Studiums ist vierjährig. Die Jungen beider Geschlechter, die ein Abschlusszeugnis der Mittelschule besitzen, werden nach Prüfung aufgenommen. Eine Zwischenprüfung ist nach Abschluss des ersten, des zweiten und des Dritten Akademischen Jahres vorgesehen. Die Kandidaten bekommen ihr Diplom am Ende ihres Studiums, nachdem sie die vorgeschriebene schriftliche und mündliche Endprüfung bestanden haben.

Der Umkreis der Fächer unterscheidet sich wesentlich dem der anderen juristischen Fakultäten Griechenlands; Die Pantioshochschule vertritt eine ganz andere Mission. In diesem Sinne führt sie, in Uebereinstimmung zu den neuesten, jetzt herrschenden, Auffassungen, in ihrem Studienprogramm die Fächer des Rechts (ganz besonders des öffentlichen Rechtes), der Wirtschaft, der Soziologie, der Philosophie, der Geschichte, der Politischen Theorie, der Öffentlichen Verwaltung.

Den Absolventen des vierjährigen Studiums wird das «Diplom der Politischen Wissenschaften» erteilt; das Doktordiplom denen, die sich nach 6-monatigen praktischen Arbeit und Unterstützung einer Doktorarbeit, die Doktorprüfung erfolgreich bestehen.

Eine neue Organisation ist vorgesehen, wonach Sonderinstitute für Verwaltung, Journalistik, Internationale Studien und Sozialwissenschaften werden gegründet.

Sonderkurse : Für die Studenten, die dafür den Wunsch äussern, sind Spezialkurse für Kurzschrift und Weltsprachen (english, deutsch, französisch, italienisch u.a.) vorgesehen.

Körperliche Kultur und sonstige Tätigkeiten : Es finden statt turnerische und leichtathletische Wettkämpfe, wissenschaftliche und kulturelle Reisen und Exkursionen im Inland und nach dem Auslande, sowie Kino- und Theatervorstellungen und Konzerte.

Bibliothek und Lesesaal : Ein Lesesaal steht zur Verfügung der undemittelten Studenten, damit sie die Lehrbücher und Grundrisse gebrauchen können. Die Bibliothek verfügt über eine grosse Zahl von Bücher und Zeitschriften, sie wird durch neue Ankäufe ständig bereichert.

Ein Aertzliches Zentrum sorgt für die Studenten, sowie ein Anstellungsbüro für die absolvierenden Diplomträger der Hochschule.

I. PROFESSOREN

1. A. Angelopulos	:	Volkswirtschaftslehre
2. G. Daskalakis	:	Einführung in das Öffentliche Recht
3. Greg. Cassimatis	:	Sozialrecht und Sozialpolitik
4. J. Georgakis	:	Strafrecht, Strafprozessrecht und
Strafpolitik
5. Sp. Kalogeropulos-Stratis	:	Völkerrecht und Diplomatische Ge-
schichte
6. G. Papahatzis	:	Verwaltungsrecht
7. J. Papasahariu	:	Sozialpathologie und Kriminologie
8. J. Paraskewopulos	:	Volkswirtschaftslehre
9. P. Perdikas	:	Handelsrecht
10. J. Pintos	:	Einführung in den Sozial- und Wirt-
schaftliche Wissenschaften und
Geoökonomie

11. J. Spandanopulos : Betriebswirtschaftslehre und Buchhaltung
12. M. Stassinopulos : Verwaltungsrecht
13. G. Tenekidis : Völkerrecht
14. J. Theodorakopulos : Einführung in die Philosophie, Kulturphilosophie
15. D. Wesanis : Allgemeine Staatslehre
16. D. Zakythinos : Politische Geschichte Griechenlands
 II. Privatdozent : Platon Stamatiadis, Soziologie
 III. Hochschul-Sportlehrer : G. Panutsopulos
 IV. Fremde Sprachen.

SCUOLA DI SCIENZE POLITICHE DI ATENE "PANTIOS,,

La Scuola di Scienze Politiche «Pantios» fu fondata a Atene nel 1930 ad iniziativa privata sopra il modello della Scuola delle Scienze Politiche di Parigi, allo scopo di una educazione politica dei giovani e la formazione di quadri di funzionari di un livello superiore. Tale istituzione rispondeva ad una necessità per la patria di Aristotele, culla della scienza politica.

Alessandro Pantos, originario di Pelion e diplomatico della Scuola delle Scienze Politiche di Parigi, lasciò in dono tutti i suoi averi perchè venisse fondata questa Scuola, mentre Giorgio Frangoudis, originario di Cipro, prese l'iniziativa della creazione di una Scuola Libera di Scienze Politiche in collaborazione con altre persone colte dell'epoca.

La Scuola viene amministrata dall'Assemblea Generale dei Professori e dal Senato eletto dall'Assemblea Generale.

È Rettore il professore Giorgio Papahatzis Professore di Diritto Amministrativo e Vice - Rettore il professore Giovanni Papazacariou, Professore di Criminologia.

Il diploma della Scuola è equivalente a quello rilasciato dalla sezione di Scienze Politiche della Facoltà di Diritto e delle altre Istituzione Superiori Culturali del paese, e procura esattamente gli stessi diritti in merito alla nomina alle funzioni pubbliche. La durata degli studi è di quattro anni. I giovani dei due sessi, titolari di un certificato di studi secondari ci sono ammessi dopo concorso. Un esame è previsto alla fine di ogni anno scolastico, ed i candidati ottengono la licenza al termine dei loro studi dopo aver subito con successo gli esami imposti; tanto scritti che orali.

Il ciclo degli studi è essenzialmente diverso di quello delle altre Istituzioni Superiori di Cultura in Grecia. Nonostante che alcune Cattedre siano corrispondenti a quelle dell'Università, esse hanno una missione ben diversa. Predendo spunto da questo concetto la Scuola di Scienze Politiche «Pantios» di Atene, seguendo le novissime concezioni relative all' insegnamento delle scienze politiche e sociali, comprende nel suo programma di studi cicli di Giurisprudenza, con attenzione particolare

al Diritto Pubblico, cicli d'Economia, di Sociologia, di Filosofia, di Storia, di Scienza Politica, di Amministrazione Pubblica ecc.

Il ciclo degli studi conferisce il «Diploma di Scienze Politiche» mentre la laurea è rilasciata dopo una pratica di sei mesi e la sostenanza di una tese.

E prevista una nuova organizzazione relativa alla creazione di Istituti speciali d'Amministrazione, Giornalismo, Studi Internazionali e Scienze Sociali.

Corsi speciali : A l'intenzione degli studenti chi ne esprimono il desiderio, sono stati organizzati corsi speciali di stenografia e di lingue straniere, in gradi variati per l'insegnamento dell'inglese, del tedesco, del francese e dell'italiano.

Educazione fisica e attività diverse : Ci sono previsti competizioni atletiche, escursioni di carattere scientifico e artistico, tanto in Grecia, che all'estero. Rappresentazioni cinematografiche e teatrali, e concerti musici vengono pure organizzati.

Biblioteca e sala di lettura : Una sala di lettura è disponibile per gli studenti che non dispongono i mezzi di procurarsi le opere scientifiche. La biblioteca dispone di numerosi libri e riviste, e viene ogni tanto arricchita di nuove opere.

Esiste un centro medicale per gli studenti, ed un «Ufficio d'Impiego» per gli studenti diplomati della Scuola fu creato dal Comitato di Previdenza Studentina.

I. PROFESSORI

1. A. Anghelopulos	: Economia Politica
2. Sp. Calogheropulos-Stratis	: Diritto Internazionale Pubblico e Storia Diplomatica.
3. Gr. Cassimatis	: Diritto sociale e politica sociale
4. G. Daskalakis	: Introduzione alla Scienza di Diritto Pubblico
5. J. Georgakis	: Diritto Penale
6. G. Papahatzis	: Diritto Amministrativo
7. J. Papazacariu	: Socialpatologia e Criminologia
8. J. Paraskevopulos	: Economia Politica
9. P. Perdikas	: Diritto Commerciale

-
10. J. Pintos : Introduzione alle Scienze Economiche
e Sociali e Geografia Economica
11. J. Spandanopulos : Ragioneria ed Economia Aziendale
12. M. Stassinopulos : Diritto Amministrativo
13. G. Tenekidis : Diritto Internazionale Pubblico
14. J. Theodorakopulos : Introduzione alla Filosofia
15. D. Vezanis : Teoria dello Stato
16. D. Zakythinos : Storia Politica della Grecia

II. Libero Docente : Platon Stamatiadis, Sociologia

III. Ginnastica-Sport-Aletica : G. Panutsopulos

IV. Lingue Straniere.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΧΟΛΗΣ (Λεωφόρος Συγγρού 136)	Τηλέφωνα
ΠΡΥΤΑΝΙΣ	911.682
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ	914.688
ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ	914.689
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ	919.719
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ	911.697
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	919.713
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ	913.000
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ	919.714
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ	919.711
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	919.718
ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ	919.716
ΜΟΥΣΕΙΟΝ	919.712
ΙΑΤΡΕΙΟΝ	919.717
ΘΥΡΩΡΕΙΟΝ	919.715
ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ	911.511

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΟΜΟΤΙΜΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΧΡΥΣΟΣ ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ	Μουρούζη 7	711.020
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΥΓΕΑΣ	Καρυατίδων 8	910.608
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ	Βασιλέως Κωνσταντίνου 39, Άγιοι Ανάργυροι	882.035
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ	Εύρυαλης 12, Δικηγορικά, Γλυφάδα	045.000
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ	Πάρνηθος 57, Ψυχικόν	673.786

Β'. ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	Παρθενώνος 32	911.088
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ	Άλωπεκής 42	712.223
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ	Σκουφά 36	625.496
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ	Ίακωβίδου 54	882.742
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ	Δημοκρίτου 4	612.819
ΙΩΑΝ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	Σκουφά 19	611.560
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ- ΣΤΡΑΤΗΣ	Έρودότου 10	716.284
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ	Ύψηλάντου 43	723.033 και 723.037
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ	Βασιλέως Γεωργίου Β' και Ίοφώντος 7	717.072
ΙΩΑΝ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ	Πατριάρχου Ίωακείμ 53	233.033
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ	Τσακάλωφ 14 (019.188)	624.190
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ	Μιμνέρμου 2	712.108
ΙΩΑΝ. ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	Άλωπεκής 33	714.516
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	Ταυγέτου 7, Ψυχικόν	673.197
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ	Πλουτάρχου 3	710.868

Γ'. ΥΦΗΓΗΤΩΝ

ΠΛΑΤ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ	Καρνεάδου 39	722.401
-------------------	--------------	---------

Δ'. ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΕΠΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ	Φρυνίχου 18	236.778
---------------------	-------------	---------

Ε'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΒΟΗΘΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΟΥΣΗΣ	Όμηρίδου 18, Πειραιεύς	471.253
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ	Σκουφά 36	631.150
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΚΟΠΕΤΟΥ	Άρνης 3	714.809

ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΒΟΗΘΩΝ

ANNA ABPAMEA-KATCZANTΩNH,	Φιλολάου 45	711.860
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΜΑΚΟΛΛΑΣ,	Πανεπιστημίου 43,	226.948, 645.681
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΑΡΚΑΔΑΚΗ,	Ι. Καρτσιβάνη 1, Ἀμφιθέα.	
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,	Κανάρη 14,	615.590
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ,	Ραβινέ 5,	711.980
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΜΙΝΑΡΗΣ,	Βερανζέρου 47,	534.463
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ,	Ἡλίου 10, Νέα Κηφισιά,	011.011
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ,	Δραγατσάνιου 8,	230.108
ΧΑΡΑΛ. ΛΙΝΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ,	Πύρρου 43,	715.371
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ,	Ἀχαρνῶν 164,	874.643
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΒΗΣ,	Τζιραίων 14,	812.918
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ,	Σοφοκλέους 4,	628.695
ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΡΛΑΒΑΝΤΖΑΣ,	Ἱπποκράτους 17,	631.447
ANNA ΠΟΤΑΓΑ,	Ἀκρωνος 2, Παγκράτι,	716.458
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ,	Ναυαρίνου 17,	230.011
ΕΛΕΝΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ,	Κυβέλης 5,	529.362
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΚΚΑΙΟΣ,	Θεμιστοκλέους 34,	631.759

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΧΑΛΟΥ-ΚΟΥΓΕΑ	Λεώφ. Συγγροῦ 197	960.146
ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ	Κρητῶν 50	912.490
ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ	Βούρβαχη 16	913.454
ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ-ΣΙΓΑΛΑ	Μαυρογένους 3 (Λόφος Σικελίας)	913.174
ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ	Κόδρου 9	224.077
ΑΡΓΥΡΩ ΛΙΟΥΔΑΚΗ-ΧΩΡΙΑ-ΝΟΠΟΥΛΟΥ	Πανταζή 36	917.175
ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ	Ὁρλώφ 3	

Β'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ - ΤΑΜΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΔΕΣ	Ύπατης 7	
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	Ευρυδάμαντος 57 ("Αγ. Σώστης)	968.633
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΑΓΛΑΟΥΕΡ- ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	Έρεχθείου 14	914.504

Γ'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ	Πλατεία Μεσολογγίου 5, Παγκράτι.	
---------------------	----------------------------------	--

Δ'. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ	Νάνσεν 13	
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΒΕΡΤΗΣ	Λεωφ. Συγγρού 146	
ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ	Καματερό Ἀττικής	
ΗΛΙΑΣ ΜΑΡΚΟΣ,	Γαλαξειδίου 9, Περιστερί	
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	Χαριδήμου 14, Παγκράτι	

ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΨΕΩΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ, φυ- ματιολόγος και ακτινολόγος. τ. Δ/ντής Κρατικού Σανα- τορίου Πεντέλης	Σολωμού 4 (Έξάρχεια)	615.039
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΗΛΑΪΔΙΤΗΣ, Πα- θολόγος	Πινδάρου 36	611.518

ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ	Φιλελλήνων 9	234.126 και 234.241
ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΑΤ. ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ	Λυσικράτους 14	235.580
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ		822.463

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
Ίστορικόν τῆς ιδρύσεως τῆς Σχολῆς	3
Ἀκαδημαϊκαὶ ἀρχαὶ τῆς Σχολῆς	7
Ἀνώτατον διδακτικὸν προσωπικὸν	8
Διοικητικὸν προσωπικὸν	10
Συμβούλια — Ἐφορεῖαι — Ἐπιτροπαὶ	11
Πρόγραμμα μαθημάτων α' ἔτους	14
Πρόγραμμα μαθημάτων β' ἔτους	15
Πρόγραμμα μαθημάτων γ' ἔτους	15
Πρόγραμμα μαθημάτων δ' ἔτους	16
Διδασκομένη ὕλη α' ἔτους	18
Διδασκομένη ὕλη β' ἔτους	32
Διδασκομένη ὕλη γ' ἔτους	45
Διδασκομένη ὕλη δ' ἔτους	56
Ὁδηγὸς τοῦ φοιτητοῦ	66
Καθομολόγησις πίστεως τῶν εἰσερχομένων νέων φοιτητῶν	77
Καθομολόγησις πτυχιούχων	77
Καθομολόγησις διδασκτόρων	78
Φοιτητικὸς Ὕμνος τῆς Παντείου	79
Σύντομον ἱστορικὸν τοῦ παρελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1962-1963..	80
Στατιστικὴ τῶν λαβόντων πτυχίον πολιτικῶν ἐπιστημῶν	88
Περίληψις γαλλιστὶ	89
Περίληψις ἀγγλιστὶ	92
Περίληψις γερμανιστὶ	94
Περίληψις ἰταλιστὶ	97
Διευθύνσεις προσωπικοῦ Σχολῆς κλπ.	100